

711.385

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

1

1 9 6 2

Tk.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, 5-7, București — Telefon 13.94.04

ANUL XV
nr. 1

IANUARIE
1962

SUMARUL

<i>Cel de al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste</i>	1
<i>Luna cărții la sate</i>	4

BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

— <i>Georgeta Vrabie, Paul Caravia: Biblioteca Institutului de arhitectură „Ion Mincu” și documentarea activă</i>	5
<i>Eleonora Broșteanu: Din experiența unei biblioteci sindicale</i>	8
<i>Alex. C. Oproescu: Biblioteci mobile la sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective</i>	9
<i>Valentina Vranău: Pentru o cit mai bogată activitate a cercurilor de citit</i>	10

VĂ PREZENTĂM... VĂ RECOMANDĂM...

<i>Corneliu Dincuță: Jurnalul vorbit „Cartea ne ajută să sporim belșugul gospodăriei colective”</i>	12
<i>O carte despre întărirea gospodăriei agricole colective</i>	14
<i>Ce ne spun cărțile despre fertilizarea solului (Prezentare bibliografică)</i>	16
<i>Interviul nostru: Despre producția editorială în anul 1962</i>	18
<i>Fișier bibliografic</i>	22
<i>Broșuri apărute în „Colecția S.R.S.C.”</i>	24

CONSULTAȚIE METODICĂ

<i>Corneliu Dima-Drăgan: Să organizăm o seară de întrebări și răspunsuri</i>	26
<i>Caietul bibliotecarului comunal</i>	27

FIȘA SATIRICĂ

<i>A. L.: Ca la moară sau... bibliotecă fără cataloage</i>	28
<i>A. Georgescu: Cîteva instanțanee dintr-un raid</i>	30

PROBLEME DE BIBLIOTECONOMIE

— <i>Ilie Stanciu: Contribuții la o nouă disciplină: Psiho-pedagogia lecturii. (II). Metode de cercetare</i>	32
— <i>Schimbul de dublete între bibliotecile științifice</i>	35
<i>Octavian Iliescu: Cabinetul * numismatic al Bibliotecii Academiei R.P.R.</i>	36

MIC DICȚIONAR DE BIBLIOLOGIE

<i>A. Lupu: Munca de masă a bibliotecii</i>	39
---	----

BIBLIOTECI DE PESTE HOTARE

<i>A. Gavrilov: Să aducem aportul nostru la construirea comunismului</i>	42
<i>In centrul întregii activități</i>	43

CĂRȚI ȘI REVISTE DE BIBLIOLOGIE

<i>Elvira Moraru: Biblioteca sătească. Manual practic pentru bibliotecarii de la sate</i>	44
<i>I. St.: O carte folositoare: „Bibliotecile pentru copii” de Tenko Tvetanov</i>	45
<i>Correspondenții ne scriu</i>	46
<i>Calendar (februarie-martie)</i>	coperta a III-a

15.8.14

Cel de-al doilea concurs bienal

„BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”

S-a încheiat încă un an. Oamenii muncii au obținut noi succese în realizarea marelui program al desăvârșirii construcției socialiste trasat de Congresul al III-lea al P.M.R. Planul producției globale industriale pe anul 1961 a fost îndeplinit la 19 decembrie, cu 12 zile înainte de sfârșitul anului. Toate ramurile economiei naționale se dezvoltă în ritm susținut, ascendent, lărgind continuu potențialul economic al patriei noastre. Pe măsura dezvoltării economiei naționale, crește nivelul de trai al celor ce muncesc, se extind continuu acțiunile social-culturale, lărgindu-se baza tehnico-materială a învățămîntului, culturii și ocrotirii sănătății, se realizează cu succes programul construcției de lozinci și de infrumusețare a orașelor.

Anul 1961 a însemnat un mare pas înainte pe linia dezvoltării ritmice a forțelor de producție și a consolidării relațiilor de producție socialiste.

Urmind cu încredere linia trasată de partid, țărănimea noastră trece în masă spre gospodăria agricolă colectivă. În prezent, gospodăriile agricole colective dețin rolul preponderent în agricultură, ele cuprind 67 la sută din suprafața arabilă colectivizabilă, fără localitățile de munte și grupează aproape două milioane de familii de țărani colectivști. Sectorul socialist din agricultură însumează peste 90 la sută din totalul suprafeței arabile. Așa cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea la încheierea lucrărilor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști se poate prevedea că procesul de colectivizare va fi încheiat înainte de 1965.

Lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști au prilejuit o dezbateră largă și aprofundată a celor mai actuale și mai importante probleme ale agriculturii noastre socialiste. Consfătuirea — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntul de încheiere — a confirmat pe deplin importanța deosebită pe care o are în momentul de față concentrarea sistematică și perseverentă a tuturor forțelor pentru continuă consolidare organizatorică și economică a gospodăriilor colective.

Aceasta este o sarcină care trebuie să stea permanent în centrul atenției noastre în vederea desăvârșirii construcției socialiste la sate și creșterii neîncetate a producției globale și marșă în fiecare gospodărie.

Odată cu începerea noului an, oamenii muncii de la orașe și sate au pășit cu în-suflețire la realizarea sarcinilor din cel de-al treilea an al planului de șase ani de dezvoltare a economiei naționale, conștienți că prin înfăptuirea grandioaselor obiective de dezvoltare continuă a economiei, prevăzute în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., contribuie la o și mai puternică înflorire a patriei.

În îndeplinirea sarcinilor economice și politice trasate de Congresul al III-lea al partidului și de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, un rol important revine și muncii cultural-educative.

Bibliotecile — ca instituții de educație socialistă — au datoria să desfășoare o propagandă intensă a cărții, să ajute la înțelegerea și însușirea documentelor de partid de către oamenii muncii, să pună la dispoziția muncitorilor, țăranilor muncitori și tineretului experiența sintetizată în cărți.

În anul 1961, bibliotecile și-au îndreptat atenția spre consolidarea realizărilor din primul concurs bienal, înregistrînd totodată o legătură mai strînsă cu problemele vieții economice și culturale, o creștere a numărului de cititori și al cărților citite. Aceste rezultate se datoresc îndrumărilor și ajutorului primit din partea organelor de partid și de stat, cît și interesului și străduinței depuse de bibliotecarii pentru ridicarea nivelului de activitate a bibliotecilor.

Bibliotecile de lectură publică din sistemul așezămintelor culturale participă în anul acesta la cel de-al II-lea Concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”. Prin obiectivele și prevederile sale, care reflectă sarcinile trasate de partid muncii cultural-educative, concursul bienal reprezintă un adevărat program de activitate a bibliotecilor de lectură publică pentru îndeplinirea căruia bibliotecarii sînt chemați să-și concentreze toate forțele, să folosească spiritul lor de inițiativă, să des-

fășoare întreaga lor capacitate de muncă.

Regulamentul celui de-al II-lea Concurs bienal pune un accent deosebit pe problemele orientării lecturii cititorilor, stabilind ca principal criteriu de apreciere a activității bibliotecilor contribuția lor la sprijinirea realizării sarcinilor de producție, aportul lor la munca politică de masă pentru lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii.

Concursul are următoarele obiective:

a) Orientarea conținutului activității bibliotecilor pentru sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste;

b) Intensificarea activității bibliotecilor pentru lămurirea oamenilor muncii asupra politicii partidului și popularizarea realizărilor obținute de poporul muncitor, condus de partid, în construcția socialistă;

c) Desfășurarea unei activități intense cu cartea în sprijinul muncii politice, pentru lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură. Popularizarea intensă, prin mijloacele specifice de activitate cu cartea, a realizărilor obținute de unitățile socialiste din agricultură, a avantajelor muncii în G.A.C.;

d) Lărgirea continuă a sferei de cuprindere a acestor instituții culturale, prin atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la orașe și sate, a tineretului și copiilor, permanențizarea lor ca cititori ai bibliotecilor;

e) Îmbunătățirea metodelor de propagandă a cărții și de îndrumare a lecturii, astfel ca bibliotecile să contribuie la însușirea de către cititori a tehnicii înaintate și a metodelor avansate din agricultură;

f) Organizarea unei susținute propagande a cărții, pentru educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și a internaționalismului proletar, al devotamentului pentru patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Român;

g) Desfășurarea unei intense activități în rândurile cititorilor, pentru dezvoltarea conștiinței socialiste, pentru formarea spiritului colectivist al oamenilor muncii de la sate, pentru însușirea cunoștințelor științifice, pentru combaterea vederilor înapoiate, a superstițiilor, prejudecăților și misticismului;

h) Sprijinirea cititorilor din rândul tineretului, pentru continua lor calificare profesională, însușirea tehnicii noi, a cuno-

ștințelor științifice și de cultură generală, pentru a deveni constructori pricepuți ai economiei și culturii socialiste;

i) Antrenarea sfaturilor populare într-o largă acțiune pentru îmbunătățirea conținutului muncii cu cartea și asigurarea condițiilor materiale optime pentru desfășurarea activității bibliotecilor.

Regulamentul stabilește sarcinile generale pentru toate bibliotecile și precizează formele și metodele prin care vor fi realizate obiectivele concursului de diferitele categorii de biblioteci.

Dar bibliotecarii nu se pot limita la simpla includere a acestor obiective în planul de muncă. Concretizarea lor potrivit condițiilor existente în fiecare bibliotecă, stabilirea precisă a mijloacelor ce vor fi folosite pentru traducerea lor în practică va trebui să se facă cu mult discernămint și spirit de răspundere. Pentru aceasta e necesar ca bibliotecarii să-și însușească sarcinile trasate pe plan local de organele de partid și de sfaturile populare, să studieze și să cunoască temeinic regulamentul concursului, înscriind în planul de muncă angajamente precise și acțiuni concrete pentru îndeplinirea lor.

Pentru îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor stabilite de regulamentul concursului — și concretizate în planurile de muncă — bibliotecile vor trece la desfășurarea unei largi propagande a literaturii politice, la organizarea sistematică a informării oamenilor muncii asupra literaturii marxist-leniniste, a documentelor Partidului Muncitoresc Român și ale celorlalte partide comuniste și muncitorești, a documentelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Informarea operativă a cititorilor asupra evenimentelor politice interne și internaționale, sprijinirea învățămîntului politic de partid și U.T.M. cu material bibliografic și publicații — sînt cîteva din sarcinile principale care vor trebui să stea în atenția tuturor bibliotecarilor. În întreaga muncă de propagandă a literaturii politice, la întocmirea recenziilor, a expozițiilor tematice, elaborarea bibliografiilor de recomandare etc., bibliotecile trebuie să solicite sprijinul cabinetelor de partid și al propagandiștilor.

Folosind mijloacele specifice de activitate cu cartea, bibliotecile de toate categoriile își vor concentra toate forțele în

sprijinul muncii politice pentru lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură. Pentru realizarea acestui obiectiv important, este necesar să se desfășoare o muncă multilaterală de propagandă a cărților social-politice, agrotehnice, beletristice, să se popularizeze prin forme variate de activitate realizările obținute de unitățile socialiste din agricultură, avantajele muncii în G.A.C. Datoria fiecărui bibliotecar este să studieze cu atenție lucrările Conferinței pe țară a țăranilor colectivști, să popularizeze metodele folosite de mesagerii recoltelor bogate — țăranii colectivști participanți la Consfătuire, — să recomande țăranilor muncitori cărțile agrozootehnice cele mai corespunzătoare condițiilor de climă și sol din raionul sau comuna respectivă, precum și unele lucrări care dau un răspuns concret în rezolvarea sarcinilor care stau în fața unităților socialiste din agricultură. Împreună cu specialiștii din agricultură, bibliotecarii sînt chemați să sprijine cercurile de învățămînt agrozootehnic de masă, precum și alte forme de răspîndire a cunoștințelor agricole în rândurile țăranimii.

Acordînd o atenție deosebită atragerii spre lectură a populației active din producție (muncitori, țăranii, tehnicienii, inginerii), bibliotecile vor urmări totodată creșterea absolută atît a numărului de cititori maturi cît și a celor din rîndul copiilor și tineretului, asigurarea creșterii circulației publicațiilor social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei etc., astfel ca numărul cărților împrumutate din alte domenii decît literatura beletristică să reprezinte o treime din totalul cărților împrumutate.

Bibliotecilor regionale le revine sarcina de a îmbunătăți activitatea secțiilor tehnice, de a organiza consultații și cursuri de perfecționare cu bibliotecarii din bibliotecile tehnice și sindicale. Realizarea acestei sarcini se va putea face printr-o colaborare strînsă cu comitetele sindicatelor, cu centrele de documentare tehnică și conducerile întreprinderilor. O atenție deosebită va trebui să se acorde organizării, în cadrul secțiilor tehnice, a documentării specialiștilor din agricultură.

Bibliotecile regionale și raionale vor trebui să acorde un ajutor metodic multilateral bibliotecilor de lectură publică, bi-

bliotecilor sindicale (din întreprinderi, S.M.T. și G.A.S.), să sprijine procesul instructiv-educativ care se desfășoară în școli.

Mai mult ca în anii precedenți, în atenția bibliotecilor va trebui să stea organizarea fondului de cărți, a cataloagelor și a evidenței bibliotecii, conform cerințelor tehnicii de bibliotecă.

În realizarea obiectivelor celui de-al II-lea Concurs bienal un rol deosebit îl au sfaturile populare. În ultimii ani s-au obținut realizări importante în direcția asigurării condițiilor materiale pentru desfășurarea activității bibliotecilor. Bibliotecii ca cele din Focșani și Brăila constituie o mîndrie a orașelor respective. Asigurînd în continuare îmbunătățirea condițiilor materiale, sfaturile populare vor trebui să se preocupe de organizarea unor bibliotecimodel și sub aspectul activității în sprijinul realizării sarcinilor construcției socialiste. Cel de-al II-lea Concurs bienal se desfășoară numai în două etape. De aceea, îndrumarea sistematică a bibliotecilor pentru îndeplinirea ritmică a sarcinilor din planul de muncă, găsirea celor mai bune metode pentru organizarea schimburilor de experiență, stimularea spiritului de înțrecere, sînt condiții importante pentru realizarea obiectivelor concursului.

Rezultatele și eficacitatea muncii bibliotecilor nu pot fi măsurate în cifre. Aprecierile cantitative, care s-au făcut în primul concurs bienal, au generat în unele regiuni aspecte de formalism, goana după cifre, preocuparea pentru întocmirea tabelelor statistice, în dauna conținutului muncii de bibliotecă.

Obiectul principal al activității bibliotecilor este omul, cititorul, cu multiplele lui preocupări. Dar acesta nu este un cititor în general, ci muncitorul, țăranul, intelectualul, tînărul care se pregătește și muncește pentru desăvîrșirea construcției socialiste. Cerințele lui culturale, sprijinul ce trebuie să-l primească de la bibliotecă sînt bine conturate și au un caracter concret. Felul cum bibliotecă va ști să înțeleagă nevoile cititorului și să-l ajute în munca și pregătirea lui politică, culturală și profesională, va reprezenta principalul criteriu de apreciere a rolului și contribuției ei în desăvîrșirea construcției socialiste.

Luna cărții la sate

Și în anul acesta se va desfășura, între 15 ianuarie — 15 februarie, în comunele și satele din întreaga țară acțiunea *Luna cărții la sate*, sub lozincile „Fiecare casă cu bibliotecă proprie”, „Nici o casă de țaran fără cititor”. Scopul acestei largi acțiuni culturale de masă este de a contribui la ridicarea nivelului politic și cultural precum și a nivelului de cunoștințe agrozootehnice al oamenilor muncii de pe ogoare, printr-o și mai largă popularizare și difuzare a cărții.

Dezbaterile Consfățuirii pe țară a țărănilor colectivști au consemnat roadele muncii desfășurate de partid pentru răspîndirea în rîndurile țărănimii a cunoștințelor agricole. În cuvîntul rostit la încheierea Consfățuirii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că „această acțiune trebuie să capete o mai mare amploare, astfel încît să cuprindă practic întreaga masă de țărani colectivști, acordîndu-se o deosebită atenție tineretului”. Pentru traducerea în viață a acestei importante sarcini trasată de partid, în cadrul *Lunii cărții la sate* se va urmări îndeosebi popularizarea și difuzarea cărților social-politice, a lucrărilor agrozootehnice menite să contribuie la ridicarea nivelului politic și cultural și de cunoștințe agricole al țărănimii colectiviste. De asemenea, se va da o atenție specială popularizării și difuzării operelor literaturii realist-socialiste și cărților de popularizare a științei și de combatere a misticismului. *Luna cărții la sate* se înscrie astfel ca o importantă acțiune politico-educativă de masă, menită să contribuie la stimularea procesului de formare a voinței colectiviste la oamenii muncii de pe ogoare, la intensificarea activității de răspîndire a culturii, corespunzător cerințelor și necesităților satului nou, socialist.

Timp de 30 de zile, la cămine culturale, școli, biblioteci, cercuri de citit și colțuri roșii din G.A.S., S.M.T. și G.A.C. vor avea loc largi manifestări culturale, pentru a căror reușită își vor da concursul cadrele didactice, bibliotecarii, lucrătorii sanitari și din unitățile cooperatiste, comisiile de femei de la sate.

Ministerele Învățămîntului și Culturii, Agriculturii, Sănătății și Prevederilor sociale, Economiei forestiere, C.C.S., Comitetul Central al U.T.M., S.R.S.C., Consiliul național al femeilor, Uniunea Scriitorilor

din R.P.R., Comitetul pentru radioteleviziune, Centrocoop și A.S.I.T. au întocmit un plan comun de măsuri, spre a asigura organizarea, coordonarea și urmărirea bunei desfășurări a acțiunii *Luna cărții la sate*.

Potrivit acestui plan, s-au luat măsuri pentru apariția la timp a lucrărilor planificate și aprovizionarea sporită cu cărți a unităților cooperatției de consum și a difuzorilor de carte de la sate. Librăriile din centrale de raion și cele de la sate vor avea aspect sărbătoresc. Aici se vor organiza bazare și expoziții de cărți, colțuri cu noutăți. În acțiune sînt înglobate și raioanele de librării din cadrul magazinelor mixte și universale. În comunele cu unități agricole socialiste fruntașe, din fiecare regiune, se vor organiza două bazare-expoziții model, în colaborare cu secțiile agricole regionale ale sfaturilor populare, editurile și Uniunea Scriitorilor. De asemenea, vor fi folosite autolibrăriile pentru popularizarea și difuzarea cărții în cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

La cămine culturale, în școli, cercuri de citit și colțuri roșii din G.A.S., S.M.T., centre mecanice și G.A.C. vor avea loc sesiuni literare, discuții pe marginea unor cărți, seri de întrebări și răspunsuri, serbări ale cărții, întâlniri între cititori și scriitori sau redactori de la edituri, concursuri „Cine citește, folosește”, recenzii, conferințe, lecturi literare etc. De asemenea, se vor organiza „Zile ale cărții” politice, agrozootehnice, literare, de popularizare a științei și de combatere a misticismului, a cărții tehnice pentru muncitorii forestieri.

Bibliotecarii, prin munca ce vor depune, au prilejul să contribuie la reușita acțiunii *Luna cărții la sate*. Pentru aceasta, se impune în primul rînd, să împrăspăteze fondurile de cărți ale bibliotecilor, să studieze mai îndeaproape cerințele cititorilor, să îmbunătățească metodele de răspîndire a cărților în scopul satisfacerii cît mai deplin a interesului crescînd al oamenilor muncii de la sate pentru cuvîntul tipărit.

Trebuie lărgită, totodată, colaborarea cu cadrele didactice și sanitare, cu inginerii agronomi și salariații cooperatției. Manifestările, organizate de biblioteci în cadrul celui de-al II-lea Concurs bienal, se recomandă să fie îmbinate cu cele din cadrul *Lunii cărții la sate*.

BIBLIOTECA *in slujba* construcției socialiste

În țara noastră are loc în prezent un avânt nemaicunoscut al construcțiilor și o susținută preocupare pentru formarea unei concepții proprii arhitecturale pe măsura celor mai bune tradiții ale poporului nostru, în spiritul marilor transformări socialiste și orientată pe linia valorificării realizărilor noi ale lumii contemporane. Evident că traducerea în viață a acestor sarcini reclamă cadre de specialiști cu o calificare superioară, capabile să desfășoare o muncă eficientă la nivelul cerințelor actuale și animate de înalta concepție despre lume marxism-leninismul.

Biblioteca Institutului de arhitectură „Ion Mincu” și-a integrat activitatea pe făgașul obiectivelor urmărite de programul didactic, științific și educativ. Acest lucru a fost posibil datorită înțelegerii faptului că este necesară dezvoltarea unei activități de documentare active, care să ridice calitatea muncii de bibliotecă de la stadiul de servire cu publicații a cititorilor la cel de valorificare a tezaurului de cunoștințe. S-a pornit de la convingerea că studentul nu trebuie lăsat să-și consume o bună parte a energiei și timpului său în căutări exhaustive, nefolositoare stadiului său de pregătire profesională. El nu poate cerceta singur vasta literatură de specialitate, argument valabil și în cazul cadrelor didactice. Numai în domeniul arhitecturii apar în lume cca. 150 publicații periodice, ca să nu mai vorbim de cele referitoare la construcții, instalații și materiale de construcții.

Am combătut de asemenea, rezerva formulată de unii precum că lucrătorii bibliotecii nu pot să facă o semnalare competentă asupra materialului existent pentru o temă de cercetare științifică. Ținând seama de situația specifică a cadrelor didactice din sectorul nostru de învățământ, — ocupate concomitent și în producție, deci cu puțin timp disponibil pentru consultarea integrală a surselor, — precum și de aportul colaborării cu documentaliștii Centrului de informare pe profil, s-a

ajuns la convingerea că asistența bibliografică a bibliotecii este posibilă, oportună și necesară.

Trecerea la o documentare activă a trebuit însă pregătită prin mai multe acțiuni:

1) *profilarea fondurilor* prin achiziții corespunzătoare ideii de dotare a bibliotecii cu literatura modernă de specialitate;

2) *alcătuirea sistemului de cataloage*, de evidență alfabetică și sistematică a

periodicelor. Atenția principală s-a acordat completării catalogului sistematic, prin prelucrarea analitică a cca. 50 titluri de reviste românești și străine de arhitectură și construcții. Acest catalog este un adevărat catalog pe materii și, respectiv, coloana vertebrală a

aparaturii de informare științifică. De reținut este faptul că s-au elaborat cataloage restrinse ale diferitelor publicații cu caracter specific documentar, cum ar fi: cercetările bibliografice întocmite de bibliotecă noastră și de alte instituții de documentare (C.D.C.A.S.¹, I.S.C.A.S.²), catalogul traducerilor efectuate de C.D.C.A.S. și Uniunea Arhitecților din R.P.R., catalogul informațiilor exprese (documentări curente și sinteze documentare elaborate de C.D.C.A.S.);

3) *acțiuni de îndrumare a cititorilor*, în vederea utilizării raționale a izvoarelor și mijloacelor de documentare, fie prin îndrumări orale, personale, dar mai ales prin lecții de inițiere („Zilele deschise” ale bibliotecii). Atît în anul școlar 1960/61 cît și anul acesta s-au ținut asemenea lecții cu toți studenții Institutului de arhitectură, experiență care a contribuit în mod deosebit, la clarificarea acestora în munca cu cartea. Dacă prelegerile din anul trecut au făcut o prezentare generală a problemelor informării tehnico-științifice, anul acesta ele s-au îmbunătățit, căpătînd un vădit caracter practic. Indicații privind or-

1) C.D.C.A.S. (Central de Documentare pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare).

2) I.S.C.A.S. (Institutul Central de Studii, Cercetări Științifice și Proiectări în Construcții, Arhitectură și Sistemizare).

BIBLIOTECA
INSTITUTULUI DE ARHITECTURĂ
„ION MINCU”
și
DOCUMENTAREA ACTIVĂ

ganizarea muncii intelectuale, cunoașterea și utilizarea mijloacelor de documentare și în special cele referitoare la bibliografia studiilor anului respectiv și a proiectelor în curs, au figurat deopotrivă în aceste instructaje. Cu studenții din anul I s-au ținut pe grupe, lecții practice, în sala de lectură, cu exemplificări privind consultarea cataloagelor și a bibliografiilor, urmate de vizitarea depozitelor de cărți. Pentru cei din anii V și VI s-a insistat asupra formelor de documentare, specifice institutelor productive și mai ales asupra posibilităților existente în ce privește culegerea documentației pentru diplomă.

Acțiunile pregătitoare au fost acoperite în ultimii doi ani cu o consistentă activitate informativă. S-a format în cadrul bibliotecii un birou de documentare compus din trei persoane. Această măsură organizatorică a fost urmată de o mai judicioasă diviziune a muncii și de o raționalizare adecvată, bazată pe două principii; 1) completarea la zi a instrumentelor de evidență și referință; 2) folosirea resurselor bibliografice ale Centrelor și serviciilor de documentare pe profil.

Iată acum, pe scurt, serviciile prestate de biroul de documentare: face prelucrarea analitică a literaturii de specialitate și organizarea catalogului sistematic, întreține schimbul de publicații, traduce sumarele publicațiilor în limbi străine, care se lipsesc după foaia de titlu, iar o copie a sumarelor revistelor este intercalată în bibliorafturi special constituite și așezate în cancelaria profesorilor spre consultare; alcătuiește liste de cărți noi și scurte prezentări ale celor mai importante, care se afișează în sala de lectură. (Pentru evidența creșterii colecțiilor s-a propus colaborarea la Buletinul bibliografic al Institutului de construcții din București); organizează aparatul de surse documentare

(colecția *Referativni Jurnal, Documentarea tehnică I.D.T. Buletinul de Informare Tehnică*, editat de C.D.C.A.S., pe care îl sistematizează în bibliorafturi, după principale rubrici pe care le cuprinde etc.); achiziționează și difuzează la cerere, materiale documentare elaborate de I.D.T., C.D.C.A.S. și alte instituții pe profil, ca: documentări curente, sinteze documentare, caiete selective, caiete de inovații, culegeri de material tradus, *Deutsche Bauencyclopädie* editată de Bauakademie din R.D.G., ș.a.; elaborează, furnizează cercetări bibliografice și informații orale și mijloace de contacte cu specialiștii din producție pentru: proiectele de an și schițele de arhitectură săptămânale, proiectele de diplomă ale anului VI, cercetările științifice ale corpului didactic și ale cercurilor studențești, dizertațiile de aspirantură, învățământul politic și diferite activități culturale-obștești precum și diferite nevoi ale producției (televiziune, institute de proiectare, teatre.)

Începând din acest an școlar, biroul de documentare a inițiat alcătuirea bibliografiilor microfilmate. Cunoscută fiind importanța imaginii foto în documentarea de arhitectură, se procedează astfel: se microfilmează imaginile din publicațiile bibliografiate de noi care ilustrează o temă de proiect și se dau spre consultare studenților cu ajutorul aparatului de citit „Dokumantor”. Bibliografia microfilmată prezintă următoarele avantaje: reunește materialul indicat, — altfel dispersat în numeroase publicații, — face posibilă selectarea exemplurilor necesare studiului, asigură conservarea publicațiilor și ușurează vizionarea în grup a unor materiale unicate. Subliniem că bibliografiile nu sînt adnotate, urmînd ca într-o etapă viitoare, să se treacă la această formă superioară a bibliografiei. Colectivul biroului nostru de documentare colaborează și la Cataloagele colective.

Această activitate multilaterală este posibilă deoarece s-a mers pe linia folosirii materialelor documentare elaborate de Centrele de documentare și de serviciile de resort ale altor instituții. Spre exemplu, pe baza bibliografiilor achiziționate de la C.D.C.A.S., I.D.T. și I.S.C.A.S. acordăm asistență cuvenită, urmînd să elaborăm cu forțe proprii numai acele cercetări care n-au fost

încă abordate. De asemenea, utilizând posibilitățile Centrului național de schimb de la Biblioteca Centrală de Stat a Republicii Populare Romine am putut procura bibliografii valoroase din mai multe țări. O altă sursă de îmbogățire a fondului de bibliografie o constituie comenzile de la I.D.T. și evident, cataloagele lor de evidență. Achiziționăm pe cale de colaborare, traduceri efectuate de C.D.C.A.S. și Uniunea arhitecților. Valorificarea maximă a acestor publicații folosește biroului nostru de documentare la îndeplinirea următoarelor sarcini esențiale în această etapă:

1) *sprijinirea acțiunii de apropiere a învățămîntului de practica producției.* Publicațiile informative ale instituțiilor centrale de documentare reflectă cele mai stricte preocupări ale domeniului construcțiilor, atât cele de creație cât și de execuție. Cunoașterea lor de către studenți și mai cu seamă de cei din anul 6 îi orientează spre acele soluții în proiectare care corespund posibilităților practice de realizare și de adaptare a experienței mondiale la condițiile țării noastre. Însăși participarea activului bibliotecii la ședințele metodologice ale C.D.C.A.S.-ului contribuie la formarea unei înțelegeri dinamice a fenomenului de documentare, adică de întîmpinare a nevoilor concrete cu mijloacele cele mai adecvate;

2) *consolidarea documentară a disciplinelor noi din programa de învățămînt*, prin achiziții corespunzătoare de publicații, prin cercetări bibliografice care să dezvăluie cadrelor didactice și studenților, cîmpul de cunoștințe existent în disciplina respectivă;

3) *popularizarea literaturii mondiale*, după criteriul posibilităților de aplicare în

practica țării noastre și deci promovarea noului în specialitatea noastră. Evident că publicații ca: *Tehnica nouă în construcții*, *Caietele de inovații*, *Caietele selective pe diferite specialități*, *Catalogul materialelor de construcții* ș.a., mijlocesc pătrunderea experienței înaintate în creația arhitecturală.

Calitatea muncii documentare este uneori insuficientă, datorită lipsei de colaborare cu catedrele. Informarea bibliografică se face paralel (bibliotecă și catedre) în loc să se unifice efortul prin coordonare. Catalogul procesului de învățămînt este neactualizat întrucît el cere o selecționare de competența cadrelor didactice. Tematica cercetărilor științifice (didactice și studențești) nu este trimisă din timp bibliotecii în vederea planificării asistenței documentare.

O cale pentru rezolvarea acestei stări de lucruri, ar putea s-o constituie activitatea comună a grupelor sindicale (bibliotecă și cadre didactice).

De asemenea, calitatea nivelului biblioteconomic al muncii noastre ar căpăta un stimulent neîndoielnic prin organizarea unor schimburi de experiență cu colectivele altor biblioteci și prin antrenarea lor în întreceri socialiste. Aceste măsuri trebuie consolidate cu o temeinică îndrumare metodică, științifică, sarcină ce ar reveni unor servicii speciale organizate la nivelul bibliotecilor centrale universitare. Evident că presa universitară își are rolul său în sprijinirea muncii de documentare și în activitatea ei.

Georgeta VRABIE, Paul CARAVIA

DIN EXPERIENȚA UNEI BIBLIOTECI SINDICALE

Biblioteca sindicală a fabricii de zahăr „Ilie Pintile” din Roman se găsește în incinta clubului, în jurul căruia se află locuințele a peste 300 salariați și dormitoarele muncitorilor zilieri și elevilor școlii profesionale. Folosind faptul că o mare parte a cititorilor sînt grupați în apropierea sediului ei, biblioteca a inițiat anul trecut numeroase acțiuni cu cartea politică, tehnică, științifică și beletristică.

Pentru educarea politico-ideologică a salariaților, biblioteca a organizat seri literare, expoziții, matinee literare, recenzii și prezentări de cărți. Reținem expoziția *Viața și activitatea marelui Lenin*, matineul literar închinat lui Lenin, urmat de diafilmul *Lenin și Revoluția din Octombrie*, seriile literare *Figuri de eroi comuniști — Ilie Pintilie, 15 ani de la moartea lui M. I. Katinin*, prezentarea cărților *Septenul și întrecerea economică dintre socialism și capitalism* de A. Alekseev și M. Rabinovici, *Trăsăturile fundamentale ale modului de producție socialist* de C. Manolescu și P. Tănase și altele.

Colaborînd cu organizația de bază U.T.M., colectivul bibliotecii a organizat acțiuni cultural-educative în vînzările tineretului, atît pentru ridicarea nivelului profesional cît mai ales pentru educarea lui în spirit comunist. Astfel au fost organizate seri literare consacrate lui Vladimir Maiakovski, Nicolae Ostrovski, Mihail Sadoveanu, George Cosbuc și Mihail Eminescu, recenzii ale cărților *Bursucii* de Leonid Leonov, *Orăritul* Anna de L. Tolstoi etc., precum și concursuri pe temele *Frumoasă ești regiunea mea* și *Cucerirea Cosmosului*. La aceste manifestări și-au dat concursul cadre didactice de la Școala elementară și profesională și cititori frunțași ca tractoristul Moise Constantin, lăcătușul Gheorghe Nicolae, și alții.

Pentru soțiile salariaților, s-au organizat seri literare pe temele *Femeia oglindită în literatură* (ținută de învățătoarea Elena Scovoi), *Figuri de muncitoare în proza noastră* (profesoara Calinca Clarisa), *45 de ani de la moartea marelui pictor Ștefan Luchian* (profesorul Pal Francisc) precum și recenziiile cărților *Mama* de M. Gorki, *Destin* de Aurel Mihale, *Lența* de Francisc Munteanu etc. De asemenea, au fost organizate expoziții, însoțite de scurte conferințe explicative pe temele *Este vindicabil cancerul?*, *Originea și evoluția omului*.

În dormitoarele fabricii sînt peste 500 de zilieri, — țărani muncitori din satele învecinate, — care lucrează în fabrică. Ținînd seama de necesitățile lor culturale, biblioteca sindicală a organizat la colțul

roșu serile literare *Viața și opera lui Maiakovski*, *Mihail Sadoveanu*, *Nicolae Ostrovski*, *Drumul spre Cosmos*, *Eclipsele de soare* urmate de proiecții de diafilme. Expozițiile au avut ca temă *Imagini din viața nouă a poporului nostru*, *Tehnica în agricultura U.R.S.S în anii septenului*, *Originea și evoluția omului*.

O deosebită atenție se acordă educării copiilor. În colaborare cu cadrele didactice de la școala elementară și educatoarele de la grădinița de copii, s-au organizat dimineți de povești, urmate de proiecții de diafilme, concursuri-ghicitori, întîlniri cu eroii basmelor lui Ion Creangă, iar în fiecare duminică în afara viziunii programului de la televiziune, au loc dimineți distractive cu povești și proiecții de diafilme.

Biblioteca sindicală a pregătit și realizat în colaborare cu biblioteca tehnică, vitrine, panouri, expoziții de cărți și liste bibliografice prin care au fost popularizate cărțile legate de tematica conferințelor organizate de clubul fabricii. Atît în organizarea acestor acțiuni multiple și diferențiate, precum și difuzarea cărții și mărirea numărului de cititori, colectivul bibliotecii sindicale a folosit diverse metode. În colaborare cu biblioteca tehnică, s-au înființat biblioteci mobile în toate secțiile din fabrică și la colțul roșu de la dormitoare. În mod deosebit, s-au evidențiat bibliotecile mobile de la secția rafinării și electrice, conduse de muncitorii Cornel Roșu și Gheorghe Curpăn. De asemenea s-au amenajat, la locurile de muncă ale salariaților, expoziții și vitrine de cărți, panouri cu coperte de cărți noi, iar la sediul bibliotecii sindicale se află un album cu recenzii și prezentări de cărți și un album cu portrete de scriitori.

La stația de radioamplificare a clubului se transmite în fiecare marți, emisiunea *Munca cu cartea*, în cadrul căreia biblioteca sindicală a pregătit recenzii și prezentări de cărți, liste bibliografice și a popularizat cititorii frunțași, care sînt în același timp și frunțași în producție.

Ca un efect al acestor acțiuni, biblioteca sindicală numără peste 1000 cititori, care au citit peste 8000 cărți.

Față de cerințele mereu crescînde ale cititorilor, socotim că pe viitor va trebui să intensificăm activitatea cu cartea, biblioteca sindicală jucînd astfel un rol din ce în ce mai important, atît în îndeplinirea sarcinilor de producție cît și în educarea comunistă a salariaților.

Eleonora BROȘTEANU

Biblioteci mobile la sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective

Inițiativa a pornit de la biblioteca din comuna Știubeiu. Cu sprijinul organizației de partid din comună și al conducerii gospodăriei colective, au fost confecționate 3 dulapuri-tip, care au fost instalate în cele trei locuri de muncă ale crescătorilor de animale. Biblioteca comună (bibliotecar Nicolae C. Hobai) a repartizat un număr de circa 30 de volume pentru fiecare bibliotecă mobilă (cărți social-politice, zootehnice și de popularizarea științei). Responsabili ai bibliotecilor mobile au fost aleși cei mai buni cititori ai bibliotecii comunale, muncitori fruntași în creșterea animalelor.

La colțul bibliotecilor mobile se află gazete și panouri (*Ce să citească crescătorul de vaci, Ce să citească crescătorul de porci, păsări, oi, etc.*), unde se afișează permanent liste de recomandare, planuri de lectură cu cărți legate de specificul muncii în sectorul respectiv. Săptămânal, la locul de muncă al crescătorilor de animale se organizează lecturi în grup, pe baza unui plan afișat. Lecturile sînt făcute de bibliotecarul comună, de responsabilul bibliotecii mobile sau de lectorul-povestitor de la căminul cultural. Se citește din lucrările recomandate prin bibliografia afișată sau articole din *Știința, România liberă, Agricultură nouă, Flămura Prahovei*. Printre cărțile citite și discutate cu viu interes de crescătorii de animale din Știubeiu, menționăm *Metode de îngrășare a porcilor, Îngrășarea porcilor pentru carne,*

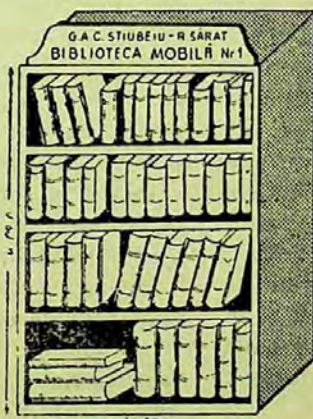
Cum putem obține peste 3000 l lapte pe cap de vacă iurajată, Sături pentru creșterea animalelor ș.a. Responsabilii bibliotecilor mobile desfășoară totodată și o vie agitație vizuală prin lozinci mobilizatoare, ca de pildă: *Fiecare crescător de animale — cititor activ al bibliotecii mobile sau Citind cartea zootehnică, vă însușiți cunoștințe înaintate, pe care aplicându-le în practică, puteți obține o producție sporită.* Prin panouri se arată cu cât va crește numărul de bovine, porcine etc. pînă în 1965 și care sînt sarcinile locale pe aceeași perioadă.

Cei mai buni îngrijitori de animale sînt și cititori fruntași, de pildă tovarășii Dumitru Matei, Nicolae Cocos, Toader Nicolae, Apostol Răghină, Gh. N. Crăciun, Tonea Badiu, Nicu Buzatu, Ion Mocanu, Dumitru Al. Matei și alții. Din cei 24 oameni care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Știubeiu, 21 sînt cititori permanenți ai bibliotecilor mobile. Ei au citit anul trecut peste 300 de cărți, dintre care 200 lucrări de specialitate.

Se poate spune că lectura perseverentă a cărților zootehnice a contribuit la dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei din Știubeiu, la sporirea producției obținute în acest sector.

Inițiativa bibliotecii comunale din Știubeiu a fost extinsă de biblioteca raională și în alte comune din raion. Astfel, au fost înființate biblioteci mobile la sectorul

Crescători de vaci! CITIND CĂRȚI ZOOTEHNICE ȘI APLICÎNDU-LE ÎN PRACTICĂ, VEȚI OBTINE O PRODUCȚIE SPORITĂ!

Colțul bibliotecii mobile nr. 1 al gospodăriei agricole colective din Știubeiu (ptr. colectivității crescători de vaci).

Ce să citească
CRESCĂTORUL DE VACI

ACESTE CĂRȚI VĂ ÎNVĂȚĂ CUM SĂ OBTINEȚI O PRODUCȚIE SPORITĂ DE LAPTE ȘI CARNE

DIN EXPERIENȚA CRESCĂTORILOR DE VACI FRUNTAȘI
PLAN DE LECTURĂ

SARCINI TRASATE DE CONGRESUL AL III-LEA AL P.M.R. PRIVIND CREȘTEREA NUMĂRULUI DE TAURINE ȘI A PRODUCȚIEI DE CARNE ȘI LAPTE

SARCINILE G.A.C. ȘTIUBEIU PRIVIND CREȘTEREA SECURULUI TAURINE - EFECTIV - PRODUCȚIE

ANUNȚURI • NOUȚĂȚI

Biblioteca din com. Boldu citind colectivităților unele capitole din broșura „Creșterea animalelor de prăsilă”

zootehnic al gospodăriilor agricole colective din Sihlea, Puiesti, Cioraști, Ziduri, Zoița, Boldu, Mihăileni, Vilcele și Ghergheasa.

Până la sfârșitul anului trecut, s-au înființat biblioteci mobile la locurile de muncă ale crescătorilor de animale de la 30 G.A.C. din raion. De asemenea, la fiecare fermă zootehnică din gospodărie funcționează câte un cerc de citit, cu activitate de 2 ori pe săptămână potrivit unui plan de muncă afișat.

Experiența raionului nostru a fost prezentată și la seminarul regional ținut la Buzău cu bibliotecarii șefi, în cursul trimestrului IV/1961, prin referatul *Cum sprijină bibliotecile din raionul Rîmnicu-Sărat realizarea planului de producție al G.A.C.*, discutat și apreciat de participanți, care s-au angajat să înființeze biblioteci mobile la sectorul zootehnic al tuturor gospodăriilor agricole colective.

Alex. C. OPROESCU
Biblioteca raională Rîmnicu-Sărat

Pentru o cit mai bogată activitate a cercurilor de citit

Munca entuziastă ce se desfășoară în orașele și satele patriei noastre în vederea traducerii în viață a sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste, pune și în fața bibliotecilor de masă pe zi ce trece noi și importante cerințe. Căutînd să răspundă cu cinste acestor cerințe, să ajute pe cititori în rezolvarea problemelor ce-i frămîntă, bibliotecarii din raionul Cîmpulung Moldovenesc, regiunea Suceava, se străduiesc să găsească cele mai potrivite și mai variate forme ale muncii cu cartea.

În raionul nostru, organele de partid și de stat acordă o atenție deosebită îndrumării și sprijinirii activității desfășurate de biblioteci. Alături de centru de raion cit și în comune și sate s-au asigurat condiții bune de muncă (fond de cărți corespunzător, cadre calificate, mobilier, etc.).

Este binecunoscut că prin cercurile de citit se contribuie la dezvoltarea gustului de citit al oamenilor muncii de la sate. Dacă prin cititul în colectiv, reușim să popularizăm periodic anumite materiale importante, prin cercurile de citit facem o muncă continuă de educare comunistă a țărânimii muncitoare, de popularizare a celor mai înaintate metode de muncă. Astfel, ca un prim obiectiv am înscris în plan intensă popularizare a cărții agrozotehnice în sprijinul întăririi și dezvoltării agriculturii socialiste, cu precădere a sectorului zootehnic.

Pentru aceasta s-a trecut la reorganizarea cercurilor de citit și mărirea numărului lor de la 322 la 389. S-a urmărit ca în fiecare circumscripție electorală să funcționeze câte un cerc de citit, condus de un colectiv

lărgit format din: un cadru didactic (lectorul și responsabilul cercului), deputatul circumscripției electorale, delegata comitetului de femei din circumscripție, un utemist și președintele comitetului de cetățeni din circumscripție. Evidența activității este ținută într-un caiet care cuprinde 3 capitole: tabel nominal, plan de lectură trimestrial și evidența lecturii (la zi). Bibliotecarii comunali au întocmit și înaintat la raion tabele cu noua organizare a cercurilor de citit. În același timp, colectivele, special formate la bibliotecile comunale, răspund de activitatea pe circumscripții a cercurilor de citit. Fiecare bibliotecă și-a organizat un sertar metodic, rezervat materialelor pentru cercurile de citit, iar acolo unde sînt condiții funcționează biblioteci de casă la sediile cercurilor de citit.

În raionul nostru există multe metode bune pentru atragerea oamenilor muncii la cercurile de citit. Printre acestea se poate aminti cea de la Sadova unde cadrele didactice merg la cercul de citit cu aparatul de proiecție sau cu alte materiale didactice, menite să fixeze cunoștințele acumulate prin lectura unei cărți. La Vama, brigăzi pionierești prezintă scurte programe artistice care sînt foarte bine primite de participanții la cerc și care contribuie la mobilizarea lor. În alte comune, se fixează sediul cercului de citit în casele unde există aparate de radio, făcîndu-se audiții colective, înainte sau după lectură.

O problemă căreia îi acordăm o atenție deosebită este aceea a întocmirii planurilor de lectură, în funcție de pregătire și ocupațiile membrilor cercurilor de citit respective. Bibliotecarii comunali au sarcina să întocmească mai multe planuri de lectură, din care apoi împreună cu lectorii cercurilor aleg pentru fiecare cerc pe cel mai potrivit. De regulă, planul de lectură include în mod obligatoriu: informarea politică (citîndu-se de preferință din ziarul *Scinteia*), o problemă zootehnică

sau de știință popularizată, îndrumări practice în munca gospodărească etc. De asemenea se citesc și fragmente literare, accesibile și atractive pentru un auditor care încă nu este obișnuit cu lecturile mai grele.

La cercurile de citit din raionul nostru s-au citit și dezbătut, în ultimele luni: Raportul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, Programul P.C.U.S. și materialele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., apărute în presă.

S-au organizat convorbiri pe teme, ca de pildă: *Cum sporim producția de ouă în timpul iernii, Hrănirea porcilor în timpul iernii, Statuti pentru creșterea animalelor, Cartea stuparului; Mulgerea rațională a vacilor; Plantarea și altoirea pomilor fructiferi; Creșterea oilor cu lînă fină și semi-fină; Cum putem îmbunătăți rasele de oi*, etc. Proiecțiile unor diafilme ca *Lupta omului pentru cucerirea naturii, Creșterea și îngrijirea animalelor tinere de rasă și altele* au întregit conținutul acestor manifestări. În comunele Gemenea, Frumosul, Vama, Sadova, Fundul Moldovei, Vatra Moldoviței, Pojorita etc. au fost prezentate și citite cărți de educație sanitară (*Cum să ne hrănim ca să avem un organism sănătos, Cum respirăm, Urmările avortului, Statuti gospodărești*) și de combatere a misticismului și superstițiilor (*A trăit oare Hristos?, Adevărul despre năluciri, Despre vrăji, doftoroaie și leacuri băbești*).

Pentru a stimula activitatea cercurilor de citit în perioada iernii, biblioteca raională a inițiat o întrecere pe plan raional, a trimis bibliotecilor comunale îndrumări metodice, liste bibliografice adnotate, planuri de lectură și va organiza periodic consfătuiri cu responsabilii cercurilor de citit.

Valentina VRANAU
Biblioteca raională Cîmpulung
Moldovenesc, reg. Suceava

Gospodăria agricolă colectivă „Drumul belșugului” din comuna Răcari este tină, fiind înființată în anul 1960. Imediat după constituire, harnicii colectivisti, ajutați de organizația de partid și de consiliul de conducere, s-au apucat serios de muncă. Și în scurt timp, rezultatele nu au întârziat să se arate. Ei au obținut recolte mult mai mari ca înainte de a intra în gospodărie, au construit două grajduri, o maternitate pentru porci și altele.

Acum muncile la câmp fiind de mult terminate colectivisti au timp suficient pentru citit și învățat. Biblioteca raională a înțeles acest lucru și de aceea s-a hotărât să organizeze un „Jurnal vorbit”, având ca temă *Cartea ne ajută să sporim belșugul gospodăriei colective*.

Jurnalul vorbit este o formă relativ nouă, folosită în activitatea de masă a bibliotecilor din raionul Răcari. Organizând

Jurnalul vorbit: *Cartea ne ajută să sporim belșugul gospodăriei colective*

pe colectivisti să-și însușească metode înaintate de muncă în vederea obținerii de recolte bogate.

Biblioteca raională s-a îngrijit să procure din timp un număr suficient de exemplare din cărțile agrotehnice, prevăzute în bibliografia „Jurnalului vorbit”. A fost necesar acest lucru atît pentru organizarea unei expoziții tematice cît mai ales pentru a putea satisface cererile de cărți din partea colectivistilor.

„Jurnalul vorbit” a popularizat următoarele lucrări agrotehnice:

BIBLIOGRAFIE

a) Pentru producția de cereale

PRIADCENCU, AL. *Agrotehnica cerealelor păioase*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 64 p.

GHIULA, A. *Asolamentul agricol cerealier*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 200 p.

SCURTU, G., ISFAN, D. *Cultura porumbului pentru boabe*. Buc., Editura agro-silvică, 1961.

ȘARPE, N., PINTOIU, FL. *Sămănatul și lucrările de îngrijire la cultura porumbului dublu hibrid*. Buc., Editura agro-silvică, 1961.

MARIAN, I. *Producții mari de porumb la G.A.C. „Dunărea”*. Buc., Editura agro-silvică, 1961.

DRAGOMIRESCU, N. *Îngrijirea porumbului*. Buc., Editura agro-silvică, 1960.

b) Pentru producția de legume

NISTOR, N. *Statuti pentru cultura legumelor*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 292 p.

MAER, I. *Cultura legumelor în sere și răsadnițe*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 100 p.

SORESCU, GH. *Irigarea culturilor de legume*. Buc., Editura agro-silvică, 1961.

În incinta G.A.C. s-a organizat o expoziție de cărți agrotehnice, cercetată cu mult interes de colectivisti care au împrumutat cu acest prilej numeroase volume.

La această manifestare au fost invitați și bibliotecarii comunali din raionul Răcari, în vederea generalizării metodei de folosire a „jurnalului vorbit”. În prealabil, ei au fost instruiți asupra însemnă-

tății acestei metode, scopul urmărit și cum poate fi aplicată de biblioteci.

Desfășurarea acțiunii

Încă de dimineată, ziua se arătase mորորոր. Ceata se întindea peste tot, învăluind ca într-o mantie cenușie, pămîntul și oamenii. Burnița mărunț și era frig. Natura te îmbia parcă să stai în casă lângă vatră și să te lași adîncit în citirea

belșugului" din comuna Răcari era însă forfolă neobișnuită. Colectiviștii, bătrâni și tineri se îndreptau voioși și nerăbdători spre sediul gospodăriei, neținând seama de vremea posomorită de afară. Manifestarea organizată de biblioteca raională îi interesa în chip deosebit.

Tovarășii ing. Victor Bînzan, ing. Maria Drăgoi și ing. Ion Ghiță au înfățișat sub forma unui jurnal vorbit următoarele probleme: *Agrotehnica cerealelor păioase, Importanța culturii porumbului siloz pentru mărirea șeptelului de animale, Ce anume legume se pot cultiva în gospodărie și cum trebuie îngrijite.*

Luînd cuvîntul, tov. ing. Victor Bînzan a expus jurnalul lucrărilor efectuate de gospodărie pentru cultura cerealelor păioase și a vorbit pe larg despre importanța acestor culturi pentru rentabilitatea gospodăriei agricole colective. El a arătat că în anul 1962 producția de grâu în gospodăria agricolă colectivă de la Răcari, va putea să crească.

Enumerînd cele mai bune soiuri de grâu, cu o productivitate mare la ha și care se pot cultiva în gospodărie, vorbitorul a trecut în revistă o serie de cărți agrotehnice a căror lectură îi va ajuta pe colectiviști să îngrijească mai bine culturile de păioase. El a sfătuit pe colectiviști să le cerceteze cu atenție, să aplice în practică de pe ogoare cele învățate, pentru a obține recolte sporite la ha în viitoarea campanie agricolă.

Continuînd această idee a antevorbitorului ei, tovarășa inginer Maria Drăgoi a vorbit despre însemnătatea culturii porumbului pentru economia națională și în special pentru mărirea șeptelului de animale în G.A.C. Avînd în vedere sarcinile prevăzute în planul de producție pe anul 1962, conducerea gospodăriei colective „Drumul belșugului” va acorda o atenție deosebită acestei culturi. De aceea trebuie să se cunoască bine solul, posibilitățile de irigare, astfel încît pe parcelele reparate pentru porumb să se asigure condiții de vegetație cît mai bune. Pentru rezolvarea acestor probleme, ea a vorbit colectiviștilor despre cărțile: *Cultura porumbului pentru boabe* de ing. Gr. Scurtu și D. Ișfan, *Asolamentul agricol cerealier* de ing. A. Ghiulea, *Despre pregătirea terenului pentru cultura porumbului, Despre aplicarea îngrășămintelor, Semănatul și lucrările de îngrijire la cultura porumbului dublu hibrid* de ing. N. Șarpe și Fl. Pîntoiu, *Irigarea porumbului* de ing. N. Negoirescu, *Cum putem spori producția agricolă în Bărăgan și Dobrogea* de ing. P. Tomoroagă, Gh. Tura, I. Turcu, a căror lec-

tură și aplicare în practică a învățămintelor îi pot ajuta în obținerea unor rezultate cît mai bune.

Cultura legumelor este un sector nou de producție în gospodăria colectivă „Drumul belșugului”. Subliniînd importanța acestor culturi pentru mărirea veniturilor gospodăriei, tovarășul ing. Ion Ghiță a continuat jurnalul arătînd colectiviștilor că prin cultivarea roșiilor timpurii și de toamnă a cartofilor și a verzei, ținînd seama de condițiile existente, G.A.C. va putea să obțină rezultate bune anul acesta.

Oprindu-se pe larg asupra capitolelor din cartea *Statuti pentru cultura legumelor* de I. Nistor referitoare la îngrijirea culturilor de legume, el a prezentat o serie de date interesante cu privire la producțiile ce se pot obține și veniturile ce vor aduce.

În încheierea „Jurnalului vorbit” un bibliotecar de la biblioteca raională a recomandat o listă de cărți agrotehnice, care să ajute colectiviștilor în adîncirea celor aflate prin jurnalul-vorbit. De asemenea le-a adus la cunoștință că „Jurnalul vorbit” este prima acțiune de masă din ciclul de acțiuni pe tema *Cartea ne ajută să sporim belșugul gospodăriei colective*. Biblioteca raională va organiza pe baza bibliografiei din jurnalul-vorbit un concurs „Cine știe, cîștigă” între brigăzile din gospodărie, consultații cu sprijinul inginerilor agronomi asupra cărților recomandate și o consfătuire cu cititorii în care se vor dezbate o serie de probleme importante cuprinse în lucrările recomandate și posibilitățile de aplicare practică în munca colectiviștilor din gospodăria agricolă colectivă „Drumul belșugului”.

După încheierea manifestării a urmat o discuție liberă cu bibliotecarii prezenți asupra felului cum s-a organizat și desfășurat „Jurnalul vorbit”, lămurindu-se unele aspecte, în vederea generalizării acestei metode de muncă în raion.

Corneliu DINCUȚA
Biblioteca raională Răcari

carte despre întărirea
gospodăriei agricole colective

DRUM DESCHIS

de Șerban NEDELCU

În articolul *Literatura și viața colectivităților*¹⁾, scriitorul Șerban Nedelcu notează interesante observații și concluzii, din care reținem: „În viața nouă, a satului, creată de gospodăria colectivă, scriitorul poate găsi înfinit de multe modele care să-l ajute să creeze conflictele și personajele operelor sale”. Pentru a izbuti o operă literară viabilă, care să reflecte problemele de viață ale satului nou, socialist, scriitorul socoate că „e nevoie să cunoști felul de a gândi al țăranilor înaintați [...], să urmărești prefacerile prin care au trecut, în ultimii ani, datorită noului lor fel de trai”. Rezultă de aici necesitatea pentru creatorul de opere literare de a studia adânc viața oamenilor muncii de pe ogoare, de a descoperi „conflicte bazate pe noua structură a satelor”, creînd astfel „opere care să contribuie la mersul înainte al societății”.

Excelent cunoscător al vieții satului și problemelor sale politice, Șerban Nedelcu a pornit la realizarea unei trilogii, care cuprinde romanele *Pe marginea Dunării*, *Furtuna stîrnește valurile* și *Drum deschis*²⁾ (lucrare ultimă, apărută anul trecut, despre care vom vorbi în cele ce urmează).

Trilogia își desfășoară acțiunea în satul Ștefănești. Eroiile celor trei romane sînt aceiași, urmăriți însă de autor în situații noi, diferite, pe măsura prefacerilor ivite în sat.

În satul Ștefănești s-a constituit o gospodărie colectivă, devenită milionară în cei cîțiva ani de existență. În sat au apărut semnele vieții noi: case sănătoase, confortabile; lumină electrică și aparate de radio, un părcușor și cămin cultural; păsări multe, porci și vaci în ogrăzi.

Aceeași înnoire se simte și în viața oamenilor: Ion Damian, președintele gospodăriei, este membru în comitetul raional de partid și deputat în sfatul popular regional; soția sa Lisaveta urmează cursu-

rile unei școli de partid de 2 ani; Florican Tarabega zis Orangutan — fostă unealtă inconștientă a chiaburului — s-a transformat într-un om demn și liber, făcînd parte din marea familie a colectivităților etc. Noul pare să fi învins pretutindeni la Ștefănești, în viața materială a satului ca și în spiritul oamenilor.

Și într-adevăr, noul a învins, dar nu peste tot în aceeași măsură. O treime din țăranii muncitori din Ștefănești sînt încă legați de petecul lor de pămînt, iar mijlocul. Pelin tergiversează intrarea sa în gospodărie, deși este convins de foloasele ei. Colectivității din sat nu pot fi luați, la rîndul lor, otova. La unii din ei deprinderile vechi sînt mai puternice decît cele noi, iar la alții biruie noul.

Întreg acest aluat omenesc, în continuă frămîntare, trăiește cu putere, se luptă, cunoaște înfrîngeri și victorii în paginile ultimei părți a trilogiei, romanul *Drum deschis*. Cititorul sesizează cu claritate acțiunea tenace ce se desfășoară în cadrul agriculturii socialiste pentru înfrîngerea vechii gândiri individualiste, în ale cărei margini strîmte se profilează egoismul, lăcomia, necinstea. Este vorba aci, cu alte cuvinte, de „renașterea unor largi straturi de umanitate în sentimentul fericit al valorii lor morale, recîștigate și impuse de revoluție”³⁾.

Dacă în primul său roman, Șerban Nedelcu reflecta împotrivirea țăranimii muncitoare la criminalul război antonescian, dacă în cel de-al doilea oglînda lupta țăranimii muncitoare sub conducerea clasei muncitoare, pentru răsturnarea claselor exploatoare, pentru împărțirea pămînturilor boierești, de astă dată în *Drum deschis* sîrînd peste o etapă, — aceea a înființării gospodăriei colective, — autorul își propune și reușește să oglindească noile aspecte din viața satului, generate de lupta pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective.

1) Vezi *Gazeta literară*, VIII (1961), 49 (30 nov.), p. 1.

2) Buc., Editura pentru literatură, 1961, 456 p.

3) Elvin, B. *În actualitate*, *Gazeta literară*, VIII (1961), 22 (25 mai), p. 2.

Conflictul cărții e axat pe o problemă economică și anume: e cazul ca fondul de bază al gospodăriei colective să fie mărit, asigurându-se astfel dezvoltarea ei ulterioară sau el trebuie micșorat pentru ca membrii colectivei să obțină pe moment venituri mai mari? Problema este economică, dar ea îi împarte pe colectivisti în două tabere, iar în lupta ce se desfășoară și care ia un caracter dramatic, fiecare dintre țărani e angajat cu toată ființa lui.

Conflictul, deci, permite autorului să dezvăluie caractere și să arate cum se reflectă pe plan etic această dispută economică. El pornește de la faptul că adunarea generală a gospodăriei colective din Ștefănești — ispitită și indusă în eroare de demagogia brigadierului Iulian Trandafir — ia hotărârea nechibzuită de a micșora cota de venituri destinată fondului de bază, împiedecînd astfel construirea unor grajduri pentru animalele celor proaspăt intrați în gospodărie. Noii colectivisti sînt nemulțumiți, o parte din cei vechi vor să-și țină animalele în preajma casei. De aici, rezultă un șir de ciocniri semnificative pentru definirea atitudinii țăranilor față de G.A.C. Unii colectivisti, în care rezidă intacte vechile caracteristici ale mentalității individualiste, se opun dezvoltării gospodăriei. Iar cei mai conștienți își dau seama cît de dăunătoare este rămî-nerea în urmă a conștiinței oamenilor față de avansul condițiilor economice. În consecință, ei se străduiesc să desfășoare cu și mai mare tenacitate, acțiunea de luminare a colectivștilor.

Pe fondul acestor realități vii, în încl-es-tarea dintre cele două atitudini, personal-jele romanului se conturează cu putere, minunat surprinse și descrise de autor.

Să luăm de pildă pe Ion Damian, preșe-dintele gospodăriei colective din Ștefănești — personalitatea cea mai atrăgătoare a romanului. În conștiința lui triumfă vre-melnic, orgoliul și infumurarea, are atitu-dini nechibzuite, violente în relațiile cu oamenii. Ajutat însă de spiritul critic al celorlalți comuniști și de propria sa luci-ditate, Ion Damian lichidează repede un primejdios proces de rătăcire (s-a îndră-gostit de o profesoară cu moralitate dubi-oasă), hotărît să-și răscumpere greșelile.

În opoziție cu Damian, autorul dăltuește figura lui Iulian Trandafir, un personaj pe care noul îl combate cu putere, dar care n-a dispărut încă din practica vieții. Ambitios, fără scrupule, brigadierul Iulian Tran-dafir folosește demagogia și seducția pen-

tru a izbuti. El mizează pe ceea ce este înapoiat în mentalitatea unor țărani, le încurajează tendințele nesănătoase, folosește unele greșeli reale ale lui Damian, pentru a combate o poziție justă și a distruge un om cinstit. Manevrelor lui izbutesc o vreme să inducă în eroare pe numeroși colectivști.

Pentru a rezista în această bătălie, în care adversarii se dovedesc lipsiți de orice scrupul, Ion Damian și oamenii care-l susțin trebuie să folosească toate calitățile lor, și astfel autorul are posibilitatea să dezvăluie bogata lor personalitate, să creioneze figuri interesante de oameni noi, încercați (Lisaveta Damian, Angheluș Cata-ramă, Florican Tarabega, etc). Eroi pozitivi, ei nu sînt însă idealizați de autor. Împreună cu acești eroi, se profilează cu bogăție de amănunte și analiză, frămîn-tările și concluziile din sufletele multor colectivști, instigați de insinuările și făgăduelile lui Trandafir, azeziunea lor nezdruincată la gospodăria colectivă, — consecință a încrederii lor puternice, ne-abătute, în noul drum spre o viață îm-belsugată, arătat de partid.

Gospodăria colectivă din Ștefănești par-curge un drum greu, la capătul căruia lese biruitoare, datorită faptului că pînă la urmă colectivștii se conving de juste-rea poziției celor care vor mărirea fon-dului de bază, iar dușmanii sînt demascați.

Drum deschis este o carte foarte utilă. În paginile ei, autorul dezbate cu o pu-ternică notă de autenticitate, o problemă actuală. Temeliile tînărului sentiment de comuniune în muncă al țăranilor colec-tivști mai suferă izbiturile unor porniri ce țin de trecut, înfruntarea acestor două tendințe contradictorii, ocazionînd o acerbă dispută, la capătul căreia, noul se impune ca o concluzie firească, de neclintit.

Meritul autorului ține nu numai de capa-citatea sa de a fi reușit să adune micile conflicte ce se ivesc în albia largă a con-flictului central, dar și de faptul că a izbutit să arate cum se dezvoltă conștiința maselor țărănești, cum își însușesc ele morala comunistă.

Parafrazînd cuvintele autorului, repro-duse la începutul acestei recenzii, putem afirma în încheiere că romanul *Drum deschis* reține și analizează conflicte ba-zate pe noua structură a satelor noastre, contribuind în felul acesta la mersul îna-nte, spre desăvîrșirea construcției socia-liste în patria noastră.

CE NE SPUN CĂRȚILE DESPRE FERTILIZAREA SOLULUI

— Prezentarea bibliografică —

Directivile Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 prevăd ca producția totală de cereale și leguminoase boabe să ajungă în 1965, în condiții climatice normale, la 14—16 milioane de tone.

Realizarea acestor sarcini este posibilă dacă avem în vedere condițiile materiale create de statul nostru democrat popular pentru dezvoltarea sectorului agricol. Mecanizarea lucrărilor agricole, folosirea soiurilor de înaltă productivitate, aplicarea tehnicii noi, sporirea suprafețelor agricole prin redarea agriculturii de noi terenuri constituie principalele mijloace de sporire a producției agricole.

Un rol important în sporirea producției de cereale și furaje îl are ridicarea fertilității solului. În țara noastră există o diversitate de tipuri de sol, la care fertilitatea variază și ea. Tehnica nouă dispune de o serie de mijloace de a transforma toate solurile, indiferent de starea lor actuală, în soluri fertile, pe care să se obțină an de an producții tot mai mari. Important este ca, în funcție de condițiile specifice locale, să se aplice corect cele mai potrivite măsuri agrotehnice.

Există în țara noastră mari suprafețe de terenuri în pantă. Sporirea fertilității solurilor de pe aceste suprafețe impune folosirea lor rațională și stăvilirea eroziunii. Traducând în viață sarcinile trasate de partid și de stat, începând din anul 1948, în sectorul agricol s-a început aplicarea măsurilor de stăvilire a eroziunii solului pe o suprafață arabilă de peste 840.000 ha, aceasta constituind începutul unor acțiuni de mare amploare.

Problema combaterii eroziunii solului este

tratată în cartea *Lucrări de conservare a solului și apei* de Gh. Mihai și alții.

În prima parte a lucrării se descrie eroziunea și cauzele care o provoacă. În continuare sînt prezentate măsurile de conservare a solului și apei pe terenurile agricole în pantă. Mai departe sînt descrise lucrările speciale ce trebuie execu-

tate în plantațiile de vii, pomi și pe pășuni. O atenție deosebită este acordată combaterii eroziunii de adîncime, precum și întreținerii și protecției acestor lucrări.

O importanță deosebită pentru sporirea producției agricole o prezintă luncile și cîmpiile joase cu caracter de luncă. Luncile rîurilor și cîmpiile joase cu caracter de luncă ocupă în țara noastră suprafețe importante. După cercetările efectuate, din această categorie de terenuri se pot ameliora pentru agricultură prin îndiguiri și desecări peste 2 milioane ha. Directivile Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român prevăd ca pînă la sfîrșitul anului 1965 să se ajungă la o suprafață de circa un milion ha îndiguite și desecate și cel puțin 800.000 ha irigate, iar în decurs de 10—15 ani să se termine pe întreg teritoriul țării principalele lucrări de îmbunătățiri funciare (îndiguiri, desecări și combaterea eroziunii).

Aceste terenuri trebuie folosite rațional și pentru aceasta este nevoie să se cunoască condițiile specifice acestor terenuri. Folosirea lor greșită nu poate asigura obținerea de rezultate bune, iar în unele cazuri poate duce la degradarea lor.

În lucrarea *Exploatarea terenurilor din incintele îndiguite și desecate* sînt prezentate condițiile naturale din luncile inundabile, modificările provocate de îndiguirea lor, probleme de sărăturare și măsurile de împiedecare a acestui proces, problema luării în cultură a stufărișurilor, arboretelor etc. și agrotehnica ce trebuie aplicată pe astfel de terenuri.

În țara noastră, alături de solurile productive există soluri săraturate, care reprezintă terenuri improprii pentru cultura plantelor. Puține sînt plantele ce pot fi cultivate pe astfel de terenuri, iar produsele obținute sînt foarte mici.

Pentru a putea fi cultivate există o serie de măsuri speciale, prin aplicarea cărora se pot modifica însușirile fizice, chimice și biologice astfel ca solul să devină pro-

vă prezentăm... vă recomandăm...

ductiv. Lucrarea *Transformarea sărăturilor în terenuri bune pentru cultură* pune la dispoziția oamenilor muncii de pe ogoare îndrumările tehnice necesare transformării sărăturilor în soluri fertile. Această lucrare are 5 capitole. Capitolul I cuprinde măsurile și metodele practice de cercetare a sărăturilor. Capitolul II se ocupă

despre situația biologică și biochimică a sărăturilor. Capitolul III, — care de altfel este partea centrală a lucrării, — tratează metodele și măsurile pentru ameliorarea sărăturilor. Se dau indicații asupra materialelor ameliorative necesare și principiile de aplicare a lor. Capitolul IV — raionarea și aplicarea diferențiată a amendamentelor și îngrășămintelor pentru punerea în valoare a sărăturilor din R.P.R. — tratează

pe regiuni problema sărăturării. Capitolul V — tehnica aplicată în ameliorarea sărăturilor cuprinde îndrumările necesare ținând seama de modul de folosință a acestor terenuri.

Prin aplicarea corectă a măsurilor de ameliorare a sărăturilor se vor evita unele greșeli cu urmări rele, iar suprafața arabilă va crește.

Pe solurile în pantă ca și pe cele din zonele plane, folosirea îngrășămintelor constituie una din principalele căi de sporire a producției agricole. În vederea obținerii de rezultate bune, o importanță deosebită trebuie acordată metodelor de aplicare. În ultimii ani, folosirea îngrășămintelor în stare lichidă a căpătat o răspundere din ce în ce mai mare.

Problema pregătirii și folosirii, îngrășămintelor lichide este tratată în lucrarea *Îngrășămintele lichide*.

În primele două capitole se arată pe scurt ce sînt îngrășămintele lichide și se dau explicații asupra mustului solului și nutriției plantelor. Capitolul III tratează pregătirea și folosirea îngrășămintelor lichide locale (urina, mustul de gunoi de grajd, turbureala, apele uzate) În capitolul IV se prezintă pregătirea și folosirea îngrășămintelor lichide chimice. Capitolul V cuprinde tehnica combinării îngrășămintelor lichide locale cu îngrășămintele chi-

mice. În capitolul VI se dau îndrumări tehnice privitoare la pregătirea soluțiilor nutritive și folosirea lor. În ultimul capitol se prezintă mașinile și dispozitivele pentru împrăștierea îngrășămintelor lichide.

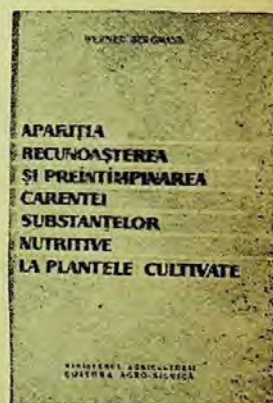
Deosebit de important pentru sporirea fertilității solului este cunoașterea de către cultivatori a terenurilor pe care lucrează, după felul cum reacționează diferitele plante cultivate față de lipsa unuia sau altuia din elementele minerale din sol.

Lucrarea *Apariția, recunoașterea și preîntîmpinarea carentei substanțelor nutritive la plantele cultivate* este un ghid cu ajutorul căruia se pot determina cauzele și efectele lipsei unor elemente minerale, indicînd în același timp și măsurile pentru preîntîmpinarea lor.

În prima parte a lucrării se tratează principalele elemente minerale din sol care intră în hrana plantelor. La fiecare se indică și îngrășămintele ce pot fi folosite în cazul cînd nu există în sol în cantități suficiente. De asemenea se dau îndrumări tehnice asupra folosirii îngrășămintelor pentru a se obține o eficacitate maximă.

În partea doua a lucrării, care de fapt este un indicator pentru determinarea lipsei de substanțe nutritive la plantele cultivate, sînt prezentate sistematic simptomele plantelor cultivate care duc lipsă de substanțe nutritive. Textul este completat cu 24 planșe colorate, reprezentînd manifestările caracteristice provocate de absența unuia sau altuia dintre elementele minerale.

Cu ajutorul acestor lucrări, ca de altfel și a altora apărute în Editura agro-silvică, pot fi rezolvate cu succes problemele puse de ridicarea fertilității solurilor din țara noastră. Rămîne ca îndrumările date în aceste lucrări să fie aplicate corect, cu competență și rezultatele nu vor întîrzia să se vadă.

Redacția noastră a solicitat conducerii Editurii pentru literatură, Editurii tineretului și Editurii tehnice, să-i informeze pe bibliotecari asupra bogatei producții editoriale în noul an.

Intrebările, care au stat la baza interviului, sînt următoarele:

1. Care sînt obiectivele principale ale activității editurii în anul 1962?
2. Cum va fi reprezentată literatura contemporană originală în producția editorială?
3. Ce volume de studii și teatru sînt programate să apară?
4. Valorificarea moștenirii literare.
5. Ce cărți vor apărea pentru copii și tineret?
6. Literatura în limbile minorităților naționale.
7. Cartea tehnică de nivel mediu și profesional.

Ion BĂNUȚĂ
directorul Editurii pentru literatură:

1. Obiectivul principal al activității Editurii pentru literatură, așa cum decurge din indicațiile Congresului al III-lea al partidului, este acela de a publica „opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului”. Prin cele peste 300 de titluri, ce urmează să apară în anul 1962, editura noastră încearcă să se apropie cît mai mult de acest obiectiv, atît în sectorul ei principal de activitate (literatura originală clasică și contemporană, inclusiv literatura minorităților naționale), cît și în sectorul traducerilor din literatura universală (în colecția „Biblioteca pentru toți”).

Mai bine de jumătate din titlurile ce vor apărea aparțin literaturii noastre contemporane și sînt axate pe problemele majore ale actualității. Ele oglindesc aspecte variate ale procesului de dezvoltare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii, surprinzînd în același timp transformările revoluționare pe care le trăiește poporul nostru în munca și lupta sa entuziastă, sub conducerea partidului, pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

2. Literatura originală contemporană va fi reprezentată prin aproape 30 romane, 40 volume de nuvele, schițe, povestiri și reportaje, 30 volume și plachete de poezie, peste 20 de piese de teatru și 20 volume de studii de teorie, istorie și critică literară.

Dintre romanele care urmează să apară menționăm: *Vladim* al lui Cezar Petrescu, care urmărește drumul unui intelectual cinstit, de veche formație, în anii puterii populare, integrarea sa în ritmul tineresc al vieții noi, *Risipitorii* de Marin Preda, în care autorul conturează figuri de muncitori și intelectuali angajați în conflicte dramatice, în procese complexe de transformare, determinate de construcția socialistă; *Cordovanii* al tînărului prozator Ion Lăncrănjan, o izbutită descriere a transformării conștiinței unui țaran, care, pe căi sinuoase, a trecut de la micul ogor individual la marea gospodărie colectivă. Romanele *Marele riu* de Vasile Rebreanu, *Învățătorii* de Șerban Nedelcu, *Al cincilea anotimp*, de Al. I. Ștefănescu întregesc imaginea vieții noi a poporului în anii de după Eliberare, iar *Se naște întrebarea* de I. Popescu-Puțuri, *Două vârste* de Remus Luca, *Veneam din întuneric* de Nicolae Jianu ilustrează viața și lupta poporului în România burghezo-moșierească. Dintre celelalte creații în proză remarcăm volumele de nuvele, schițe și reportaje *Călătorii* de Mihai Ralea, *Mormint de ostaș* de Kovacs Gyorgy, *Prinzul de duminică* de Eugen Barbu, *Prietenul meu Adam* de Francisc Munteanu, *Karikas risipitorul* de Sîto Andras.

La poezie, subliniem apariția unor volume de Mihai Beniuc, Maria Banuș, Al. Andrițoiu, Traian Coșovei, Ion Brad, etc. precum și a unei selecții din versurile inedite ale lui Lucian Blaga.

Colecția „Luceafărul”, consacrată tinerilor prozatori și poeți la prima lor carte, se va îmbogăți cu plachetele poezilor Darie Novăceanu, Mihai Negulescu, Adrian Munteu, Miron Scorobete, Ion Crînguleanu și Grigore Hagiu și cu patru volume în proză ale lui I. Arieșeanu, Aurel Leon, E. Teodoru și Gh. Beuran.

3. Dintre volumele de studii programate să apară în anul 1962 amintim: un volum colectiv cuprinzînd studii dedicate vieții și operei lui Mihail Eminescu, monografiile Gr. Alexandrescu de G. Călinescu, D. Bolintineanu de I. Păcurariu, V. Alexandri de G. C. Nicolescu, B. P. Hașdeu de G. Munteanu, *Istoria teoriei literare române și alte studii* de Al. Dima, *Artă și arte* de S. Iosifescu, *Noi prozatorii contemporani* de I. Vitner, *Mihail Sadoveanu și problemele intelectualului* de Mihai Gafița și *Studii despre literatura română clasică* de Paul Cornea.

Majoritatea pieselor de teatru care vor apărea anul viitor își propun să îmbogățească substanțial colecția *Teatru de amatori*, inaugurată în anul trecut, reflectînd preocuparea editurii de a pune la dispoziția echipelor de artiști amatori de la orașe și sate piese într-un act inspirate din contemporaneitate.

4. Preocuparea Editurii pentru literatura de a valorifica în continuare literatura română dinainte de 23 August 1944 se concretizează în cele aproape 50 de cărți grupate în colecțiile „Scriitori romîni”, „Biblioteca pentru toți”, în seriile de referință și bibliofilă „Documente literare inedite” și „Liliput”.

Numai în colecția „Scriitori romîni” vor apărea 12 volume dintre care remarcăm, în mod deosebit: *Pagini alese* din scrierile pionierilor romanului românesc, Șt. Olosif *Scrieri*, I. Agârbiceanu *Scrieri alese* (3 vol.), G. Brăescu *Scrieri alese* și M. Sebastian *Scrieri alese* (2 vol.) În continuarea edițiilor de referință vor vedea lumina tiparului vol. III al ediției *Opere* de I. L. Caragiale, vol. XIX al ediției *Opere* de M. Sadoveanu, primele două volume ale ediției *Scrieri* de Tudor Arghezi. Seria bibliofilă va fi îmbogățită cu două volume *Scrieri* de L. Rebreanu, iar seria „Liliput” cu încă o casetă cuprinzînd patru volume de versuri ale lui Al. Macedonski, G. Bacovia, G. Topîrceanu și M. Beniuc.

În tiraje de masă și fiind destinate, în special tărânimii muncitoare, vor apărea volume ilustrate, aparținînd scriitorilor Mihail Sadoveanu, I. Creangă, I. Slavici, Liviu Rebreanu, Petre Ispirescu și Panait Istrati.

În continuarea celor 105 numere, cite au apărut în anii 1960—1961 în colecția „Biblioteca pentru toți”, anul 1962. oferă cititorilor 53 de numere cuprinzînd romane, nuvele, schițe, povestiri, versuri și teatru dintre care 23 aparțin literaturii române clasice și contemporane și 30 literaturii universale clasice și contemporane.

Dintre cele 20 de romane care vor apărea în „Biblioteca pentru toți” subliniem: *Sărmanul Dionis* de M. Eminescu, *Întunecare* de Cezar Petrescu, *Europolis* de Jean Bart, *Un om între oameni* de Camil Petrescu, *Crimă și pedeapsă* de F. M. Dostoevski, *Mizerabilii* de Victor Hugo, *Marile speranțe* de Ch. Dickens, *Furtună* de I. Ehrenburg, *Povestea unui om adevărat* de B. Polevoi, *Orașe și ani* de K. Fedin, *Goya* de L. Feuchtwanger, *Clopotul din Islanda* de H. Laxness, *Pământul fructelor de aur* de J. Amado.

6. Ca și în anii trecuți literatura minorităților naționale, parte integrantă a literaturii noastre realist-socialiste, este reprezentată de peste 30 de volume de proză, poezie, teatru, critică și istorie literară în limbile maghiară, germană, sîrbă, ucraineană și idiş.

Dintre cărțile în limba maghiară, grupate în ediții separate sau în cele cinci colecții, subliniem volumele III, IV și V din *Opere* de Asztalos Istvan, romanele *Furtună* de Szemler Ferenc, *Oraș în ceață* de Meliusz Jozsef, *Drumuri* de Papp Ferenc, volumele de nuvele și reportaje semnate de Varadi Zsuzsa, Tompa Istvan, Bajor Andor, Szabo Gyula, volumele poezilor Majtenyi Erik, Hajdu Zoltan, Endre Karoly. În anul 1962 Editura noastră inaugurează și în limba maghiară o colecție a tinerilor scriitori la prima carte: *Forras* (Izvorul), în care pentru început vor apărea plachetele de versuri ale tinerilor poeți Laszloffy Aladar, Csavossy Gyorgy și Szilagy Domokos.

Din cărțile în limba germană, notăm apariția volumelor în proză *Povestiri* de Anton Breitenhoffer, *Crestături* de Arnold Hauser, *Schițe și reportaje* de Franz Heinz, *Portrete* de Otto Seidmann, volumul al doilea de *Eseuri* de Paul Langfelder și culegerea de schițe, povestiri, anecdote, ghicitori și cîntece intitulată *Muncitori povestind*. În limba ucraineană va apare volumul de versuri al Oxanei Melniciuc, iar în sîrbă *Versuri* de Ciocov Vladimir și *Reportaje* de Cedomir Cionca.

Peste 30 de titluri din literatura română contemporană vor apărea traduse în limbile minorităților naționale.

Și în limbile minorităților naționale va fi valorificată moștenirea literară respectivă. Printre scriitorii ale căror opere vor fi editate amintim pe Nagy, Jozsa Bela, Szentimrei Jenő, pe scriitorii clasici maghiari Mikszath Kalman, Moricz Zsigmond, Mihai Vörösmarty, Ady Endre.

Eugen FRUNZĂ directorul Editurii tineretului:

1. Ca și până acum, în anul 1962 activitatea Editurii tineretului va fi închinată cauzei nobile a educării tinerei generații de constructori ai socialismului.

Dacă ne gândim la situația literaturii pentru copii și tineret din regimul burghezo-moșieresc, când nici măcar nu exista o preocupare specială pentru această literatură, — bogata activitate de astăzi pe tărîm editorial reprezintă un cîmpei din marea revoluție culturală ce se desfășoară în țara noastră și arată grija Partidului Muncitoresc Român pentru educarea comunistă a tinerei generații, pentru creșterea unor noi constructori ai vieții de mine, înarmați cu temeinice cunoștințe multilaterale.

Privind planul pe anul 1962 al Editurii tineretului, ne dăm seama că și pe viitor se va acorda tot mai multă atenție înfățișării actualității noastre, a vieții tineretului de azi. Paralel cu popularizarea figurilor de tineri comuniști din trecut și a glorioaselor tradiții de luptă pentru libertate ale poporului, se va oglindi viața eroilor din zilele noastre.

În centrul preocupărilor editurii va sta, de asemenea, educarea la copii a bunelor deprinderi, a respectului și dragostei față de muncă, dezvoltarea gustului pentru frumos și a celor mai alese simțăminte.

Editura va pune la îndemina cititorilor săi și lucrări de popularizare a științei și tehnicii, avînd drept scop să contribuie la formarea unei concepții științifice despre lume, să combată misticismul, superstițiile, să trezească la tinerii cititori dragostea de muncă, setea de cercetare științifică.

Setea tineretului de a cunoaște, de a cerceta, de a explora viitorul va fi stimulată și îndreptată pe un făgaș sănătos și cu ajutorul literaturii științifico-fantastice, de previziune științifică, care formează și ea un capitol în ansamblul preocupărilor editurii.

5. Pentru anul 1962 editura pregătește pentru micii săi cititori numeroase cărți în proză și versuri, — originale și traduceri, — ale celor mai cunoscuți și îndrăgiți scriitori din țară și de peste hotare — comori ale literaturii române și universale, — unele din ele bogat ilustrate, în tiraje

mari, care ajung pînă la 100.000 exemplare.

Astfel, pionierii și școlarii vor putea citi noi ediții din cărți de succes ca *Basmele omului* de Vladimir Colin, vol. II din *Legendele Olimpului* de Al. Mitru, precum și volumele *Comoara piraților* de Al. Sahighian, *Luță de Călin Gruia*, *Adolescenții* de Ioana Postelnicu, *Buletinul de identitate* de Mircea Sintimbreanu, *Cite se petrec la mare* de Sanda Movilă și multe, multe altele. Tot aici trebuie amintit volumul enciclopedic pentru copiii de 10—14 ani, bogat ilustrat, care începe seria mai multor volume de acest gen.

Dintre volumele de versuri destinate aceleiași categorii de cititori menționăm cele semnate de Marcel Breslașu, Tiberiu Utan, V. Tulbure, Al. Andrițoiu, Ion Horea, George Dan, Ion Hobana și alții.

În colecția „Scriitorii patriei povestind copiilor” vor apare culegeri din Al. Odobescu, I. Al. Brătescu-Voinești, Nagy Istvan, Dumitru Corbea, iar în colecția „Clasicii romini ilustrați” fragmente din operele lui G. Coșbuc și I. Creangă.

Din literatura altor popoare, micii cititori vor citi *Fete și băieți* de I. Dik, Savy de G. Richter, *Robinsonca* de E. Majerova, *Aventurile lui Karcsi* de Balasz Bela, *Poveștile lui Amadu Kumba* de Diop Birago, *Sapte ani de Mulk Radj*, *Aventurile lui Kalle Blomkwist* de A. Lindgren, *Pilotul navei stelare* de E. Reabnikov precum și noi ediții din *Emil și detectivii* de E. Kastner, *Aventurile lui Cepelica* de C. Rodari, *Alice în țara minunilor* de Lewis Carroll etc.

Dintre volumele de basme amintim *Basmele popoarelor Asiei* și *Basme* de E. Laboulaye.

Școlarii mici vor avea prilejul să citească povești ca *Harap Alb* de I. Creangă, *Făt Frumos mazărean* de Mihail Sadoveanu, povestiri ca *Horia* de Dumitru Almaș, *Roboțel* de Mircea Mohor, *Ahmel* de Viorica Dinescu, precum și o culegere de basme populare românești. Dintre traduceri amintim *Fabulele* lui Esop, *Trei grășani* de I. Oleșa, *Svetlana a crescut* de S. Barudin, povestea micului erou *Valea Kotik* de M. Poznanskaia.

Poezia pentru cei mici va fi reprezentată de volumele de versuri din M. Beniuc, M. Breslașu, Nina Cassian, Nicolae Labiș și Maria Banuș.

Pentru copiii de vîrstă preșcolară se vor publica poveștile din colecția „Traista cu povești” precum și volumele de versuri și proză semnate de Tudor Argezi, Cicerone Theodorescu, Eugen Jebeleanu, Mioara Cremene, Ștefan Tita, Nell Cobar și alții.

Tot pentru copiii preșcolari editura va tipări o serie de cărți bogat ilustrate și

pliante: *Capra cu trei iezi și Punguța cu doi bani* de I. Creangă, *Siredelus* de Demostene Botez, *Cioprișă de Tiberiu Utan*, *Trenulețul meu* de Ion Brad și altele.

În ceea ce privește tineretul, editura pregătește lucrări de actualitate ca romanul *Strada* de Eugen Barbu, inspirat din lupta comunistilor din ajunul grevei de la Grivița din 1933, *Steaua Bunei Speranțe* de Laurențiu Fulga, care continuă acțiunea romanului *Eroica*, romanele *Aceste zile și aceste nopți* de Th. Mazilu, *Amintirile unui utecist* de Al. Șiperco, *Stejarii nu cresc în cinci zile* de Pavel Cîmpeanu, *Florile nu cresc în întuneric* de Petre Sălcudeanu, *Omul doi* de Nicuță Tănase, în care autorul abordează problemele eticii comuniste. Tot aici amintim cele două romane de aventuri *Fuga lui Valeriu* de Nic. Mărgeanu și *Sfârșitul unei cariere* de C. Tricolici care prezintă activitatea organelor de securitate în lupta împotriva unor spioni. Romanele vor apare în colecția „Cutezătorii”.

Dintre nuvele și schițe amintim volumele lui Costache Anton (*Luna beată*), Ion Grecea (*Întoarcerea la viață*) Nicolae Tic (*Vint de seară*), Radu Cosasu (*Nopțile tovarășilor mei*) și altele.

În colecția „Patria noastră”, actualitatea va fi oglindită în volumele de reportaje *Maramureșul* de Virgil Dănciulescu, *Valea Trotușului* de Victor Birlădeanu, *Bărăgan* de Florența Albu, *Asalt în țara stufului* de Miko Ervin.

Tineretul va putea citi și traduceri din literatura altor popoare și anume: *Pavlik* de I. Naghibin, *Pășesc în viață* de N. Dementiev, *Cuvînt de comsomolist* de I. Kuznețova, *Reportaj în viitor* de A. Agranovski, *Vint de iarnă* de V. Kataev, *Păsări rătăcite* de G. Morcinek, *Portarul republican* de Lev Cassil, *Contrainformații* de A. Guleașki și altele.

6. Avînd în vedere că în preocupările editurii intră și editarea lucrărilor în limbile minorităților naționale, amintim că cititorii de limba maghiară vor avea prilejul să citească în cursul anului 1962 un *Poem* de Majtenyi Erik, *Se înalță școala* de Méhes György, *Povestiri* de Kormos Gyula, precum și traduceri din limba romină *Un om între oameni* de Camil Petrescu, *Destin* de Aurel Mihale, *Timpurile și anotimpurile Bucureștiului* de Horia Liman etc.

Dintre lucrările pentru pionieri și școlari în planul secției maghiare figurează volume de Costache Anton, Fodor Șandor,

Lelay Lajos și alții, iar pentru preșcolarii volumașe semnate de Veresz Zoltan, Peterfi Emilia, Demostene Botez, Nina Casian, Viorica Huber, Călin Gruia și numeroși clasici ai literaturii maghiare, romine și universale.

Literatura în limba germană se va îmbogăți cu lucrările pentru tineret *Casa gălăgioasă* de Frantz Storch, *Tinerețe* de M. Schuller, *A cincea roată la cărușă* de V. Em. Galan, *Castelul fetei în alb* de Constantin Chiriță etc.

Copiii vor avea prilejul să citească volume de Lotte Berg, E. Kornis, N. Bossert, W. Gundhardt, H. Hauser, precum și traduceri din I. Creangă, E. Gîrleanu, Otilia Cazimir, Demostene Botez, Cicerone Theodorescu, Nicolae Labiș și alții.

Ing. M. GHERMAN

redactor-șef al Editurii tehnice :

1. La întocmirea planului de apariție pentru anul 1962, Editura tehnică a urmărit ca publicațiile de cărți tehnice să contribuie în mod efectiv la dezvoltarea tehnicii în general și în special la acoperirea necesităților de cărți ale cadrelor tehnice formate sau în curs de calificare. La alegerea titlurilor prevăzute să apară în viitorul an, Editura s-a orientat după sarcinile trasate de partid și guvern cu privire la dezvoltarea economiei naționale și a industriei în viitorii ani.

A fost acordată o atenție deosebită ramurilor care prezintă o importanță deosebită pentru economia națională sau a căror dezvoltare este mai amplă sau este prevăzută să fie mărită în viitorul apropiat. Vor fi tratate probleme de deosebită actualitate științifică și tehnică ca de exemplu despre reglare și automatizare (astfel se vor publica cărți ca *Mecanizarea și automatizarea complexă a proceselor de producție în construcții de mașini și aparate*, *Teoria și calculul sistemelor de reglare automată* etc.), sau despre procedee moderne în sectorul industriei metalurgice și al construcției de mașini (ca de exemplu *Turnarea în forme întărite cu bioxid de carbon*, *Utilizarea izotopilor radioactivi în construcția de mașini* etc.), sau din vastul domeniu al chimiei industriale moderne (ca de exemplu *Materiale plastice*, *Rășini termoreactive*, *Tehnologia cauciucului sintetic*).

7. Tendința urmărită de cîțiva ani de Editura tehnică, de a mări ponderea lucrărilor de nivel mediu și profesional, a fost continuată și la elaborarea planului pentru anul 1962.

Astfel procentul acestor categorii de titluri, care și în anul trecut a fost destul de ridicat (circa 72%), va crește în anul 1962 pînă la circa 76%. În valori absolute, numărul cărților de nivel mediu și profesional arată o creștere încă mult mai mare decît în anul 1961. Astfel vor fi publicate în 1962 un număr de 180 lucrări de nivel mediu și profesional față de numai 117 în anul 1961.

O parte importantă din lucrările de acest nivel vor fi încadrate în colecții, din care unele nou înființate. Astfel va apărea „Colecția de atelier”, cu teme pentru industria metalurgică și a construcției de mașini (ca de exemplu Găurirea, Filetarea la strung, Copierea pe mașini-unelte, Lipirea metalelor etc.), colecția „Cunoștințe tehnice” cu teme din toate sectoarele industriale (de exemplu Călirea prin curenți de înaltă frecvență, Matrițe pentru materiale plastice. Cum se folosesc contoarele electrice. Mașini agricole etc.), O altă colecție „Tehnica nouă” va contribui prin titluri ca: Turnarea în forme întărite cu CO₂, Utilizarea izotopilor radioactivi în industria constructoare de mașini, Sisteme energetice in-

terconectate, Amplificatoare magnetice, Regulator cu tranzistoare, Circuite impri-mate. etc., la răspîndirea de cunoștințe despre tehnica nouă în cercuri cît mai largi. La titlurile din aceste colecții noi se vor adăuga numeroase titluri din colecțiile care vor apărea în continuare, în primul rînd „Radio și Televiziunea” ca de exemplu Transformatoare de rețea, Bobine radio. Calcul. Construcție. Magnetofonul și Biblioteca Societății de Științe Matematice și Fizice din R.P.R. ca de exemplu Numere complexe, Ecuații algebrice transcendente, Elemente de cosmonautică, Semiconductoare.

În ceea ce privește cărțile pentru ridicarea calificării muncitorilor, menționăm: Cartea cazangului, Cartea ungătorului, Cartea strungarului, Cartea rectificatorului, Cartea laborantului chimist, Cartea lăcătușului electrician din mină, Cartea son-dorului de extracție, Cartea tinichigului pentru invelitori la lucrări de construcție, Cartea dulgherului ed. a II-a, Cartea ten-cuitorului, ed. a II-a, Cartea zugravului și vopsitorului ed. a II-a, Cartea tapițerului, Cartea muncitorului din industria laptelui, Cartea mărului și altele.

Fișier bibliografic

LUCRĂRI SOCIAL-POLITICE ȘI ECONOMICE

DUMITRU, A. și GHEORGHIU, N. *Activitatea sindicatului în domeniul asigurărilor sociale.* Buc., Editura politică, 1961. 144 p.

Lucrarea prezintă experiența în domeniul asigurărilor sociale, dobîndită de organele sindicale de la Fabrica de confecții și tricotate București. Sînt expuse astfel metodele folosite și rezultatele obținute în acțiunea de prevenire a îmbolnăvirilor, în acordarea drepturilor pentru incapacitate temporară de muncă, în trimiterea oamenilor muncii la odihnă și tratament, în sprijinirea pensionării lor precum și în gospodărirea cu grijă și simț de răspundere a fondurilor sindicale.

HERTEG, I. G.A.C. din Șimand — *a loc de frunte.* Toate gospodăriile colective au condiții să se ridice la nivelul

celor frunțase. Buc., Editura politică, 1961. 56 p.

În broșură, sînt înfățișate metodele prin care gospodăria agricolă colectivă din Șimand a reușit să ajungă o gospodărie bogată și înfloritoare: munca plină de elan a colectivității, sub îndrumarea organizației de partid, pentru creșterea producției de cereale și plante tehnice, introducerea mecanizării la majoritatea muncilor, organizarea unei puternice ferme zootehnice, organizarea rațională și eficientă a muncii. Rezultatele obținute au făcut viața colectivității din Șimand să fie din ce în ce mai îmbelșugată.

PHOEBUS, E. *De ce este necesară încheierea tratatului de pace cu Germania.* Buc., Editura politică, 1961. 68 p.

Autorul tratează următoarele probleme: necesitatea încheierii tratatului de pace cu Germania, poziția statelor socialiste și a celor occidentale față de problema ger-

mană, guvernul de la Bonn principalul dușman al păcii în Europa, tratatul de pace cu Germania și destinele păcii.

ZAHARIA, I. *Ajutor și „ajutor”*. Buc., Editura politică, 1961. 96 p.

Broșura prezintă activitatea „civilizatoare” a imperialiștilor în țările slab dezvoltate din America, Asia și Africa, — pe care secole de-a rândul le-au exploatat fără milă. În opoziție cu aceasta, sînt arătate relațiile de colaborare și ajutor reciproc dintre țările socialiste, ajutorul lor frătesc și dezinteresat.

LUCRĂRI AGROZOOTECHE

ARIȘANU, I. *Îngrășarea economică a taurinelor*. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 88 p.

În realizarea unei producții sporite de carne, alături de celelalte specii de animale cum sînt porcii și păsările, taurinele ocupă un loc de seamă. Autorul se ocupă de mijloacele prin care se poate spori producția de carne de bovine în condițiile țării noastre.

FERU, G. *Mai mult nutreț verde pentru animale prin folosirea intensivă a secarei*. Din experiența gospodăriei agricole de stat Slobozia-Ciorăști, regiunea Galați. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 24 p.

Pentru a asigura permanent în timpul verii cantități îndestulătoare de nutrețuri verzi pentru animale, folosind cât mai intensiv suprafețele destinate bazei furajere, G.A.S. Slobozia-Ciorăști a introdus și extins cultivarea secarei, ceea ce a permis obținerea succesivă a mai multor recolte de masă verde pe aceeași suprafață, valorificate direct din pășunat. Metodele și rezultatele obținute sînt expuse în această broșură.

Metode și soiuri noi în ameliorarea plantelor. Buc., Editat de Institutul de studii romîno-sovietic, 1961. 188 p. (Biblioteca Analelor romîno-sovietice, Seria Agrobiologie).

Volumul cuprinde traduceri din literatura sovietică de specialitate, privind experiența sovietică în obținerea unor soiuri de plante noi și ameliorarea lor.

LITERATURĂ

GAGARIN, IURI. *Drumul spre Cosmos*. Buc., Editura politică, 1961. 240 p.

Maiorul Iuri Gagarin, pionierul zborurilor cosmice, își povestește viața, drumul parcurs de la copilul de țaran colhoznic din regiunea Smolensk pînă la dobîndirea glorioșului titlu de pilot-cosmonaut, Erou al Uniunii Sovietice. Îl vedem în mijlocul familiei, în anii agresivității hitleriste plin de ură împotriva cotropitorilor, apoi pregătindu-se la școala tehnică, pentru faptele mărețe care au glorificat știința și tehnica sovietică, pe omul sovietic, constructorul societății comuniste. Întîlnim în paginile cărții zeci de oameni care au contribuit, fiecare cu partea lui de muncă, la făurirea navei „Vostok” și la realizarea zborului cosmic.

GRIGORESCU, IOAN. *Unde vîntul miroase a petrol*. Schițe. Buc., Editura tineretului, 1961. 208 p.

Acest nou volum al scriitorului Ioan Grigorescu constituie o suită de reportaje din lumea „aurului negru”, scrise cu deosebit talent. Alături de povestiri re-luate dintr-un volum anterior ca *Tizul*, *Încă trăiesc*, *Comoara lui Montezuma* și *Cinema Madagascar*, întîlnim noi reportaje din lumea petrolului românesc, schițe evocînd anii copilăriei scriitorului pe meleagurile prahovene sau izbutite portrete ale oamenilor noi, constructori ai socialismului.

PANAITESCU, HORIA. *Zimbetul*. Povestiri. Buc., Editura pentru literatură, 1961. 124 p.

Autorul urmărește viața unui student în medicină în anii grei ai vechiului regim burghezo-moșieresc și care găsește drumul adevărat al vieții, alăturîndu-se luptei comuniștilor pentru eliberarea țării de sub jugul fascist și pentru instaurarea regimului democrat-popular.

POPOV, V. *Fierbe oțelul*. Buc., Editura pentru literatură universală, 1961. 488 p.

Cunoscut cititorilor romîni prin romanul *Oțel și zgură*, scriitorul sovietic Vladimir Popov zugrăvește în noul său roman viața muncitorilor oțelari din Donbas.

vă prezentăm .. vă recomandăm

BROȘURI APARUTE IN COLECȚIA S.R.S.C.

CUCU, V. *Oltenia azi*. Buc. S.R.S.C., 1961. 72 p.

Lucrarea prezintă Oltenia de azi, o regiune renăscută și înfloritoare ca urmare a aplicării cu consecvență a politicii leniniste a partidului nostru. Oamenii muncii de la orașe și sate au înfăptuit aici mari prefaceri social-economice și au obținut numeroase victorii în construcția socialismului: s-au înălțat fabrici și uzine moderne, dezvoltându-se puternice unități industriale, au fost puse în valoare bogățiile ale subsolului, ca de pildă resurse de petrol și cărbune și s-a dezvoltat o puternică agricultură mecanizată.

★

SAFRAN, C. și TRUTER, T. *Ce înseamnă a fi om cult*. Buc., S.R.S.C. 1961. 50 p.

Această broșură se adresează în special tineretului pentru a-l lămurii o problemă deosebit de importantă, aceea a însușirii unei înalte culturi. După ce se arată barierele ridicate de capitalism în calea accesului maselor muncitoare la cultură, autorii dezbate problemele: de ce omul societății socialiste este omul unei înalte culturi, cultura generală și pregătirea constructorilor socialismului, etc. Lucrarea constituie un îndreptar despre modul cum trebuie însușite cunoștințele, indicând soluții practice pentru însușirea unui stil rațional de muncă intelectuală.

★

DIMITRIU, C. C. prof. dr. *Omul multilateral dezvoltat*. Buc., S.R.S.C., 1961. 60 p.

Broșura prezintă unele aspecte mai importante ale dezvoltării multilaterale a omului în societatea socialistă, ocupându-se de omul sovietic, constructor al comunismului ca și de realitatea socialistă a țării noastre, în care apar de pe acum mădățele omului multilateral dezvoltat.

PĂSCARU, AL. dr. *Populația în câteva cifre și fapte*. Buc., S.R.S.C., 1961. 72 p.

Lucrare de demografie, scrisă pe înțelesul maselor, informează despre numărul și densitatea populației în ansamblu pe glob și în diferite țări, despre creșterea numărului și perspectivele de dezvoltare ale populației. Aceste probleme sînt examinate în capitole separate privind dinamica populației în țările capitaliste și țările socialiste — iar în capitolul final sînt prezentate unele probleme privind populația din R.P.R.

★

CONSTANTINESCU, C. *Semiconductorii*. Buc., S.R.S.C., 1961. 52 p.

Această broșură își propune să explice proprietățile și aplicațiile semiconductorilor, perspectivele importante pe care le-a deschis științei și tehnicii moderne studierea acestor materiale.

★

HAGIU, D. *Roci utile*. Buc., S.R.S.C., 1961. 64 p.

Autorul prezintă cititorilor nespecialiști principalele roci utile care se găsesc la noi în țară, regiunile sau localitățile unde pot fi întîlnite, cum pot fi recunoscute luându-se seama de proprietățile lor fizico-chimice, la ce folosesc aceste roci etc. Valorificarea acestei bogății naturale contribuie la dezvoltarea economiei naționale.

★

NICOLAU, E. și PÎRVU, A. *Zborul în Cosmos*. Buc., S.R.S.C., 1961. 80 p.

Broșura informează pe cititori asupra căilor de realizare a zborurilor cosmice. După ce descriu pe scurt sistemul nostru planetar, autorii arată care este principiul funcționării rachetelor, teleghidarea și telecomandarea lor, care sînt legile de miș-

care și lansare a sateliților artificiali, aparatura științifică utilizată pe sateliții artificiali și rachetele cosmice, rezultatele cercetărilor întreprinse în Cosmos. Ultima parte a broșurii se ocupă de perspectivele deschise prin zborurile lui Gagarin și Titov, pe drumul cuceririi spațiului cosmic.

★

700.000 kilometri în Cosmos, Buc., S.R.S.C., 1961. 156 p.

Dedicată zborului epocal în Cosmos a lui G. S. Titov, broșura cuprinde un bogat material din care reținem: documente ale P.C.U.S., Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a Guvernului sovietic cu prilejul zborului în Cosmos al lui G. S. Titov, declarații ale pilotului cosmonaut înainte și după zbor, reportaje despre cel de-al doilea zbor în Cosmos, date din biografia lui G. S. Titov, declarații ale oamenilor de stat și de știință din întreaga lume despre zborul epocal al lui Titov, etc. Broșura, bogat ilustrată, răspunde celor mai variate întrebări ale cititorilor în legătură cu uriașa realizare a științei sovietice: zborul de 700.000 km. în Cosmos întreprins de maiorul sovietic G. S. Titov.

★

ȘORODOC, C. De ce se schimbă vremea. Buc., S.R.S.C., 1961. 36 p.

Importanța stabilirii timpului probabil pentru știință și diferite domenii ale economiei naționale, cauzele și formarea anumitor fenomene meteorologice, posibilitățile omului de a acționa — bazându-se pe cuceririle științei — asupra mersului vremii — iată câteva din problemele mai importante pe care le dezbate această broșură.

★

DONCIU, D. Seceta, înghețul, grindina. Buc., S.R.S.C., 1961. 40 p.

Seceta, înghețul, grindina, sînt câteva dintre fenomenele naturii care provoacă stricăciuni semănăturilor, livezilor, viilor și pășunilor. În broșură — care se adresează îndeosebi tărânimii — sînt expuse în mod științific legile obiective ale naturii pe baza cărora iau naștere aceste

fenomene, precum și mijloacele prin care omul poate lupta împotriva lor sau să le preîntîmpine. De asemenea, sînt arătate și unele rezultate concrete obținute în țara noastră, în anii puterii populare, în lupta împotriva fenomenelor dăunătoare din natură, — rezultate care ilustrează forța științei în condițiile socialismului.

★

CRISTESCU, CORNELIA. Zile și nopți. Buc., S.R.S.C., 1961. 40 p.

Această lucrare răspunde unor întrebări de mare interes, ca de pildă, de ce există zile și nopți, de ce durata zilelor și nopților nu este aceeași peste tot, de ce în regiunile polare, ziua și noaptea durează cîte șase luni, cînd și de ce ziua devine egală cu noaptea, etc.

★

BOLOGA, V. Despre vrăji, doftoroaie și leacuri băbești. Buc., S.R.S.C., 1961.

Combătînd credințele greșite în „ființe supranaturale” și superstițiile, ce mai stăruie și azi la unii oameni, lucrarea de față arată cauzele care le generează, pagubele și răul pe care-l pot pricinui „vrăjile”, leacurile și babele doftoroaie celor care recurg la ajutorul lor. Scrisă într-un limbaj simplu și atrăgător, broșura se adresează celor mai largi cercuri și îndeosebi oamenilor muncii de la sate.

★

ZAMARIA, N. Moartea și credința în soartă, suflet și nemurire. Buc., S.R.S.C., 1961. 48 p.

Moartea este un proces biologic și constă în încetarea în organismul viu, a schimburilor acestuia cu mediul. Explicînd cauzele științifice ale morții, autorul combate în același timp credințele greșite în „suflet”, „nemurire”, soartă, ursită sau predestinație, etc. Broșura dă astfel explicații științifice unor numeroase fenomene legate de viață și moarte, în legătură cu care mai există unele păreri false, contribuind la lărgirea cunoștințelor științifice ale masei largi de cititori, fiind în același timp un ajutor pretios în lupta împotriva superstițiilor și misticismului.

SĂ ORGANIZĂM O SEARĂ DE ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

— Consultație metodică —

Cu toată diversitatea ei *metodologică*, munca de masă a bibliotecilor are o caracteristică importantă: este nemijlocit legată de propaganda și difuzarea cărților. Această trăsătură, caracteristică manifestărilor de masă organizate de bibliotecari, nu afectează însă multitudinea de *forme* sub care se pot prezenta. Una din aceste forme, care interesează pe bibliotecari este seara de întrebări și răspunsuri.

Esența, conținutul serilor de întrebări și răspunsuri constă — în principal — în propaganda cărților social-politice, științifice, tehnice și agrozootehnice, folosind o cale indirectă dar mai atractivă: întrebările. Pornind de la întrebările, elaborate de bibliotecar cu sprijinul specialiștilor din colectivul voluntar și colectate de la cititori, se ajunge la o dublă propagandă a cărții:

— propaganda lucrărilor incluse în bibliografia serii de întrebări și răspunsuri
— formularea răspunsurilor, — care completează de popularizare și difuzare a cărții social-politice, științifice, tehnice și agrozootehnice adecvate.

După ce stabilește tema manifestării, care trebuie să fie de actualitate și în strinsă legătură cu sarcinile politic-economic concrete, bibliotecarul — cu ajutorul specialiștilor din localitate (cadre didactice, ingineri, tehnicieni, medici) alcătuiește o *bibliografie tematică minimală* cuprinzând cărți, broșuri și articole din ziarele și revistele existente la bibliotecă.

Pentru seara de întrebări și răspunsuri cu tema *Ridicarea fertilității solului și sporirea suprafețelor arabile*, bibliografia tematică minimală poate cuprinde — în cazul unei biblioteci comunale — 4-8 cărți social-politice și agrozootehnice și 3-4 articole apărute în *Agricultura nouă* și alte periodice de specialitate.

Astfel, în bibliografie se vor include în primul rând: Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. și Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, lucrările Consfăturii pe țară a țăranilor colectivști, apoi 2-3 lucrări despre folosirea îngrășămintelor pentru sporirea fertilității solului și 2-3 lucrări despre indiguirea terenurilor inundabile și desecarea mlaștinilor, despre irigarea diferitelor culturi etc. în funcție de specificul economic al fiecărei localități. Pe baza bibliografiei se vor stabili apoi 8-10 întrebări, la care cititorii vor trebui să răspundă parcurgând toate materialele recomandate. Lista întrebărilor

de bază și bibliografia ajutătoare se afișează la bibliotecă sau la căminul cultural, însoțite de o cutie pentru colectarea întrebărilor suplimentare, colaterale tematicii seriei de întrebări și răspunsuri.

În perioada care precede desfășurarea manifestării (cca o lună după afișarea listei cu întrebări și bibliografiei ajutătoare), biblioteca trebuie să organizeze o largă activitate de popularizare a seriei de întrebări și răspunsuri, de propagandă și difuzare a cărților incluse în bibliografia minimală. Pentru popularizarea manifestării se pot folosi afișele, anunțurile la stația de radioamplificare, convorbirile cu cititorii bibliotecii.

La bibliotecă se organizează — pe marginea cărților recomandate în bibliografia manifestării — o *expoziție permanentă* cu *imprumut*, iar la cercurile de citit se face săptăminal prezentarea cărților în strinsă legătură cu întrebările de bază, se discută în prezența specialiștilor — despre întrebări și modul de formulare al răspunsurilor.

Fișele cititorilor care au solicitat cărți din tematica seriei se păstrează separat, pentru această categorie de cititori organizându-se și *lecturi în grup* din cărțile recomandate (cu această ocazie se citesc și fragmentele care conțin răspunsuri la întrebări).

Pentru a asigura un număr corespunzător de exemplare din lucrările recomandate, bibliotecile comunale pot apela la avantajele *imprumutului interbibliotecar*, procurând — pentru perioada de pregătire — lucrările respective de la biblioteca raională sau regională.

Cu câteva zile înaintea desfășurării manifestării, se adună întrebările suplimentare, iar conducătorul seriei de întrebări și răspunsuri (în cazul nostru — inginerul sau tehnicianul agronom, iar în lipsa acestora profesorul de științe naturale sau învățătorul care răspunde de lotul agricol experimental al școlii din localitate) pregătește răspunsurile la întrebările formulate, însoțindu-le de recomandări de cărți pentru lămurirea cit mai deplină a problemelor ridicate. Atât pentru întrebările de bază cit și pentru cele suplimentare, formularea răspunsului poate fi înlocuită cu citirea unui fragment dintr-o carte recomandată anterior sau în cadrul manifestării, dacă răspunsul se pretează la o asemenea tratare.

Cea mai importantă etapă în desfășurarea unei asemenea acțiuni este însăși

discutarea — cu participarea largă a cititorilor — a problemelor legate de întrebările de bază și suplimentare

Conducătorul serii de întrebări și răspunsuri dă citire fiecărei întrebări de bază și suplimentare, solicitând pentru fiecare răspuns aportul cititorilor participanți la manifestare. După ce se epuizează seria aceluia care și-au manifestat dorința să răspundă la întrebare, specialistul care conduce seara de întrebări și răspunsuri face precizările necesare sau reia în întregime răspunsul, dacă acesta nu a reieșit clar din intervențiile participanților la discuții.

Pentru participanții care nu cunosc bibliografia minimală sau vor, eventual, să adâncească problema discutată, fiecare precizare sau răspuns al conducătorului manifestării trebuie să fie însoțit de prezentarea cărții (cărților) în care întrebarea își află cel mai deplin răspuns. Tocmai de aceea se recomandă ca biblioteca să organizeze la locul desfășurării manifestării o expoziție de cărți și articole legate de tema seriei de întrebări și răspunsuri și să împrumute aceste materiale participanților care vor să cunoască mai pe larg problemele discutate.

Seara de întrebări și răspunsuri poate fi urmată de un scurt program artistic sau de un spectacol dat de brigada artistică de agitație a căminului cultural.

CORNELIU DIMA-DRĂGAN

Caietul bibliotecarului comunal

Recenta consfătuire interraională cu bibliotecarii comunali organizată de Biblioteca regională București în orașul Roșiori de Vede, a adus în discuție un element nou, o inițiativă valoroasă care facilitează cunoașterea de către fiecare bibliotecar a sarcinilor politice și economice. Bibliotecile comunale din raionul Fetești, biblioteca Ciolănești, raionul Roșiori de Vede și alte câteva unități din regiunea București folosesc *Caietul bibliotecarului* pentru cunoașterea, studierea și prelucrarea sarcinilor politico-economice generale și specifice.

Prima parte a caietului conține conținutul principalelor sarcini care revin agriculturii așa cum reies din documentele de partid și de stat (sarcini generale tratate prin Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. și Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961; sarcini specifice care se desprind din do-

cumentele și hotărârile organelor locale de partid și de stat), apoi sarcinile cuprinse în planul de producție al G.A.C., organizarea muncii în gospodăria colectivă, numărul și profilul brigăzilor și echipelor, date privind brigadierii și șefii de echipă. În prima parte a caietului se pot menționa și date extrase din planurile de muncă ale G.A.S. și S.M.T. din raza comunei sau satului respectiv, unele acțiuni administrativ-gospodărești ale sfatului popular (înfrumusețarea comunei, electricizarea etc.).

În partea a doua a caietului sînt trecute date privind numărul și compoziția profesională, de vîrstă și sex a locuitorilor, schema servirii lor culturale (puncte de împrumut, biblioteci de casă, cercuri de citit), repartizarea cadrelor didactice și a altor membrii din colectivul voluntar al bibliotecii pe cercuri de citit, a brigăzilor și echipelor de muncă din gospodăria colectivă pe timpul campaniilor agricole, graficul de împrumutare a publicațiilor la bibliotecile satești afiliate și bibliotecile de casă, de îndrumare a bibliotecilor satești afiliate, școlare, sindicale din G.A.S. și S.M.T.

Ansamblul acestor date, cunoașterea, studierea și transpunerea lor sub o formă prelucrată în planurile de muncă anuale, trimestriale și lunare constituie astfel o premiză trănăică pentru orientarea activității bibliotecii. Ele trebuie completate însă permanent, prin participarea bibliotecarului la adunările generale ale G.A.C. la ședințele consiliului de conducere, la consfătuirile de producție ale brigăzilor și echipelor de muncă.

În măsura posibilităților, fiecare sarcină de producție, fiecare problemă care reclamă sprijinul efectiv al cărții, al documentării trebuie să-și găsească o modalitate practică de contribuție a bibliotecii la rezolvarea ei, folosind mijloacele specifice muncii cu cartea. De aceea, toate aceste sarcini și probleme care cer o rezolvare operativă, alături de indicarea precisă a modului specific de sprijinire a rezolvării lor, trebuie incluse ca o a treia parte componentă a caietului bibliotecarului.

Tot pentru cunoașterea problemelor economice, de producție ale gospodăriei colective, unele biblioteci comunale din regiunea București (Blăjești-Videle, Produlești-Titu și Putineiu-Giurgiu) preluînd inițiativa bibliotecilor dobrogene, au extins și prelucrat sub formă de grafic afișat la bibliotecă sarcinile de bază din planul de producție al G.A.C.

Aceste aspecte reflectă orientarea activității bibliotecilor în comunele și satele unde procesul de colectivizare s-a încheiat.

CA LA MOARĂ

sau...

BIBLIOTECA FĂRĂ CATALOAGE

Intr-o zi, la biblioteca regională din Brașov a sosit un bibliotecar dintr-un sat din raionul Agnita.

Este o veche dorință a lui să viziteze una dintre cele mai mari biblioteci regionale, despre care s-au făcut numai aprecieri bune. L-au impresionat depozitele mari în care publicațiile se numără cu sutele de mii, sălile de lectură cărora mobilierul din material plastic le dă un aspect deosebit. Acum vedea pentru prima dată o secție muzicală, cu o bogată colecție de discuri și benzi... Ar fi dorit să fie printre cei care studiază aici „Ciclul Beethoven”, programat în luna decembrie, dar ziua aceea era destinată unei conferințe din alt ciclu: „Istoria artelor”.

Prin secția de documentare tehnică, prin cabinetul metodic, a privit totul cu admirație, intimidat oarecum, în fața celor 24 de lucrători de specialitate din biblioteca regională, colegii și îndrumătorii săi cu o înaltă calificare.

★

Totul s-a spulberat însă în fața catalogelor.

Nu cumva cei de aici se țin de soții? Cine putea să amestece cu atîta fantazie fișierele sistematicului care începeau cu 61 (medicina) și sfîrșeau cu 35 (problemele lineretului)? Litera V supărată că toată viața ei a trăit printre codași, trecuse în alfabetical de la Brașov, în fruntea

Curios, ca orice bibliotecar, eroul nostru a deschis și citeva fișiere, intrînd la o neașteptată bănuială.

Amprente slab imprimate în praful care acoperea niște fișe divizionare vechi, cartonul îngălbenit, citeva semne marcînd introducerea unor descrieri „noi” pentru cărți apărute în anul 1958, ba și citeva „trimiteri” pe care un păianjen le efectuasă cu mijloacele sale, legînd cu fire invizibile fișele numelor compuse, — totul arăta că de mult nu mai trecuseră pe aici degetele grijului ale vreunui bibliotecar din biblioteca regională.

„Trebuie să fie o neînțelegere de-a mea!” — își zise vizitatorul nostru. Și privind cu uimire la toate acestea, îi apărură în fața ochilor imaginea tovarășului Dan

Mihăilescu, unul din bibliotecarii șefi care, de la altitudinea unei catedre, le citase la ultimul seminar raional din N. K. Krupskaja: „Trebuie create astfel de condițiuni, ca îndrumarea lecturii să nu cadă numai în sarcina bibliotecarului, ci însuși

cititorul să se poată orienta în cataloage și să aleagă cartea de care are nevoie!”

Alungă însă această viziune, alungă și neașteptata bănuială, înlocuindu-le cu un gând luminos: „Dacă sînt primul bibliotecar în afara celor de aici, pus în fața unei „inovații” fără precedent: biblioteca fără cataloage! Da, asta e! Deci fără fișe, fără clasificări, fără complementare și analitice, fără... Cu așa ceva intri pe bună dreptate în istoria bibliotecăriei!”

★

Dar, cum se petrec lucrurile cu această „inovație”? Cele care-i suportă urmările în primul rînd în bibliotecă sînt tovarășele Irina Bernard, Elena Lateș, Elena Tatu și colegele lor de la secția de împrumut.

Îată-le în plină activitate! În fața lor, 15—20 de cititori înșirați pe două rînduri: unii împrumută, alții înapoiază cărțile împrumutate. Și ce aduc cei din urmă, iau imediat cei dinți. Ca la moară! Repede și fără discuții multe. Pentru orice eventualitate, bibliotecarele de la împrumut au o rezervă de citeva rafturi cu cărți, situate la îndemînă.

Tînăra Rosemaria Măgureanu a restituit două romane.

— Ce mai doriți? o întrebă îndrumătoarea de peste pupitru.

— Nu știu!

— O luați p-asta ?

— Dacă-i bună, o iau ! consimți cititoarea și a plecat cu un roman de Camil Petrescu.

Vizitatorul nostru indiscret și-a aruncat ochii pe fișa de evidență :... era al 22-lea volum împrumutat anul trecut și „întimplător” al 22-lea roman !

Altul la rînd !

Dar tehnicianul Bruno Scherer, de la fabrica „Rulmentul”, își cedă rîndul, căutînd nerăbdător cu privirea peste ceilalți cititori.

— Dumneavoastră de ce renunțați ? îl iscodi vizitatorul nostru, dornic să vadă pînă unde merge jocul.

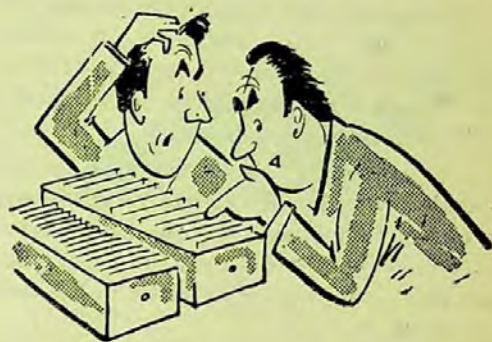
— Nu renunț deloc ! îi răspunse acesta. Dar ce să fac, trebuie să mai aștept. Poate pică cineva cu aceleași gusturi literare ca mine : aș vrea un volum de versuri în limba germană !

— Bine, dar...

— A nu, nu te mai uita la catalog ! Jumătate din ce-i acolo nu mai e în depozit, iar cărțile noi de mult nu mai apar printre fișe. Am răscolit și eu catalogul și sertarul de la pupitrul bibliotecarilor. Așa că vezi dumneata...

— Ce mică e lumea cărților pentru cititorii bibliotecii regionale din Brașov ! gîndi

La rînd se perinda acum muncitorul Nicolae Moise, elev la școala medie serală. Cu el a fost mai greu căci venise după un manual de chimie organică și nimic altceva. Una dintre bibliotecare a intrat în depozit (era a doua sau a treia vizită în depozit, după două ore de servit) și s-a înapoiat cu 3—4 cărți de chimie dintr-un raft cuprinzînd alte 30—40. Cititorul nostru

și-a ales însă din cele 3—4, pe cea mai apropiată de nevoile lui, punînd astfel în circulație încă un volum, care își începea acum peregrinarea din mină în mină...

Și așa stau lucrurile și la sala de lectură.

„Bine că nu se generalizează „inovația” celor de la Brașov !” gîndi eroul nostru, ca un fel de concluzie, tocmai cînd se îndrepta spre el tovarășul I. Roman, directorul bibliotecii regionale.

— Ei, acum să-mi spui ce te-a impresionat mai mult ? — îi zise acesta. Și asta pînă cînd nu-ți arăt ceva... cu totul deosebit.

Drept răspuns, oaspetele i-a spus o glumă... fără nici o legătură cu biblioteca :

„Se spune că un mare restaurant avea faima de a nu fi refuzat niciodată ceva, nici celor mai pretențioși clienți ai săi. Avea de toate. Aceasta l-a determinat într-o zi pe un curios să ceară o tartină cu... labe de crocodil.

— „Imediat veți fi servit — i-a răspuns ospătarul netulburat.

„S-a întors însă, imediat, cu tava goală, cerîndu-și mii de scuze deoarece se terminase... piinea !”

Tovarășul Roman a ris. Dar bibliotecarul dintr-un sat din raionul Agnita l-a privit trist. Se gîndea la cataloagele bibliotecii regionale din Brașov.

A. I.

vizitatorul nostru, de data asta complet lămurit. M-au speriat degeaba colecțiile lor de zeci de mii de volume. Ce paradox ! La mine în sat, doar cu cîteva mii de volume, biblioteca oferă de zece ori mai mult cititorilor săi, punîndu-le pe toate la dispoziție.

Citeva instantanee

DINTR-UN RAID...

— „A veți plan de muncă?”
Întrebarea tipică, pusă de oricine pășește pragul unei biblioteci cu gândul de a-i controla activitatea, este completată imediat de categoricul și lapidarul :
„Vă rog să-l prezentați !”

...Și peste tot, unde am fost în regiunile Oltenia și Argeș, bibliotecarii aveau la îndemână, gata întocmit, planul de muncă pentru perioada de iarnă. Ba, mai mult, unii au trecut chiar să-l aplice în practică.

În sala bibliotecii comunale Curtisoara (raionul Slatina), bibliotecara Alexandrina Roșu a amenajat o expoziție pe tema : *Cartea ne ajută să obținem 5.000 kg porumb boabe la hectar*. Aceasta era doar prima din multiplele acțiuni prin care bibliotecarul și-a propus să popularizeze cărțile de agricultură pe această temă.

Porumb — cinci tone la hectar !
Recolta-i bună pentru-un an.
Și iată... un bibliotecar
A pus-o chiar pe primul — plan.

Raidul nostru a făcut și altor bibliotecari surpriza unei vizite neanunțate și uneori... chiar neașteptate. Așa s-a întâmplat și la biblioteca comunală Afu-

mați (raionul Băilești). Acolo, tovarășii de la sfatul popular comunal nu s-au îngrijit ca biblioteca să aibă sobă și lemne. Cu toate acestea, bibliotecarul, tânăr și nou în munca de bibliotecă, ne-a primit cu multă căldură.

Unde nu-i foc, nu iese fum
Zicula asta o știati !
Cu toate astea, drept vă spun
Nu a fost fum la ... Afumați

Raidul nostru n-a urmat însă o rută directă numai spre bibliotecile unde activitatea se desfășoară din plin. Uneori, să nu vi se pară ciudat, ne-am aflat în același timp în două locuri diferite : la biblioteca comunală Topoloveni (regiunea Argeș) și la biblioteca comunală Podari (regiunea Oltenia).

Prima avea un orar de muncă foarte precis : 7,30—15,30. Exact ca lucrătorii din birourile sfatului popular !... Dimineața, n-am găsit cititori, ora fiind prea matinală, iar spre sfârșitul zilei de muncă din nou n-am găsit cititori, fiind ora prânzului. Duminica nu puteau să fie cititori pentru că biblioteca... era închisă. Cu alte cuvinte, orarul e bun pentru bibliotecari, dar nu și pentru

cititori, care n-au posibilitatea să viziteze biblioteca în timpul lor liber.

A doua bibliotecă avea un orar mai bun : câteva ore dimineața și alte câteva după-amiaza. Dar cititorii degeaba ar fi venit că tot n-o găseau pe bibliotecară : e plecată mereu prin sat cu treburi obștești.

Biblioteca comunală Topoloveni (bibliotecar Silvestru Voinescu) a pregătit și ținut numeroase medalioane literare și recenzii. N-au fost însă popularizate cărți despre viața nouă a colectivștilor, cărți care să contribuie la educarea țărănimii în spirit colectivist ci numai opere literare clasice.

Manifestările de „masă“ ale bibliotecii din Topoloveni nu se țin în prezența cititorilor, ci prin fir direct... la stația de radioficare.

s-au ținut două recenzii repetate în mai multe rînduri.

*In Podari, la bibliotecă
E greu o carte să-mprumuți
Și fiindcă n-are discotecă
Mereu aceeași placă-ascuți*

*La Topoloveni de vrei să vezi,
Cu cartea o manifestare
N-ai decit să te așezi
La... stația de radioficare l...*

! ar la biblioteca comunală din Podari, tovarășa Paula Trandafir fiindcă n-a avut la dispoziție mijloacele de la Topoloveni, ...n-a organizat nimic. Pînă și fondul de cărți e într-atît de învălmășit încît e mare lucru să poți alege cartea care te interesează. Dar... să nu denaturăm realitatea ; în câteva luni de zile

Pe tovarășul Dumitru Păun (biblioteca comunală Brădești, raionul Filiași) l-am găsit tare preocupat. Să nu credeți cumva că se gîdea cum să organizeze fondul de cărți al bibliotecii. Nu ! La așa ceva nu se gîdea. Pe bibliotecar îl „preocupa“ seara științifică „De ce doarme și visează omul“, pe care o amîna mereu trecînd-o dintr-un plan într-altul.

*De ce în somn, omul visează
Ceva frumos sau un coșmar ?
Subiectu-i bun, și-ntereasă
Chiar și pe ... bibliotecar !*

A. GEORGESCU

Contribuții la o nouă disciplină: PSIHO-PEDAGOGIA LECTURII¹⁾

(II) Metode de cercetare

Lectura este o activitate complexă, prin care cititorul află, înțelege, reține și folosește o serie de noi cunoștințe.

Aceste noi cunoștințe îl ajută în activitatea sa practică, îl face să progreseze în specialitatea pe care o are, să-și consolideze concepția științifică despre lume și viață, să-și întărească convingerile morale, să urce o nouă treaptă în formarea lui culturală.

„Cartea, — spunea N. K. Krupskaja, — este un puternic instrument de legătură, de muncă și luptă. Ea înarmează pe om cu experiența vieții, îi lărgeste orizontul și îi dă cunoștințe cu ajutorul cărora el poate obliga forțele naturii să i se supună. Cartea este un instrument de muncă, dar în afară de aceasta ea îl îndeamnă la viață și luptă, îi dă posibilitatea de a înțelege preocupările, gândurile și năzuințele oamenilor...”

Nu se poate concepe construirea socialismului într-o țară în care oamenii nu știu să citească, nu știu să folosească cartea (sublinierea noastră I. S.). Socialismul înseamnă nu numai trecerea unităților de producție în proprietatea socialistă, ci socialismul înseamnă și deprinderea de a lucra și de a crea în colectiv... Aci este vorba nu de prefacerea a zeci de oameni, ci de mase, de milioane de oameni. Oare se poate realiza aceasta fără a cunoaște cum să folosești cartea?”

Or, tocmai studiarea felului în care trebuie citită o carte pentru a putea fi de folos cititorului formează principalul obiectiv de studiu al noii discipline, de care ne ocupăm, PSIHO-PEDAGOGIA LECTURII.

Atingerea acestui obiectiv nu se poate realiza decât aplicând metode științifice de cercetare.

Psiho-pedagogia lecturii, ca ramură comună a psihologiei și a pedagogiei, va folosi în general aceleași metode de cercetare ca și științele din care derivă. Aceste metode generale de cercetare sînt:

observația, experimentul, convorbirea, ancheta, analiza rezultatelor activității și statistica.

OBSERVAȚIA — În psiho-pedagogia lecturii, metoda observației are un larg câmp de activitate, deoarece cititorul manifestă, în legătură cu cartea, o serie de atitudini: interes sau plictiseală, nerăbdare de a o obține sau nepăsare, mulțumire în timpul lecturii sau indignare cînd nu e de acord cu cele relatate în carte, meditare asupra celor citite și dorința de a discuta și cu alții despre acestea sau uitare imediată ca și cum n-ar fi citit nimic. De asemenea pot fi observate și atitudinile cititorilor față de bibliotecă: frecvența regulată sau sporadică, frecvența sălii de lectură sau folosirea numai a serviciului de împrumut, activitatea entuziastă la manifestările bibliotecii sau rezervă s.ă.m.d. Din urmărirea și observarea acestor manifestări se pot trage multe concluzii cu privire la cititor și la metodele care trebuie folosite față de acesta.

Observația științifică cere o anumită pregătire din partea celui care o folosește. Observația nu se face la întîmplare, ci în condiții bine determinate. Astfel, o primă obligație, este cunoașterea precisă a scopului urmărit. Un cercetător dorește, de exemplu, să observe felul cum se comportă cititorul în fața raftului liber. El își va fixa dinainte ce anume va căuta să observe la cititor: dacă acesta deprinde felul de organizare a cărților în raft, dacă se obișnuiește cu folosirea cataloagelor și a materialelor bibliografice, dacă știe cum să cerceteze o carte scoasă din raft, dacă se oprește asupra introducerii, dacă consultă tabla de materii etc.

Un alt exemplu și prilej de observație ni-l oferă sala de lectură.

Aici cititorul se află concentrat mai multe ore asupra cărții, iar observatorul poate nota dacă atenția celui care citește este stabilă sau instabilă după cum face pauzele, de câte ori se ridică și pleacă din sală, dacă privește la ceilalți cititori sau pe fereastră. Tot acum se poate

¹⁾ Vezi primul articol despre Psiho-pedagogia lecturii în „Căluza Bibliotecarului”, XIV (1961) 12, (dec.) p. 44—46.

constata dacă cititorul simte nevoia să-și noteze pe un caiet ideile sugerate de lectură, dacă se oprește mai mult, asupra unor pasaje, dacă recitește unele pagini, dacă se folosește de materiale de referință ș.a.m.d.

Notele cercetătorului trebuie să fie obiective, iar înregistrările trebuie făcute cu claritate și cu o cât mai mare exactitate. După un timp notițele rezultate din observațiile repetate se studiază și se trag concluzii cu privire la nivelul de pregătire generală a cititorului, la felul cum evoluează priceperea lui de orientare în alegerea cărților etc.

Pe baza acestor concluzii, bibliotecarul va ști în ce direcție să-și îndrepte eforturile pentru îndrumarea cititorului.

Puteți defini metoda observației ca o activitate de cunoaștere a cititorului prin căutarea, urmărirea și înregistrarea faptelor semnificative din punct de vedere al raportului acestuia cu cartea și cu biblioteca.

Observația trebuie să se desfășoare fără o intervenție directă a cercetătorului; acesta păstrează tot timpul o atitudine de rezervă, neinfluențând cu nimic subiectul. Numai astfel cititorul, — subiect al cercetărilor noastre — neștiindu-se observat, se va comporta natural, iar notările cercetătorului vor fi mai aproape de realitate.

Asemenea observații nu cer neapărat ca cercetătorul care le face să fie psiholog sau pedagog; un bibliotecar cu experiență și cu pregătire psiho-pedagogică le poate nota tot atât de bine, cu atât mai mult cu cât el are în plus cunoștințe bibliotecare pe care ceilalți nu le pot avea.

Soluția cea mai nimerită însă ar fi ca observația să se facă simultan și de către un psiholog sau pedagog și de către un bibliotecar experimentat; notările lor cu privire la același cititor, vor fi după aceea confruntate. O asemenea echipă de lucru prezintă mai multe garanții pentru exactitatea cu care vor fi comunicate observațiile.

Folosirea exclusivă a metodei observației este însă insuficientă. Notările depind uneori de fapte întâmplătoare și nesemnificative pentru cititorul respectiv. S-ar putea întâmpla, de exemplu, ca ori de câte ori este observat, cititorul să nu se găsească într-o situație optimă de studiu. Astfel, în sala de lectură, el să fie mai puțin preocupat de lectură, datorită cărții pe care și-a ales-o sau dispoziției sale generale; s-ar putea să nu folosească materialele de referință, nu pentru că nu le-ar cunoaște și n-ar simți nevoia consultării lor, dar pentru că textul pe care îl parcurge nu necesită aceasta.

De aceea metoda observației este întotdeauna însoțită și de alte metode de cercetare.

EXPERIMENTUL. Deosebirea fundamentală dintre metoda experimentală și aceea a observației este atitudinea activă a experimentatorului. El nu mai așteaptă ivirea de la sine a fenomenului pe care vrea să-l analizeze, ca în cazul observației, ci îl provoacă, îi asigură apariția în condițiile fixate în prealabil. Prin aceasta, fenomenul poate fi repetat ori de câte ori este nevoie, în aceleași condiții sau în condiții diferite, iar rezultatele confruntate și controlate riguros, duc la concluzii mult mai precise și mai obiective decât în cazul observației.

Să luăm ca exemplu un experiment menit a studia interesul unui cititor pentru literatura științifică. Pentru aceasta, întocmim o listă adnotată cu lucrări literare și științifice și o prezentăm cititorului, rugându-l să numereze, în ordinea preferinței, cărțile pe care ar vrea să le citească. Cercetînd notările făcute de el, vom putea trage concluzia dacă este sau nu atras de lucrările cu caracter științific. Pentru a nu ajunge la rezultate pripite, repetăm experiența dîndu-i cititorului alte liste adnotate cu teme asemănătoare și după ce le va nota și pe acestea, vom confrunta rezultatele cu acelea obținute din prima listă.

Experiența poate fi repetată și după o perioadă mai lungă, timp în care bibliotecarul se ocupă asiduu cu îndrumarea cititorului spre o lectură cu caracter științific.

În cazul cînd, la ultima aplicare a experimentului, numărul lucrărilor științifice notate ca preferate va crește, se va putea conchide că aceasta se datorează activității de îndrumare duse de bibliotecar.

În domeniul psiho-pedagogiei lecturii, experimentul prezintă o deosebită valoare, dar aplicarea acestei metode cere cercetătorului o bună pregătire de specialitate.

La început, bibliotecarul nu se poate dispensa de ajutorul unui psiho-pedagog experimentat. Cu timpul însă, el își va putea însuși această metodă de lucru și va putea lucra independent.

METODA CONVORBIRII CU CITITORII este folosită astăzi în toate bibliotecile din țara noastră, fiind calea cea mai ușor accesibilă pentru cunoașterea cititorului. Este deci nevoie ca pe viitor să se pornească de la bogata experiență cîștigată pînă acum și de a ridica convorbirea cu cititorii la nivelul unei adevărate metode științifice. Pentru aceasta, convorbirea cu cititorii trebuie temeinic pregătită, pe baza studierii întregului material rezultat din observație și experimentare.

Discutând cu cititorul, cercetătorul confruntă rezultatele obținute prin aplicarea anterioară a celorlalte două metode; acum el își poate explica unele fenomene conuze până atunci, el poate elimina tot ceea ce nu corespunde adevăratei situații și, sublinia sau completa unele trăsături confirmate prin discuția cu cititorul.

În afara pregătirii tematiche, cercetătorul trebuie să păstreze și anumite reguli în desfășurarea convorbirii. O convorbire trebuie să fie limitată în timp și, să atragă și să intereseze pe cititor, să-l determine să răspundă cu sinceritate la întrebări.

Metoda convorbirilor cunoaște o mare varietate de forme în munca bibliotecară. Psiho-pedagogia lecturii va trebui să întreprindă o definiție și o clasificare a acestor forme, fixând cu claritate obiectivele fiecăreia în parte.

ANCHETELE. — Metoda analizării cititorului, prin intermediul răspunsurilor sale scrise la un chestionar, poartă numele de anchetă.

Ancheta poate fi *colectivă*, atunci când răspund la același chestionar un grup de cititori; sau *individuală* atunci când se cer răspunsuri numai de la un singur cititor.

Anchetele colective au drept scop cercetarea interesului pentru lectură a unei anumite categorii de cititori: copii, tineri, adulți, muncitori, colectivști, tehnicieni, oameni de știință, de artă etc.

Ancheta individuală este indicată mai ales la înscrierea cititorului la o bibliotecă. Completarea chestionarului îi furnizează bibliotecarului numeroase și ample informații asupra noului cititor și îl ajută ca de la început să se orienteze just în îndrumarea lecturii acestuia.

Intocmirea chestionarului pentru ancheta colectivă sau individuală trebuie făcută cu multă grijă. Problemele propuse spre cercetare trebuie să fie puține la număr și bine alese, întrebările trebuie formulate cu claritate, iar cititorii să primească îndrumări ample de felul cum trebuie să răspundă.

Cercetătorul trebuie să câștige în prealabil încrederea cititorului pentru ca să poată obține de la acesta răspunsuri cât mai sincere.

STATISTICA. — Datele statistice au și ele o mare importanță în cunoașterea cititorilor. Astfel de date, care privesc circulația cărții și frecvența cititorilor, sînt concludente în studierea preferințelor cititorilor și a interesului lor față de bibliotecă.

Un exemplu ni-l oferă studiul referitor la bibliotecile de casă, publicat în numărul 11 al revistei noastre³⁾. Din consul-

tarea cifrelor statistice, autorul studiului constată frecvența mare a cititorilor la bibliotecile de casă (La Biblioteca regională din Constanța 53% din numărul total al cititorilor, la Tg. Mureș 40% etc.).

De aici, cercetătorul este îndrumat spre aflarea cauzelor acestui fenomen și astfel descoperă, tot cu ajutorul statisticii, că distanța mare la care se află sediul bibliotecii, îi determină pe mulți cititori să prefere bibliotecile de casă. Mai mult, pe baza cifrelor statistice, se stabilește și o constatare cu aspect de generalizare: „Frecvența cititorilor este invers proporțională cu distanța ce-i desparte de sediul bibliotecii”.

Statisticile trimestriale și anuale ale bibliotecilor precum și dările de seamă, furnizează și ele numeroase date cercetărilor din domeniul psiho-pedagogiei lecturii.

ANALIZA REZULTATELOR ACTIVITĂȚII. — Cititorul, în urma activității sale în bibliotecă, câștigă în cunoștințe și face progrese în deprinderea lecturii. Din timp în timp bibliotecarul trebuie să studieze progresele realizate de cititor. Pentru aceasta, primul mijloc de studiu îl oferă fișa de cititor.

Studierea fișei duce la rezultate interesante, uneori chiar surprinzătoare.

Un bibliotecar experimental va putea înțelege din acest studiu în ce direcție se manifestă interesul cititorului, cum evoluează gustul și preocupările sale literare-științifice etc.

O altă categorie de concluzii se pot desprinde și cu referire la seriozitatea lecturii, în raport cu intervalele care despart data de împrumutarea a cărții de aceea a restituirii ei, după numărul cărților împrumutate într-o lună, într-un trimestru, într-un an. Mai pot fi studiate și caietele de note de lectură ale cititorilor, însemnările, conspectele, rezumele, fișele de lectură cu note scoase din cărți.

Un alt câmp de cercetare îl oferă participările cititorilor la manifestările cultural-artistice când recită, povestesc, sau discută despre cărțile citite, când folosesc creator tot ceea ce au însușit prin lectură.

Metodele de care ne-am ocupat până acum nu sînt exclusive. Cercetătorul va putea găsi mereu alte metode izvorâte din experiența sa și a altor lucrători din domeniul psiho-pedagogiei lecturii.

De asemenea trebuie subliniate interfețele dintre aceste metode. Metoda

³⁾ Vezi Ștefan Gruia. *În legătură cu organizarea bibliotecilor de casă*. Călușua bibliotecarului, nr. 11/1961, p. 28—30.

observației, după cum am arătat, singură nu duce la rezultate edificatoare. Între metoda observației și cea experimentală este de altfel o legătură organică. Experimentul odată declanșat, cercetătorul urmărește subiectul și notează rezultatele ca și în cazul observației.

Metoda statisticii și metoda analizei rezultatelor activității sînt de asemenea strîns legate între ele și împreună slujesc atît în observație cît și la experimentare. Rezultatele obținute prin aceste metode converg la pregătirea convorbirii oferind cercetătorului în prealabil — ample și complexe informații.

Nu încapе îndoială că oferind toate aceste metode ale psiho-pedagogiei lecturii se va putea determina ridicarea la nivel superior a activității bibliotecilor noastre.

Ilie STANCIU

Schimbul de dublete între bibliotecile științifice

Unul din mijloacele de îmbogățire și completare a fondurilor de cărți din biblioteci, cu tipărituri necesare profilului s-a dovedit a fi schimbul de dublete.

În ultimii trei ani, schimbul de dublete a intrat în practica obișnuită a bibliotecilor și mai ales a unor biblioteci din institutele de învățămînt superior, ca de pildă Biblioteca Institutului de științe economice, Biblioteca Institutului de petrol, gaze și geologie și Biblioteca Institutului de medicină și farmacie-București. Aceasta din urmă, practică în mod curent schimbul de cărți cu diferite biblioteci din țară, deși 75% din fondul ei de publicații îl constituie lucrări de valoare documentară. Forma cea mai des folosită în schimbul de cărți este lista bibliografică, pe baza căreia oferă altor biblioteci disponibilul ei de dublete.

Astfel, în anii 1960—1961, Biblioteca Institutului de medicină și farmacie-București a cedat 19.015 exemplare cărți de

specialitate medicală și a primit 13.010 exemplare cărți cu același caracter.

Cu cine a putut face schimb de cărți la o cifră atît de apreciabilă dacă ținem seama că este vorba numai de carte medicală? De la bibliotecile unor spitale vechi, cum ar fi spitalul Brîncovenesc, de la Biblioteca Direcției generale de statistică, de la Biblioteca documentară a Editurii medicale și altele și-a ales tipărituri valoroase foarte căutate de specialiștii și studenții institutului, dar care erau nefolosite.

La rîndul ei, Biblioteca Institutului de medicină și farmacie-București a oferit, din surplusul de cărți ce-l avea, diferite lucrări valoroase în număr mare care au completat și îmbogățit bibliotecile celorlalte institute medicale din țară (Cluj, Iași, Timișoara și Tg. Mureș), Bibliotecii Centrale de Stat, bibliotecilor centrale universitare și bibliotecilor regionale și raionale.

În bibliotecile amintite mai sus au intrat publicațiile: colecția tezelor de doctorat între anii 1874—1940, revistele *Spitalul*, *Miscarea medicală romînească*, *Viața medicală*, *Revista romînă de stomatologie*, *Revista științelor medicale*, *Revista de chirurgie și Farmacia romînă* —, publicații care au apărut între anii 1880—1946, precum și alte lucrări de specialitate.

Periodic, delegatul Bibliotecii Institutului de medicină și farmacie-București consultă catalogul tipăriturilor existente în depozitele Fondului de stat al cărții și alege tipăriturile-dublete, folositoare și interesante în domeniul medicinei.

Luînd ca exemplu operațiile de schimb-dublete practicate îndeosebi de biblioteca acestui institut, multe biblioteci din țară vor putea să contribuie la o mai bună distribuție și folosire a fondurilor de cărți, la influențarea directă a circulației cărții, la o colaborare permanentă între biblioteci și chiar la crearea de spațiu în raft.

Pentru completarea și îmbogățirea fondurilor, bibliotecile se pot adresa Fondului de stat al cărții spre a li se pune la dispoziție gratuit diverse publicații (ideologice, beletristică, carte de specialitate).

CABINETUL NUMISMATIC AL BIBLIOTECII ACADEMIEI R. P. R.

Colecțiile Cabinetului numismatic al Bibliotecii Academiei R.P.R. își au începutul într-un dar modest, adus cu nouă decenii în urmă Societății academice române (devenită în 1879 Academia Română transformată la rîndul ei în 1948 în Academia Republicii Populare Romine). În ședința publică din ziua de 12/24 august 1871, Al. Papiu Ilarianu a comunicat membrilor prezenți că a primit de la Mihail Crîșianu din Reghin un număr de 160 monede romane, cu rugămîntea de a le dăruî unui institut public din București, și că, dînd curs intenției donatorului, le oferă Societății academice române¹⁾. Aceste monede romane, găsite probabil în Transilvania, au constituit germeul din care s-au dezvoltat ulterior colecțiile actuale ale Cabinetului numismatic al Bibliotecii Academiei R.P.R.

În aceeași ședință a Societății academice române, V. A. Urechia a cerut să se ia act de donația pe care a făcut-o ceva mai de vreme Societății, donație constînd din „mai multe obiecte de raritate și anticitate, precum : medalii, monete, sigilii și documente etc. 2)”. Cele două donații fiind acceptate, au luat ființă astfel simultan, acum nouăzeci de ani, cele mai însemnate colecții păstrate astăzi de Cabinetul numismatic al Bibliotecii Academiei R.P.R.: colecțiile sale de monede, de medalii și de sigilii.

Cu timpul, alte donații au contribuit, rînd pe rînd, la sporirea fondului inițial. Un dar important a fost primit cu cinci ani mai tîrziu, la 18/30 septembrie 1876: o colecție de monede și medalii românești și străine³⁾. Această colecție, evaluată la vremea aceea la peste 5000 de galbeni⁴⁾, cuprindea, potrivit unui inventar sumar⁵⁾, următoarele piese:

141 monede ale Moldovei, bătute în secolele XIV-XVII

166 monede și medalii⁶⁾ ale Țării Românești, datînd din secolele XIV-XVIII

1) *Anal. Soc. acad. rom.*, 4 (1871), p. 16.

2) *Ibidem*.

3) *Anal. Soc. acad. rom.*, 9 (1876), p. 72-73.

4) *Anal. Soc. acad. rom.*, 10 (1877), p. 35. Galbenul era denumirea românească a ducatului austriac sau unguresc, monedă de aur, în greutate de 3,49 g, cu o finetă de 986‰.

5) *Ibidem*, p. 33-35.

6) Pe lângă monede muntene, intrau în această serie: două medalii de argint cu efigia lui Mihai Viteazul, cinci medalii cu efigia lui Constantin Brîncoveanu (una de aur, patru de argint) și două medalii cu efigia lui Constantin Hangerli (una din argint, cealaltă de bronz).

11 monede și medalii ale Transilvaniei;
91 medalii moderne românești
121 monede și medalii străine
530 piese, afară de dublete⁷⁾.

Un an mai tîrziu, Societatea academică romină primea alte donații pentru colecția sa numismatică: un număr de 27 monede de argint medievale, sîrbești și

Tetradrahmă geto-dacică de argint, tip Filip II. Din tezaurul monetar de la Căpăceni, raionul Horezu. Sec. III î. e. n.

bosniace⁸⁾, și 27 monede de argint austriace și poloneze⁹⁾. Iar peste doi ani, i se dăruia aceleiași instituții o colecție de mărci postale¹⁰⁾ — nucleul însemnatei colecții filatelice, păstrate astăzi de Cabinetul numismatic.

O dată puse bazele principalelor fonduri ale viitorului Cabinet numismatic, s-au manifestat de timpuriu preocupări în direcția completării lor prin achiziții. Astfel, încă de la 16/28 august 1877, s-a prevăzut în bugetul anului în cu:s suma de 700 lei pentru cumpărarea de monede și medalii¹¹⁾.

În anii următori, colecțiile amintite au sporit neîncetat, atît prin donații, cît și prin achiziții din fondul destinat creșterii acestor colecții. Astfel, în 1891, colecția numismatică ajunsese să cuprindă:

2.623 monede și medalii moldovenești și muntene

360 monede și medalii românești moderne

270 monede și medalii transilvănene; monede și medalii rusești: monede bulgărești, sîrbești, austriace, ungurești și poloneze

3.253 monede și medalii¹²⁾.

7) *Loc. cit.*

8) *Ibidem*, p. 76.

9) *Ibidem*, p. 140.

10) *Anal. Acad. Rom.*, Ser. II-a, 1 (1879), Ses. exu., p. 89.

11) *Anal. Soc. acad. rom.*, 10 (1877), Sect. I-a, p. 7.

12) *Anal. Acad. Rom.*, S. II-a, 13 (1890-1891), P. Ad-tivă și Dez., p. 213.

Dar cu toate aceste donații și achiziții mereu mai numeroase, colecțiile de monede, medalii și sigilii ale Academiei nu puteau fi valorificate în mod științific, deoarece nu erau accesibile, fiind închise într-o ladă de fier, depusă în sala de ședințe a acestei instituții. Cheile lăcătușului care asigura lada-tezaur erau în păstrarea lui D. A. Sturdza, singurul care avea cunoștință de cuprinsul colecției numismatice a Academiei. I-a revenit lui I. Bianu meritul de a fi luat inițiativa creării unui Cabinet numismatic modern, ca o unitate distinctă în cadrul Bibliotecii Academiei și căruia urmau să-i fie date spre păstrare și valorificare științifică toate colecțiile amintite mai sus. Acest Cabinet numismatic a luat ființă la 1 ianuarie 1913¹³). Sarcina de conservator al colecțiilor a fost încredințată dintru început profesorului Constantin Moisil¹⁴), cunoscut încă de la acea vreme pentru o seamă de lucrări valoroase, consacrate unor probleme de istorie și numismatică. Mulțumită unei neobosite activități, desfășurate fără preget pînă în ultima clipă a vieții sale, Const. Moisil a organizat colecțiile Cabinetului numismatic și a dirijat, timp de aproape cinci decenii, creșterea lor armonioasă.

Începînd din ziua de 1 ianuarie 1915, aceste colecții au devenit accesibile și pentru public¹⁵). Faptul a contribuit în mod apreciabil la răspîndirea în masă mai largi a interesului pentru stringerea

Lingou roman de aur găsit în Transilvania (sec. IV. e. n.)

și studierea pieselor care fac obiectul colecțiilor Cabinetului numismatic; în aceeași măsură, s-au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea în țara noastră a disciplinelor preocupate de studiul acestor piese.

În 1917, după intrarea României în primul război mondial și ocuparea unei

mari părți din teritoriul național de către armatele germane. Colecțiile Cabinetului numismatic au fost evacuate la Moscova, spre a nu cădea în mâinile ocupanților. Păstrate acolo cu deosebită grijă, aceste colecții au fost înapoiate guvernului nostru la 11 iunie 1956, o dată cu tezaurul istoric și artistic al României, ca urmare a hotărîrii Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice¹⁶). În această hotărîre, se

Medalie de aur cu efigia lui C-tin Brîncoveanu. Anul 1713

arăta printre altele că deși moșierii și capitaliștii români au participat de două ori — în 1918 și 1941-1944 — la războaie împotriva Rusiei Sovietice, ruinînd țara și distrugînd monumentele ei istorice și artistice, poporul sovietic a păstrat cu grijă valorile transferate guvernului Republicii Populare Romîne, valori considerate de guvernul U.R.S.S. și de poporul sovietic ca un bun inalienabil al poporului român însuși. Printre aceste valori, figurează și vechea colecție a Cabinetului numismatic, constituită, după cum am arătat, între anii 1871—1916 și care cuprinde, între altele, cea mai bogată serie a monedelor feudale muntene și moldovenești, existentă astăzi.

Începînd din anul 1918, Cabinetul numismatic, redeschis după primul război mondial, și-a organizat noi colecții. Cîteva donații și achiziții mai însemnate au contribuit la îmbogățirea fondurilor sale. Notăm cîteva, dintre cele mai cunoscute: o colecție de monede antice grecești¹⁷); o colecție de monede de aur, argint și bronz bătute în timpul împăratului Traian¹⁸); o colecție de peste 4000 monede romane din vremea republicii și a imperiului, cumpărată în anul 1929; o altă colecție dăruită încă din 1906, dar intrată efectiv în patrimoniul Cabinetului numismatic abia în 1934. Această colecție cuprinde peste 1000 monede ale Țării Romînești și ale Moldovei, monede romane provenind din tezaurul de al Măcin (găsit în 1908) și monede medievale diverse¹⁹);

¹³) Const. Moisil, *Cabinetul numismatic al Academiei Romîne*, în *Boabe de grâu*, 4 (1933), nr. 12 și extras, Buc., 1934, p. 12.

¹⁴) La început ca numismat ajutor: calitatea de conservator a fost deținută în mod nominal de la 1879 la 1914 de către D. A. Sturdza, iar de la 1915 la 1933 de către M. C. Sutzcu.

¹⁵) *Anal. Acad. Rom.*, S. II-a, 37 (1914—1915), P. Aditivă și Dezbr., p. 149.

¹⁶) Publicată în presa noastră în ziarul *Scînteia*, 25 (1956), nr. 3619 din 12 iunie.

¹⁷) Cea mai mare parte a acestei colecții, cuprinzînd mai ales emisiuni ale orașelor noastre pontice, fusese dăruită de M. C. Sutzcu încă din anul 1912. Catalogul ei a fost publicat de Const. Moisil, în *Creșterea colecțiilor* (Biblioteca Academiei Romîne), 1912, 1936 și 1938.

¹⁸) Publicată de Const. Moisil, loc. cit., 1937.

în sfârșit, colecția ing. C. Orghidan, primită în 1944, colecție care intrunește o serie excepțională de monede bizantine și ale principiilor Transilvaniei, apoi monede grecești și romane, geme și camee — printre care celebra camee monumentală, cunoscută în lumea întreagă sub numele de camea Orghidan. — precum și bijuterii antice²⁰).

Bulă de aur de la Mihnea al II-lea Țara Românească (1577—1583, 1585—1591)

La sfârșitul anului 1944, Cabinetul numismatic poseda în colecțiile sale (exceptând colecția Orghidan):

34097 monede și piese similare

2435 medalii, plachete, decorații, insigne

148 sigilii

169 ponduri

87 geme și camee

680 obiecte de muzeu

2419 mărci poștale

40035 piese, în total.

Un avânt considerabil au luat colecțiile Cabinetul numismatic după crearea Academiei R.P.R., în anul 1948. Datorită grijii permanente pe care regimul de democrație populară a manifestat-o dintru început pentru păstrarea valorilor de cultură ale poporului nostru, s-au acordat, an de an, fonduri substanțiale destinate creșterii colecțiilor Bibliotecii Academiei R.P.R., în rîndul cărora intră și colecțiile Cabinetului numismatic. Piese de o valoare deosebită: monede, medalii, sigilii, obiecte muzeistice, care în regimul trecut ar fi îmbogățit colecțiile unor particulari, trecînd adesea granițele țării, au fost achiziționate în mod sistematic pentru colecțiile Cabinetului numismatic. Ca

¹⁹) Catalogul acestor colecții Al. Rosetti-Solescu și N. Docan nu a fost publicat.

²⁰) Această colecție a fost lăsată vechii Academii Române prin dispozițiile testamentare ale ing. C. Orghidan, împreună cu întreaga sa avere. Catalogul colecției nu a fost încă redactat.

o manifestare a sprijinului acordat de conducerea statului nostru pentru creșterea colecțiilor Cabinetului numismatic amintim aici hotărîrea luată în 1953 de către Ministerul Finanțelor de a transfera Academiei R.P.R. colecția care aparține pînă la acea dată Băncii de Stat a R.P.R. Această colecție, cuprinzînd

48621 monede

5298 medalii românești și străine

78 sigilii

4 ponduri

72 obiecte muzeistice

54073 piese

și un mare număr de cărți și reviste de specialitate, a completat în mod fericit fondurile respective ale Cabinetului numismatic. În sfârșit, înapoierea tezaurului de o neasemuită valoare istorică și artistică, deus în păstrare la Moscova în anul 1917 și redat poporului nostru prin hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la 11 iunie 1956, a însemnat reîntoarcerea în țară a vechii colecții a Cabinetului numismatic, fapt amintit mai sus.

Ca urmare a sprijinului acordat de conducerea statului nostru și a eforturilor depuse fără încetare în direcția sporirii colecțiilor sale, Cabinetul numismatic a ajuns să posede la sfârșitul anului 1960:

120735 monede și alte piese similare

13055 medalii, plachete, decorații și insigne

495 sigilii și tipare sigilare

320 ponduri

102 geme și camee

867 obiecte de muzeu

34116 mărci poștale și alte piese filatelice²¹)

282 reproduceri

169912 piese, în total

Nu sînt incluse în aceste cifre piesele din colecția ing. C. Orghidan și cele din colecția înapoiată de la Moscova, fonduri în curs de integrare în inventarul general al Cabinetului numismatic. Astfel, de la 160 piese, primite la 12/24 august 1871, trecînd la 40000 piese în 1944, colecțiile Cabinetului numismatic au ajuns în 1960 să atingă totalul de aproape 170000 piese. Colecția numismatică — și anume aceea care cuprinde monede și alte semne, cu valoare și întrebuințare de monede, emise din antichitate pînă azi —

(Urmare în pag. 41)

²¹) Sporul înregistrat de această colecție se datorește în parte și adăugării unor fonduri primite anterior, dar inventariate în anii 1959—1960.

MIC DICTIONAR de bibliologie

MUNCA DE MASĂ A BIBLIOTECII

a) Definiție. Scop. Conținut

Prin munca de masă a bibliotecii se înțelege totalitatea acțiunilor care au în vedere grupuri largi de cititori și prin care se urmărește popularizarea cărților sau a altor colecții de publicații, popularizarea bibliotecii, formarea gustului pentru lectură, cultivarea deprinderilor studiului individual.

Munca de masă a bibliotecii, constituie partea cea mai dinamică a activității bibliotecii, formele sub care aceasta participă la munca politică-educativă de masă desfășurată și condusă de partid. Prin această latură a activității lor, bibliotecile noastre transpun în practică indicația marelui Lenin, care spunea: „Să consideri ca un titlu de mândrie și de glorie al unei biblioteci publice nu numărul rarităților, al edițiilor din secolul al X-lea, ci proporțiile circulației cărților în *popor*, numărul noilor cititori.”

Munca de masă desfășurată de bibliotecă nu este un scop în sine. Urmărind pe de o parte atragerea unor mase mai largi de cetățeni spre lectură și pe de altă creșterea circulației cărților, intensificarea lecturii, — în organizarea diferitelor acțiuni de masă, bibliotecarii trebuie să țină seama totdeauna de sarcinile muncii politice de masă. Pentru organizarea și orientarea conținutului acestor acțiuni, îndreptarul cel mai prețios îl constituie studierea atentă a documentelor Partidului Muncitoresc Român.

Pe lângă sarcinile generale ale muncii politice de masă, bibliotecarii trebuie să țină seama în mod deosebit de sarcinile specifice, concrete, legate de viața și de munca cititorilor, de sarcinile întreprinderilor, gospodăriilor colective, instituțiilor, facultăților, școlilor în care aceștia muncesc sau învață. Aceasta asigură o mai mare eficacitate manifestărilor de

masă organizate de bibliotecă, dat fiind că obiectul unor astfel de acțiuni, — cărțile pe care le popularizează, — răspund celor mai importante cerințe și preocupări ale cititorilor.

Aprecierea eficacității muncii de masă trebuie să se facă în funcție de atragerea unui număr sporit de oameni ai muncii spre bibliotecă, în funcție de creșterea circulației publicațiilor care au făcut obiectul acestei munci. Lectura sau studiul cărților popularizate de bibliotecă se va reflecta în atitudinea și comportarea cititorilor în societate, în randamentul și calitatea muncii lor.

Munca de masă trebuie să constituie una dintre preocupările de prim ordin pentru toate categoriile de bibliotecă, pentru toți lucrătorii din aceste instituții. Este greșită părerea, care mai dăinuie pe alocuri, după care această muncă trebuie dusă numai în bibliotecile de masă sau că în organizarea acțiunilor de masă nu pot fi atrași atât bibliotecarii care lucrează cu publicul cititor, cit și cei din secțiile tehnice, de prelucrare a publicațiilor. Desigur că în funcție de nivelul cultural și de preocupările cititorilor, manifestările de masă într-o bibliotecă universitară vor avea alt caracter față de cele dintr-o bibliotecă comunală sau sindicală, după cum altele vor fi formele și mijloacele folosite. În afara obiectivelor generale, intervin și probleme diferite, specifice, care determină trăsături deosebite între ceea ce se face într-un loc, față de celălalt.

b) Obiectivele muncii de masă

Obiectivele muncii de masă desfășurată de bibliotecă decurg, așa cum am mai arătat, din sarcinile generale stabilite de partid muncii politice de masă. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a arătat că în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre — când în Republica Populară Română a fost creată

1) *Opere*. Vol. 19. Buc., Editura de stat pentru literatură politică, 1967. p. 206.

baza economică a socialismului și când am intrat în etapa desăvârșirii construcției socialiste — în fața muncii politico-educative stau în mod deosebit problemele dezvoltării conștiinței socialiste a oamenilor muncii, înțelegerea deplină de către mase a politicii partidului nostru și mobilizarea lor la îndeplinirea conștientă a acestei politici.

Conținutul principal al procesului de formare a conștiinței socialiste, îl constituie însușirea ideologiei marxist-leniniste de către întreaga masă a celor ce muncesc. Un prim obiectiv al muncii de masă pentru întreaga rețea a bibliotecilor din țara noastră îl constituie deci popularizarea și largă răspândire a operelor clasice marxism-leninismului, a documentelor mișcării comuniste internaționale, a documentelor partidului nostru și ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

O parte a manifestărilor de masă trebuie să-și fixeze apoi ca obiectiv informarea cititorilor asupra principalelor evenimente politice, de stat, economice și culturale din țară, precum și asupra evenimentelor internaționale: despre succesele popoarelor din țările sistemului mondial socialist în construirea societății socialiste și comuniste, lupta pentru apărarea și consolidarea păcii dusă de țările socialiste și de întreaga omenire muncitoare, destrămarea sistemului colonial, dezvoltarea noilor state independente, lupta clasei muncitoare de pretutindeni pentru eliberarea sa de exploatarea capitalistă.

Pentru a contribui la mobilizarea oamenilor muncii la îndeplinirea conștientă a sarcinilor puse de către partid în fața întregului popor, pentru realizarea și depășirea planurilor economice de stat, bibliotecile trebuie să-și fixeze ca obiectiv important popularizarea cărților care tratează problemele de producție, a publicațiilor tehnice și agrotehnice, a lucrărilor de economie industrială și agrară. Pentru bibliotecile de la orașe, — sindicale și cele publice de stat, — lucrările despre introducerea tehnicii noi, avansate, în producție, despre calitatea produselor, reducerea prețului de cost și ridicarea productivității muncii, trebuie să constituie obiectivul celor mai multe manifestări de masă. Pentru bibliotecile comunale și sătești, centrul preocupărilor

muncii de masă trebuie să-l ocupe popularizarea cărților, broșurilor și materialelor din presă despre dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și creșterea producției agricole și animale, despre transpunerea în practică a măsurilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961. Organizând acțiuni de masă pe aceste teme, accentul deosebit trebuie pus pe sarcinile concrete, locale ale colectivului din care fac parte cititorii bibliotecii.

În dezvoltarea conștiinței socialiste un rol deosebit îl are cunoașterea de către oamenii muncii a valorilor științei și culturii. „Trebuie îmbunătățită și lărgită, cu activă participare a oamenilor de știință și cultură, munca de răspândire a cunoștințelor științifice, de popularizare, pe înțelesul maselor largi, a concepției materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstițiilor, prejudecăților și misticismului”²⁾, spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul C.C. al P.M.R. la al III-lea Congres al partidului. Manifestările de masă, organizate de bibliotecii pe aceste teme, se bucură de mare trecere în fața cititorilor și ele vor trebui intensificate și îmbunătățite.

Dezvoltarea conștiinței socialiste a cititorilor bibliotecilor noastre este strâns legată apoi de formarea unor trăsături de caracter și comportare, specifice moralei comuniste, proprii membrilor societății socialiste. Popularizarea operelor literaturii noi realist-socialiste și ale clasicii literaturii naționale și universale, care cultivă dragostea de patrie, internaționalismul proletar, lupta plină de abnegație împotriva asuprii și exploatarei, constituie obiective tot atât de importante pentru munca de masă a bibliotecilor.

c) Formele și mijloacele muncii de masă

Ceea ce caracterizează formele muncii de masă desfășurată de bibliotecii este obiectul concret al acestora și anume: cartea, revista, ziarul.

În munca de popularizarea a publicațiilor, practica bibliotecilor noastre a dat o largă circulație unor forme atractive

²⁾ Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, 20—25 iunie 1960. Buc., Editura politică, 1960, p. 88.

și accesibile cititorilor, variate și relativ ușor de organizat. Viata scoate la iveală de asemenea noi forme, care verificate, trebuie larg generalizate și folosite alături de cele vechi. În manuale, cursuri sau în lecțiile de la școlile de bibliotecari aceste forme sînt împărțite în două mari grupuri: vizuale și auditive sau orale. Această împărțire se face mai ales din necesitatea studierii lor sistematice, obiectiv neexistînd o delimitare riguroasă a lor. În prima categorie sînt trecute astfel afișul și panoul de bibliotecă, vitrina de cărți și ziare, fotomontajul, expoziția de cărți, iar în cea de-a doua lecturile cu glas tare în fața unui grup de ascultători, serile literare, concursurile și ghicitorile literare, consfăturile cu cititorii, procesele literare, simpoziunile literar-muzicale etc.

În munca de masă, biblioteca apelează deseori la mijloacele pe care i le oferă celelalte instituții de cultură sau artă, bibliotecarul singur neputînd să rezolve totul chiar cu sprijinul colectivului de cititori. Bibliotecarul trebuie să se sprijine pe mijloacele căminului cultural, casei de cultură, clubului și anume: formațiile artistice, brigăzile de acțiune, cercurile de studiu, cercurile de artiști plastici amatori etc. El trebuie să folosească de asemenea gazetele cetățenești de stradă, presa locală, studiourile centrelor de radiofonică și radioamplificare, spectacolele cinematografice, orele de dirigiență din școli, ședințele organizațiilor de masă etc.

Atît mijloacele cît și principalele forme ale muncii de masă sînt caracteristice tuturor categoriilor de biblioteci. Pentru realizarea unui obiectiv propus are o mare importanță folosirea simultană a cît mai multora dintre formele și mijloacele muncii de masă. A rămîne numai la o expoziție sau la o seară literară înseamnă de cele mai multe ori rezolvarea formală a unei sarcini înscrise în planul de muncă.

În schimb, organizarea concomitentă a unor consfătuiri cu cititorii, expoziții de cărți, lecturi în grup, afișe și panouri, — toate aceste acțiuni avînd un singur obiectiv duc nu numai la realizarea scopului propus, dar mărește eficiența fiecărei acțiuni în parte. Acest mod de a desfășura munca de masă o face mai bogată și mai atrăgătoare, cuprinde un număr tot mai mare de cititori.

A. LUPU

(Urmare din pag. 38)

cu mult cea mai importantă colecție a Cabinetului numismatic, și-a împătrit aproape numărul pieselor componente, de la 1944 pînă la sfîrșitul anului 1960. În același interval, colecția medalistică — a doua ca importanță — a crescut de peste cinci ori. Sporuri remarcabile au fost obținute și de celelalte colecții. Cifrele oglindesc cît se poate de elocvent creșterea continuă a colecțiilor Cabinetului numismatic și mai ales ritmul tot mai accentuat de dezvoltare, înregistrat în ultimii ani — încă o dovadă a atenției majore cu care sînt privite în vremea noastră achizițiile destinate îmbogățirii susținute a colecțiilor sale. Ceea ce nu rezultă din simpla înșirare a acestor cifre este însă deosebita valoare istorică a multora din piesele achiziționate în acest rîstimp²²). Dintre achizițiile recente, făcînd parte din categoria de mai sus, ne mîrginim să amintim aici dublul stater de aur emis în numele lui Alexandru cel Mare, găsit în Oltenia, și lingoul roman de aur datînd din sec. al IV-lea e.n., găsit în Transilvania, amîndouă piese de o excepțională valoare, intrate în colecții în cursul anului 1960.

Dar pe lîngă grija depusă pentru buna conservare și creștere necurmată a colecțiilor, Cabinetul numismatic a urmărit în același timp valorificarea științifică a pieselor mai importante. Prin expoziții cu caracter permanent sau ocazional²³), prin publicarea de studii mai ample sau contribuții mai mărunte, în reviste și lucrări de specialitate, asemenea piese au devenit cunoscute unor cercuri mereu mai largi, atît din țară, cît și din străinătate. Beneficiind din plin de noile condiții, create de regimul nostru pentru buna desfășurare a cercetărilor științifice din Republica Populară Romînă, Cabinetul numismatic al Bibliotecii Academiei R.P.R. este chemat să contribuie în viitor cu noi realizări, tot mai rodnice, pe linia punerii în valoare a tezaurului păstrat cu atîtă grijă în colecțiile sale.

Octavian ILIESCU

²²) Publicarea pieselor mai importante, intrate în colecții în anii 1959—1960, este în curs.

²³) Amintim participarea la următoarele expoziții: Expoziția arheologică de la Constanța, 1928; Expoziția numismatică, București, 1933; Luna prieteniei romino-sovietice, București, 1955; Expoziția tezaurului restituit de U.R.S.S., București, august 1956 — martie 1957; Expoziția 500 de ani de la urcarea lui Ștefan cel Mare pe tronul Moldovei, București, 1957; Expoziția Centenarului mării poștale rominești, București, 1958.

Biblioteci de peste hotare

*Să aducem aportul nostru la
construirea comunismului*

N. GAVRILOV

șeful inspectoratului central al bibliotecilor din
Ministerul Culturii al U.R.S.S.

Lucrătorii din biblioteci au primit cu un sentiment de profundă satisfacție hotărârile Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Congresul a trasat ca sarcină principală a întregii munci ideologice educarea oamenilor muncii în spiritul unei înalte conștiințe, al devotamentului față de comunism, al dragostei și respectului față de muncă și bunurile poporului, înlăturarea completă a rămășițelor mentalității și moravurilor burgheze, dezvoltarea armonioasă și multilaterală a personalității umane, crearea unei adevărate bogății de valori culturale.

Bibliotecile, ca puncte de sprijin ale organizațiilor de partid în educarea comunistă a oamenilor muncii, sînt chemate să contribuie în mod activ cu ajutorul cărții, la rezolvarea acestei sarcini principale.

Una din verigile muncii de formare a concepției științifice a oamenilor sovietici, una dintre formele de participare a bibliotecii la munca de educație comunistă a oamenilor muncii o constituie introducerea activă a cărții în rîndul maselor de cititori, acordarea de ajutor propagandistic și cursanților din rețeaua învățămîntului de partid și a celor ce studiază individul teoria marxist-leninistă, atragerea păturilor largi ale populației către o lectură sistematică.

O altă sarcină importantă este de a cultiva cu ajutorul cărții, la fiecare om sovietic, o atitudine comunistă față de muncă. Folosind consfăturile cu cititorii, discuțiile literare, expozițiile de cărți, seriile literare, bibliotecarii pot să dezvolte mai larg popularizarea mișcării pentru munca comunistă, care în prezent a cuprins toate sectoarele economiei naționale. Viața și munca colectivelor unor întreprinderi și a brigăzilor de muncă comunistă, care și-au găsit oglindirea binemeritată în literatura politică și beletristică, constituie una din

temele principale ale muncii de masă și individuale cu cititorii. Fiecare bibliotecă trebuie să fie strîns legată de viață și de sarcinile planului economiei naționale, să contribuie în mod concret în sectorul ei de activitate la îndeplinirea mărețului program de construire a societății comuniste.

Programul partidului formulează principiile morale care constituie codul moral al constructorilor comunismului. Fără îndoială că bibliotecarii vor folosi toate posibilitățile de popularizare a acestor teze ale programului pentru dezvoltarea la cititori a deprinderilor și trăsăturilor de caracter ale moralei comuniste.

Dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității presupune dezvoltarea simțului frumosului la fiecare om. Literatura rusă clasică și cea sovietică contemporană, literatura progresistă de peste hotare, cărțile despre muzică, teatru, pictură, albumele cu reproduceri, discotecile, acest fond bogat poate fi folosit cu iscusință de bibliotecă pentru a-i ajuta pe cititori să-și dezvolte gustul artistic, să înțeleagă arta și să-și însușească comorile culturii universale.

Programul partidului acordă o deosebită atenție educației tinerei generații. Bibliotecile organizează o largă popularizare a cărților care povestesc tineretului despre transpunerea în viață a mărețului program de construire a comunismului, a cărților care contribuie la educarea marxist-leninistă a tinerilor, la formarea conștientiei comuniste și a calităților omului societății comuniste. În această ordine de idei capătă o mare importanță munca bibliotecilor pentru copii, școlari și tineret.

Bibliotecile fruntașe au reușit să-și îndeplinească sarcina de a duce cartea în sînul fiecărei familii. Etapa următoare, absolut necesară și deosebit de importantă este, ca pe lângă atragerea fiecărui adult și școlar la folosirea bibliotecii, să se organizeze în toate centrele populate o muncă mai de adîncime, folosindu-se în măsură mai mare forme și metode diferite de popularizare activă a cărții. În legătură cu aceasta trebuie să fie intensificată munca cu materialele bibliografice. Bibliografia de recomandare trebuie să devină un ajutor tehnico-științific al fiecărui om, să devină prețios în ridicarea nivelului cultural și o busolă care să dezvăluie bogăția fondului de cărți din bibliotecă.

Rețeaua de biblioteci din țara noastră este uriașă. Totuși, pentru a putea îndeplini sarcinile trasate de Congresul al XXII-lea al partidului, ea trebuie îmbunătățită, acordîndu-se o atenție deosebită amplasării bibliotecilor, creării unui număr

mai mare de filiale, de biblioteci mobile, puncte de împrumut, cu scopul de a apropia bogăția bibliotecilor de populație, îndeosebi din localitățile rurale și din centrele mai îndepărtate.

O atenție deosebită trebuie să se dea completării bibliotecilor. Numai pe baza unui fond de cărți bine ales pot fi satisfăcute cerințele spirituale ale omului sovietic și poate fi adusă o contribuție la rezolvarea sarcinilor care stau în fața economiei ținutului sau raionului respectiv.

În hotărârile Congresului al XXII-lea al partidului se subliniază intensificarea rolului activului obștesc în toate problemele importante de viață ale țării. Rolul activului obștesc se manifestă și în munca bibliotecilor. În prezent, au căpătat o largă răspândire consiliile bibliotecilor, ca organe sociale de conducere și control a activității bibliotecilor, de către oamenii muncii. Au apărut și se dezvoltă biblioteci create pe baze obștești. Un număr tot mai mare de biblioteci particulare trec în folosința obștească a oamenilor muncii. În dezvoltarea muncii bibliotecilor din țara noastră direcția principală o constituie munca de atragere a activului obștesc în toate sectoarele muncii de bibliotecă și într-o participare largă în deservirea cu cărți a populației.

Cerințele care se impun bibliotecii, ca una dintre sectoarele înaintate ale muncii ideologice, ridică tot mai pregnant problema îmbunătățirii permanente a calificării cadrelor de bibliotecari.

Bibliotecarul trebuie să fie un om bine format, un adevărat cunoscător al cărții și în același timp un pedagog capabil să îndrume cu tact lectura omului sovietic. Cu tot mai multă ascutime se ridică problema necesității raționalizării muncii bibliotecarilor, a eliminării formalităților inutile în evidența și tehnica de bibliotecă, a coordonării mai bune a catalogării și clasificării centralizate a cărților, simplificării unei serii de operații tehnice și a introducerii mai active a mecanizării anumitor procese.

Aceasta va duce la eliberarea timpului bibliotecarului în folosul servirii individuale a cititorului, cât și pentru aprofundarea și desăvârșirea propriilor lui cunoștințe.

O sarcină importantă este întărirea și pe viitor a bazei materiale. Trebuie acordată o atenție serioasă amenajării bibliotecilor și, în primul rând, a celor sătești, atrăgând activul obștesc în această muncă.

Aprobarea de către întregul popor a hotărârilor Congresului al XXII-lea al partidului demonstrează în mod limpede și convingător că marea program de construire a comunismului în țara noastră a

dat naștere în masele de oameni ai muncii unui gigantic aflux de energie, a trezit străduința oamenilor de a arăta peste tot și în toate inițiativa creatoare. Împreună cu toți lucrătorii din sectorul ideologic, bibliotecarii își aduc aportul în construirea comunismului în țara noastră.

In centrul întregii activități

Colectivul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin”, decorată cu Ordinul Lenin, împreună cu tot poporul sovietic aprobă în unanimitate și susține hotărârile istorice ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., care deschide noi și largi perspective ale construcției societății comuniste în țara noastră. Însuflețiți de aceste hotărâri, lucrătorii bibliotecii, ce poartă numele lui V. I. Lenin au trecut cu un entuziasm sporit la îndeplinirea sarcinilor de răspundere care stau în fața lor.

În prezent Biblioteca „V. I. Lenin”, care este biblioteca centrală a țării, consideră ca sarcină principală popularizarea materialelor și hotărârilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. a noului Program al partidului. Prima ei datorie este să ajute tuturor bibliotecilor Uniunii Sovietice să desfășoare mai bine această muncă foarte importantă.

În bibliotecă s-au organizat o serie de expoziții, în care au fost expuse cărțile, legate de materialele Congresului constructorilor comunismului. Se află în lucru o culegere de materiale metodice în ajutorul bibliotecilor de masă pentru popularizarea materialelor Congresului.

Lucrătorii Bibliotecii „V. I. Lenin” au vizitat multe biblioteci din Moscova și dintr-o serie de regiuni, acordind pe loc un ajutor practic.

Colectivul bibliotecii dă o deosebită atenție generalizării și introducerii experienței înaintate și popularizării inițiativelor care au apărut în practica bibliotecilor în ajunul Congresului partidului.

Popularizarea materialelor Congresului ne-a ajutat să întărim și mai mult legătura cu viața, să apropiem munca noastră de rezolvarea practică a sarcinilor trasate de partidul nostru în etapa actuală.

Toți lucrătorii Bibliotecii „V. I. Lenin” sînt pătrunși de sentimentul unei mari răspunderi față de realizarea cu succes a mărețelor sarcini trasate de partid. Lupta activă, neabătută pentru transpunerea lor în viață reprezintă aportul nostru direct la cauza măreață a întregului popor, cauza construirii societății comuniste.

(Traducere din revista *Bibliotekar*, 11 (noiemb.), 1961)

Biblioteca satească. Manual practic pentru bibliotecarii de la sate. (Traducere din limba rusă). Buc., Biblioteca Centrală de Stat, 1961. 180 p.

Manualul practic *Biblioteca satească*, — traducere prescurtată după originalul¹⁾ elaborat de Biblioteca de stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” — editat de Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R., constituie un îndreptar prețios în activitatea bibliotecilor raionale, comunale și satești.

Prin acest manual se continuă generalizarea în țara noastră a bogatei experiențe acumulate de bibliotecile sovietice. De reținut în studierea acestei experiențe, este următoarea caracteristică: activitatea pe care o desfășoară bibliotecile sovietice are o legătură strânsă cu viața. Aceasta este de altfel și caracteristica esențială a îndrumărilor metodice cuprinse în manualul *Biblioteca satească*, pe care îl prezentăm în rândurile de față.

Ținând seama de faptul că într-o serie de probleme organizatorice și tehnice, în țara noastră s-au elaborat norme și instrucțiuni specifice, precum și de cele mai actuale sarcini ale muncii de răspundere a cărții la sate, redacția ediției românești a considerat necesar, — așa cum se arată în cuvântul introductiv, — să includă în manual numai acele capitole din manualul sovietic care se ocupă de conținutul și metodele muncii cu cititorii.

În capitolul introductiv al manualului sînt definite sarcinile și conținutul muncii bibliotecii satești, rolul și sarcinile bibliotecarului de la sate în perioada construcției desfășurate o comunismului în U.R.S.S.

Un spațiu larg este acordat problemelor muncii de organizare a deservirii cititorilor, legăturii bibliotecii satești cu organizațiile și instituțiile de stat și mai ales muncii de îndrumare a lecturii cititorilor.

Ceea ce aduce nou față de modul de prezentare a muncii de masă cu cititorii din manualele apărute pînă acum, este tratarea problemelor de propagandă a cărții pe domenii de cunoștințe. Pe lângă ex-

punerea teoretică, însoțită de referiri practice cu privire la diferitele forme și metode ale muncii individuale și de masă cu cititorii (cap. III), un loc important îl ocupă în capitolele următoare munca de propagandă a cărților social-politice (cap. IV), agrotehnice (cap. V), din domeniul științelor naturale (cap. VI), și literaturii beletristice (cap. VII). În aceste capitole se insistă asupra celor mai importante categorii de cărți care trebuie să stea în atenția bibliotecarilor, indicîndu-se titlurile de cărți și autorii lor, se descriu metodele specifice de popularizare a acestor genuri de cărți. Ultimul capitol (VIII) este destinat problemelor și metodelor muncii cu cititorii-copii în biblioteca satească.

În anexă, manualul cuprinde sfaturi practice pentru repararea și legarea cărților.

Studierea atentă a experienței sintetizate în acest manual, punerea ei în aplicare, va ajuta pe bibliotecarii noștri de la sate să-și îmbunătățească continuu activitatea în scopul îndeplinirii sarcinilor trasate de partid în domeniul muncii politico-educative de masă.

În bibliografia indicată în programul seminarilor lunare cu bibliotecarii de la sate, acest manual figurează ca o lucrare de bază. El poate fi folosit de asemenea de bibliotecile regionale și raionale în organizarea practicii de bibliotecă cu bibliotecarii comunali nou încadrați.

Redacția ediției românești ar fi putut asigura o mai mare eficacitate practică a acestui manual dacă l-ar fi prezentat în adaptare. În lipsa unei adaptări ar fi fost de dorit o prefață mai amplă în care să se arate conținutul și sarcinile activității de masă a bibliotecarilor din țara noastră în etapa desăvîrșirii construcției socialiste, să se atragă atenția asupra necesității folosirii mai largi a metodelor de popularizare a cărții practice încă pe o scară redusă (cum sînt consfătuirile cu cititorii, serile de întrebări și răspunsuri).

Deoarece manualul se adresează bibliotecarilor de la sate, ar fi de dorit, ca ei să arate în paginile „Călăuzei bibliotecarului”, valoarea practică a acestei lucrări menită să-i ajute la îmbunătățirea conținutului muncii cu cartea.

Elvira MORARU

¹⁾*Biblioteca satească.* Manual practic pentru bibliotecarii satești. Ediția a 2-a. Moscova, 1958. (Ministerul Culturii a R.S.F.S.R. Biblioteca U.R.S.S. „V. I. Lenin”. Secția științifică de biblioteconomie și bibliografie).

O CARTE FOLOSITOARE:

Bibliotecile pentru copii

de Tenko Tvetanov

Tenko Tvetanov s-a născut în orașul Lom (R. P. Bulgaria) la 6 martie 1904. După ce a terminat școala pedagogică, a funcționat câțiva ani ca învățător, apoi și-a continuat studiile la Facultatea de filozofie de la Sofia. Mai târziu, ca profesor de liceu, s-a afirmat prin lucrările literare scrise pentru copii și prin studiile publicate în diverse reviste pedagogice. După eliberarea Bulgariei de sub cîmpul fascist, Tenko Tvetanov a fost numit directorul Editurii Naționale de Stat și apoi director de studii la Institutul bibliografic de stat. Director al Institutului de Stat de Biblioteconomie în anul 1953, a deținut acest post pînă la moartea sa, care a survenit la 9 martie 1960.

Tenko Tvetanov a avut un rol deosebit în ridicarea Institutului bibliografic la rangul institutelor de învățămînt superior și la pregătirea unor cadre de bibliotecari cu o înaltă pregătire științifică. Membru în colectivul de redacție al revistei bulgare „Bibliotekar”, s-a ocupat personal de pregătirea numărului 3/1960, care a apărut la cîteva zile după moartea sa.

Tenko Tvetanov este autorul a numeroase lucrări de biblioteconomie dintre care amintim: *Bibliografia bulgară*, *Cartea bulgară*, *Ce să citim?*, *Materiale despre istoria bibliografiei bulgare înainte de eliberare*, *Minimum de tehnică bibliotecară*, *Învățămîntul general bibliotecar*, *Munca cu cititorii*, *Bibliotecile școlare pentru copii*, *Bibliotecile pentru copii etc.*

Tenko Tvetanov a dedicat o mare parte din activitatea sa organizării bibliotecilor pentru copii și îndrumării lor metodice. În 1960 a tipărit manualul *Bibliotecile pentru copii*, destinat studenților Institutului biblioteconomic din Sofia, și care sintetizează experiența îndelungatei și prețioasei sale activități. Cartea lui Tvetanov are toate caracteristicile unui manual, iar sistematizarea didactică a materialului nu stînjenește, ci oferă o lectură plăcută și instructivă oricărui cititor interesat în această problemă. Manualul se ocupă de organizarea, completarea și folosirea fondului de cărți pentru copii

de cataloagele și materialele specifice necesare îndrumării lecturii cititorilor pînă la 16 ani, de metodele activității de îndrumare individuală și colectivă a cititorilor — copii și în sfîrșit de agitația vizuală în munca cu cartea pentru copii.

De la început, autorul face o clasificare a bibliotecilor pentru copii, împărțindu-le în: autonome, secții speciale — pe lingă bibliotecile raionale și orășenești — și școlare (după sistemul de organizare existent în Republica Populară Bulgaria). În plus, el se ocupă și de activitatea cu cititorii-copii la bibliotecile comunale care nu au o secție specială pentru micii cititori.

De toate aceste categorii de biblioteci, autorul ține seama, la fiecare capitol al cărții arătînd felul deosebit în care se rezolvă problemele în raport cu specificul bibliotecii.

Tvetanov consideră că bibliotecarul care lucrează cu copiii este în primul rînd un pedagog, care cu o artă deosebită trebuie să atingă aceleași obiective instructiv-educative ca și profesorul (deși nu dispune decît de mijloace de atragere și nici unul de cîștig, cum ar fi notele sau disciplina școlară). Arta activității bibliotecarului cu micii cititori îl preocupă atît de mult pe Tvetanov, încît îi rezervă cele mai cuprinzătoare capitole ale manualului, cum ar fi de exemplu: completarea și organizarea fondului de cărți pentru copii, organizarea cataloagelor etc.

Autorul cere bibliotecarului care lucrează cu copiii, pe lingă talent și tact pedagogic și un înalt nivel de pregătire, deoarece pînă la vîrsta de 16 ani, intervenția educatorului în îndrumarea lecturii copiilor este hotărîtoare; de ea depinde formarea viitorilor oameni de cultură.

Bibliotecarul trebuie deci să cunoască pe de o parte specificul psihologic al fiecărei etape de dezvoltare a copiilor, de la vîrsta preșcolară la adolescență; pe de altă parte trebuie să cunoască cele mai valoroase cărți potrivite puterilor diferite de înțelegere a cititorilor.

Nu problema cantitativă „cît citesc copiii?” este importantă, ci „cum citesc copiii?”. De felul cum citesc o carte depinde și foloasele cu care se vor alege după lectură. Tvetanov reușește astfel să fixeze cu claritate sarcinile importante ce revin bibliotecarului în îndrumarea lecturii copiilor și în valorificarea ei.

Pentru întipărirea în memorie a celor citite, pentru recomandarea autorilor și a titlurilor de cărți, pentru reținerea ideilor și a conflictelor, pentru înțelegerea personajelor literare, Tvetanov sugerează o

1) Tvetanov, Tenko. *Bibliotecile pentru copii*. Sofia, Editura de stat pentru știință și artă, 1960. 130 p. (cu numeroase ilustrații în text).

serie de mijloace intuitive, care ni se par demne de a fi reținute și aplicate, pentru experimentare și în bibliotecile noastre pentru copii.

De o deosebită valoare este capitolul consacrat cataloagelor pentru copii. Lucrările bibliotecarilor din U.R.S.S. au adus în această privință o contribuție excepțională, fiind inițiatorii și creatorii instrumentelor bibliotecare care îi ajută pe copiii de diferite vârste în alegerea cărților.

Țvetanov sintetizează tot ceea ce s-a scris pînă la dînsul și prezintă, sub o formă unitară și sistematică, principiile intuitive pe care se bazează elaborarea fiecărui tip de catalog. Nu numai descrierea pliantelor, albumelor sau a fișelor ilustrate, cît mai ales îndrumările pentru folosirea de către copii a acestor ca-

taloage, ni se par importante pentru practica bibliotecarilor din țara noastră.

Interesante sînt și îndrumările ce se dau cu privire la munca individuală și colectivă cu cititorii. Aici Țvetanov reușește să sistematizeze obiectivele urmărite de bibliotecar în diferitele manifestări pe care le organizează cu cititorii. Astfel, pentru jocurile literare — indiferent care ar fi ele — autorul stabilește o serie de probleme care pot fi supuse micilor cititori spre rezolvare. Ar fi fost util, ca această sistematică expunere să fie urmată de o clasificare și o descriere mai amplă a diferitelor activități cu cititorii copii.

Lucrarea lui Țvetanov reprezintă o contribuție interesantă și originală care marchează o etapă importantă în dezvoltarea teoriei și practicii bibliotecilor pentru copii.

I. ST.

Correspondenții ne scriu

DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECII COMUNALE DIN AMARA

Biblioteca comunală din Amara, regiunea Galați, are sediul în clădirea căminului cultural. Dispune de o cameră destinată depozitului de cărți, unde se face și împrumutul de cărți la cititori și un hol folosit pentru propaganda cărții. Condiții nu prea corespunzătoare, biblioteca avînd un număr de 6012 volume. Și totuși pînă la 1 noiembrie 1961, la această bibliotecă au fost înscrși 1817 cititori, iar din aceștia peste 1000 sînt țărani colectivști, care au citit un număr de 17.999 volume.

Preocuparea bibliotecarei pentru îndrumarea lecturii cititorilor se reflectă în planurile de lectură și listele de recomandare, întocmite după specificul fiecărei ramuri de activitate a gospodăriei agricole colective din comună. Printre cititorii fruntași se numără tovarășii: Ion Cojocaru brigadier zootehnic, Dragomirescu Ghinea, brigadier de cîmp, Caluță Radu, brigadier zootehnic, Chiriță Nicolaie, Ion C. Ion, Cojocaru Gheorghe, brigadierul M. Cristea și mulți alții care au împrumutat de la bibliotecă numeroase lucrări agrozootehnice.

La „Colțul colectivistului” — organizat în holul bibliotecii — se pot vedea grafice cu realizările gospodăriei agricole co-

lective „Congresul al II-lea al P.M.R.”. Tot în holul bibliotecii se găsește afișată harta comunei cu indicațiile celor 29 cercuri de citit, care desfășoară o vie activitate. Astfel, s-au prelucrat și discutat materialele Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 și Programul P.C.U.S., s-au făcut prezentări de cărți agricole și literare, citiri în grup și recenzii.

Cea mai frumoasă activitate au cercurile: nr. 4 (responsabilă învățătoarea Olimpia Mihai, ajutată de deputata circumscripției Dragoman Neculai), nr. 5 (condus de învățătoarea Stoica Tinca ajutată de deputata Preda Dumitra) și nr. 19 (responsabilă Croitoru Ioana — învățătoare și ajutată de deputatul Burlacu Constantin).

Un alt loc în holul bibliotecii îl ocupă panoul *Scurte adnotări a cărților noi intrate în bibliotecă* care informează pe cititori de ultimele cărți sosite la bibliotecă și colțul concursului „Iubiți cartea”. Peste 80 de tineri s-au înscris anul trecut la acest concurs, din care 42 au și primit insigna de „Prieten al cărții”.

Lucrînd în strînsă colaborare cu direcția caminului cultural, bibliotecara a organizat pînă acum 58 manifestări de masă. Din acestea nu lipsesc prezentările cărților: *Lucrări de pregătire înainte de semănat, Sfaturi pentru cultura legumelor, Cultura porumbului* precum și dife-

rite cărți literare: *Primăvara apele vin mari* de T. Teodorescu-Braniște, *Scetea* de T. Popovici, serile literare pe teme: *Viața grea din trecut a fărânimii muncitoare oglindită în literatura scriitorilor noștri*, *Pagini despre V. I. Lenin*, *Figura comunistului în literatura noastră*, *Viața femeii în operele scriitorilor noștri*, *ieri și azi*, *Pagini din literatura despre 23 August*, *Octombrie roșu în literatura popoarelor*, consfătuirile cu cititorii pe marginea unor cărți etc.

Biblioteca comunală, îndrumată de Comitetul comunal de partid și ajutată de Sfatul popular comunal, contribuie prin propaganda cărților la ridicarea nivelului politic și cultural al țăranilor colectivști din comuna Amara, la întărirea gospodăriei agricole colective din comună.

Virgil GURUIANU
Biblioteca regională Galați

SECȚIA DE COPII A BIBLIOTECII RAIONALE RÎMNICUL-SĂRAT

Secția de copii a bibliotecii raionale Rîmnicu-Sărat a luat ființă la sfârșitul trimestrului III/1961. Instalată într-un local spațios, a fost dotată cu mobilier corespunzător și un fond de cărți de aproape 2.500 volume. Deschiderea acestei secții noi în cadrul bibliotecii raionale, a corespuns necesității unei mai bune activități cu cartea în rândurile micilor cititori. Frecvența cititorilor copii fiind în creștere, deservirea lor în timpina unele greutăți, ea făcându-se pînă atunci la un loc cu cititorii maturi.

Crearea unor condiții de muncă optime a dus la îmbunătățirea îndrumării lecturii copiilor, la atragerea de noi cititori, precum și la o largă circulație a cărților. Fondul de cărți a fost așezat în rafturi pe teme: Lucrări pentru preșcolari (albume, pliante) Basme și povestiri pentru copii (de la 7—8 ani și 8—10 ani), Povestiri realiste (copii pînă la 10 ani și de la 10—14 ani), Cărți de aventuri și povestiri științifico-fantastice, Poezii (pentru copii pînă la 10 ani și de la 10—14 ani), Literatură beletristică și de popularizare a științei. A fost întocmit de asemenea și catalogul tematic (adnotat), după temele de mai sus. În felul acesta, îndrumarea lecturii micilor cititori a fost mult ușurată.

Planul de muncă al secției a fost afișat lunar, fiind popularizat în rîndul cititorilor; s-a alcătuit un colectiv voluntar din cei mai destoinici cititori care ajută pe bibliotecară la buna reușită a manifestărilor ce se organizează. Dintre manifestările ce au avut loc în ultimul trimestru al anului trecut, menționăm:

Consfătuirea pe tema *Copiii, prieteni ai cărții*, cu care prilej au susținut referate pionierii Gh. Untea și Aurel Andrei (despre cărțile lor preferate), Angelica Perian (despre felul cum îngrijește cărțile împrumutate de la bibliotecă), iar Marcel Chiriac a vorbit despre *Zoia și Șura*. O acțiune asemănătoare a fost cea pe tema *Să cunoaștem poezii noștri contemporani*, prin prezentarea volumelor *Prin orașul cu minuni* de Maria Banuș, *Schimbul de mâine* de Marcel Breslașu, *Cartea cu prieteni* de Rusaliu Mureșan, *Copiii cartierului* de Cicerone Theodorescu.

De un viu interes s-au bucurat seara literară *Lenin prietenul apropiat al copiilor*, dimineața de basm *Năzdrăvăniile lui Păcală* și recenzia cărții *Trenul trebuie oprit* de Lida Golea. De asemenea am folosit cu bune rezultate audițiile pe discuri, însoțite de proiecții de diafilme, a basmelor lui Ion Creangă: *Capra cu trei fezi* și *Ursul picilit de vulpe*; pentru cititorii mai mari s-a auzit discul *Amin-tiri din copilărie* în lectura maestrului Mihail Sadoveanu și *Fram, ursul polar* în lectură dramatizată.

În cadrul secției funcționează cercurile de literatură pentru elevii claselor III-IV și V-VII și de științele naturii-geografie. Responsabilele acestor cercuri sînt cadrele didactice Elena Durach, Ana Nimescu și Nela Pain.

În interiorul secției există o vie agitație vizuală, prin panourile: *Marele povestitor Mihail Sadoveanu*, *Din activitatea pionierilor sovietici*, *Recomandăm următoarele cărți pentru copii* și altele. Vitrina *Copiii-prieteni ai cărții* semnalează ultimele lucrări intrate în bibliotecă. În scopul popularizării cititorilor fruntași s-a întocmit un panou cu fotografiile pionierilor Andrei Aurel, Gh. Untea, Angela Perian, M. Chiriac și alții.

Ana PAVEL
Bibliotecă raională Rîmnicu-Sărat,
regiunea Ploiești

CONCURS „CINE ȘTIE CÎȘTIGA” IN RAIONUL SIGHET

Biblioteca raională Sighet, cu sprijinul Bibliotecii regionale Maramureș, a organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu colectivității din cele 5 gospodării colective din raion, pe tema *Statutul model al G.A.C.*

La întrebările puse de tovarășul inginer agronom — examinator — un număr de 10 concurenți (cîte 2 din fiecare gospodărie colectivă), au răspuns cu competență, dînd dovadă nu numai de o temeinică studiere a Statutului, ci și de cunoașterea concretă a planului de producție și a realizărilor gospodăriei colective respective.

În răspunsurile lor, concurenții au arătat cum s-a realizat mărirea fondului de bază al gospodăriei, septelului de animale, a avutului obștosc și a numărului locuințelor noi, construite de colectivități etc. Ei au mai arătat pe larg metodele agrotehnice aplicate pentru obținerea unei producții ridicate și de calitate superioară, atît pe tarlalele gospodăriei cît și în sectorul zootehnic.

Concursul a constituit un valoros schimb de experiență, pentru cei 100 colectivități care au asistat la această acțiune.

În urma punctajului obținut de concurenți, s-au dat premii și mențiuni în valoare de 2000 lei. Premiul I a fost cîștigat de colectivista Izabela Nemes de la G.A.C. Cîmpulung; premiul II de colectivistul Grișore Stan din G.A.C. Sapinta și premiul III de colectivistul Ion Ivanciuc din G.A.C. Sighet, toți fiind cititori ai bibliotecilor din comunele respective.

Buna reușită a concursului se datorește și bibliotecarilor comunali Ghizela Pankovitz (Cîmpulung), Vasile Roman (Repetii), precum și directorilor de cămine culturale din comunele Călinești și Sapinta, care au ajutat pe concurenți în pregătirea răspunsurilor și au antrenat pe țărani colectivști să participe la concurs.

Ana BIRZO
Biblioteca raională Sighet

RĂSPUNDEM CORESPONDENȚILOR NOȘTRI

Ellsabeta Gh. Dobrin, elevă la școala de activiști culturali, secția bibliotecari. — În revista noastră există o rubrică specială *Tribuna bibliotecarului* la care puteți colabora atît dvs. cît și colegii dvs. cu materiale din și despre munca de pregătire profesională.

Vă mulțumim pentru sugestiile date și așteptăm să ne trimiteți cît mai curînd articolele promise. Ne interesează de asemenea părerile dvs. despre articolele publicate în paginile revistei și ajutorul primit prin ele în activitatea dvs. practică.

Noi absolvenți ai cursului de bibliotecari comunali

Pitoreasca localitate Homorod-Băi din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a găzduit între 18 septembrie și 10 noiembrie 1961 cursul de pregătire a bibliotecarilor comunali, organizat de Ministerul Învățămîntului și Culturii, cu sprijinul Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R.

Aproape 300 de lucrători ai bibliotecilor comunale din diferite regiuni ale țării s-au străduit să-și însușească mai temeinic profesia, îmbogățindu-și bagajul de cunoștințe politico-ideologice, de cultură generală și de specialitate.

Programul a cuprins lecții, ore de seminar și un mare număr de aplicații practice menite să verifice și să consolideze cunoștințele teoretice ale celor 300 de cursanți.

Lecțiile de marxism-leninism și informațiile politice au adus în centrul atenției cursanților problemele construcției socialismului și comunismului în țările lagărului socialist, problemele vieții politice internaționale contemporane. La rîndul lor, conferințele de economie agrară și agrotehnică au înlesnit bibliotecarilor comunali înțelegerea mai deplină a principalelor obiective ale muncii politico-educative la sate în etapa desăvîrșirii construcției socialiste.

În cadrul activității practice care a îmbrățișat domenii ale muncii de organizare a fondului și cataloagelor și ale conducerii bibliotecii — o atenție deosebită a fost acordată acțiunilor de masă și agitației vizuale în sprijinul popularizării bibliotecii și cărților. Sub îndrumarea lectorilor, cursanții au pregătit și prezentat numeroase călătorii pe hartă, seri literare, recenzii, expoziții de cărți etc. consacrate unor teme de actualitate.

Cu toate dificultățile izvorite din relația izolare a localității unde a avut loc cursul, din insuficiența materialului de studiu și celor datorate nivelului eterogen de pregătire cu care s-au prezentat cursanții, rezultatele obținute la capătul celor 7 săptămîni sînt bune, ceea ce exprimă și media generală de 8,10 realizată pe curs.

Entuziaști și încrezători în forțele lor, urmare firească a faptului că sînt mai stăpîni pe meseria lor, proaspetții absolvenți ai cursului de bibliotecari comunali vor confirma la locurile lor de muncă bunele aprecieri dobîndite în timpul școlarizării.

Calendarul nostru pe luna Ianuarie a
apărut în nr. 12 al revistei

7 FEBRUARIE 1812 — S-a născut
marele scriitor realist-critic englez
CHARLES DICKENS. Romanele
sale: *Oliver Twist* (1838), *Nicholas
Nickleby* (1840), *Magazinul de
antichități* (1840), *Martin Chuzzlewit*
(1843), *Note din America* (1844),
Dombay și fiul, capodopera *David
Cooperfield* (1849) *Mica Dorrit*, *Ma-
rile speranțe* (1861) reflectă exploa-
tarea inumană a muncitorilor de
orice vîrstă și sex în perioada în-
florii capitalismului industrial, ele
arată o adîncă înțelegere și o dra-
goste caldă pentru oamenii simpli
și nevoiași, pentru popor. [Să cu-
noaștem scriitorii literaturii univer-
sale. Prezentare bibliografică. Buc.,
Editat de Ministerul Culturii, Direc-
ția generală a așezămintelor cultu-
rale, 1956. p. 33—41; Mihnea
Gheorghiu. *De vorbă cu Dickens*.
În: Gheorghiu, Mihnea. *Orientări
în literatura străină*, Buc., E.S.P.L.A.,
1958. p. 166—182].

9 FEBRUARIE 1887 — S-a născut
VASILI IVANOVICI CEAPAEV, erou
al războiului civil, talentat coman-
dant al Armatei Roșii. Luptînd vi-
tejește împotriva albilor, obținînd
victorii răsunătoare, Ceapaev a ca-
zut eroid la datorie la 5 septembrie
1919 apărînd orașul Lbișensk, azi
Ceapaevo. [Furmanov D. *Ceapaev*.
Buc., Editura pentru literatură, 1961.
384 p. (Biblioteca pentru toți)].

10 FEBRUARIE 1837 — A murit
ALEXANDR SERGHEEVICI PUȘKIN
— marele poet național al poporului
rus. Geniul lui Pușkin stă la temelie
literaturii ruse din secolele XIX-XX,
fiind întemeietorul literaturii ruse
moderne. Nemuritoarele opere ale
marelui poet rus au îmbogățit te-
zaurul cultural al omenirii, reprezen-
tînd o nouă treaptă în creația ei
artistică. Prin dragostea ei de liber-
tate, care exprimă trăsătura națio-
nală fundamentală a poporului rus,
prin adîncul, ei optimism și prin
setea ei de viață, poezia lui Pușkin
răsună într-o desăvîrșită armonie cu
marea noastră epocă socialistă.
[A. S. Pușkin. (Prezentarea vieții și
operei scriitorului). Buc., Consiliul
General ARLUS, 1957, 30 p. (serii
literare)].

FEBRUARIE MARTIE

12 FEBRUARIE 1862 — Se împli-
nesc 100 de ani de la nașterea lui
ALEXANDRU DAVILA. Om de tea-
tru cu resurse inepuizabile, drama-
turg a cărei unică lucrare *Vlaicu-
Vodă* s-a înscris de la premieră în
fondul de aur al repertoriului romî-
nesc, Al. Davila, prin activitatea sa
multilaterală este unul dintre marii
organizatori ai teatrului nostru de la
începutul secolului al XX-lea [Da-
vila, Al. *Vlaicu-Vodă*. Buc., E.S.P.L.A.,
1960. 230 p. (Biblioteca pentru toți)].

15 FEBRUARIE 1907 — A izbucnit
răscoala țaranilor din România împo-
triva cruntei exploatări moșierești.
V. I. Lenin a arătat că „Răscoala ță-
ranilor din România 1907 (primăvara)
a jucat același rol în ceea ce pri-
vește îmbunătățirea situației lor, ca
revoluția din 1905—1907 în Rusia”.
Jertfa celor peste 11.000 de țărani,
căzuți în lupta pentru pămînt și
dreptate nu va fi uitată niciodată de
poporul nostru, așa cum nu va fi
uitată nici cruzimea cu care bur-
ghezia și moșierimea au înăbușit răs-
coala.

15—16 FEBRUARIE 1933 — Au
avut loc eroicele lupte greviste ale
ceferiștilor. Sub conducerea Partidului
Comunist luptele greviste s-au
desfășurat cu amploare la Cluj, la
atelierile C.F.R. „Nicolina” din Iași,
cele mai puternice fiind la atelie-
rele „Grivița” din București.

16 FEBRUARIE — ZIUA CEFERIȘ-
TILOR

18 FEBRUARIE 1937 — A murit
SERGO ORDJONIKIDZE, militant și
conducător de seamă al Partidului
Comunist al Uniunii Sovietice.

21 FEBRUARIE — Ziua internațio-
nală de luptă împotriva colonialis-
mului.

23 FEBRUARIE — ZIUA ARMATEI
SOVIETICE.

26 FEBRUARIE 1802 — S-a născut
VICTOR HUGO, scriitor-cetățean a
cărui operă, purtătoare a unui mes-
saj prețios, face parte din tezaurul

cultural al întregii omeniri progresiste. Activ participant la toate frământările politice și sociale ale epocii în care a trăit, Hugo a știut să crească împreună cu secolul, făcându-se interpretul revoltelor și speranțelor ce ciocoteau în sufletul maselor largi populare. *Să cunoaștem scriitorii literaturii universale*. Prezentare bibliografică. Buc., Editat de Ministerul Culturii. Direcția generală a așezămintelor culturale. 1956 p. 68—76].

1 MARTIE 1837 — S-a născut ION CREANGĂ, marele clasic al literaturii romine, creator de capodopere literare, inspirate din literatura populară. [Creangă, Ion. *Pagini alese*. Buc., E.S.P.L.A., 1959. 304 p. (Biblioteca pentru toți)].

3—5 MARTIE 1949 — A avut loc Plenara C.C. al P.M.R. care a dezbătut problema transformării socialiste a agriculturii țării noastre.

4 MARTIE 1852 — A încetat din viață marele scriitor realist rus NICOLAI VASILIEVICI GOGOL. Biciuind orînduirea autocrat-feudală din Rusia țaristă, Gogol a dezvăluit cu forța de nestăvilit a rîsului său, monstruoșitatea societății moșieresti, infierînd caracterul ei antipopular. [Gogol, N. V. *Opere* în 6 volume. Buc., Cartea rusă. 1954—1958. Nicolescu, Tatiana. *Opera lui Gogol în România* Buc., E.S.P.L.A., 1959. 204 p.]

6 MARTIE 1945 — A fost instaurat regimul democrat popular,

7 MARTIE 1437 — A izbucnit răscoala de la Bobilna a iobagilor romîni și unguri împotriva nedreptăților și exploatărilor orînduirii feudale.

8 MARTIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII.

14 MARTIE 1883 — A MURIT KARL MARX — GENIALUL CREATOR AL SOCIALISMULUI ȘTIINȚIFIC.

FEBRUARIE MARTIE

21 MARTIE 1922 — 40 de ani de la întemeierea UNIUNII TINERETULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA, [Moș, Gh., Ștefănescu, V. și Mocanu, C. *Contribuții la Istoria organizației marxist-leniniste de tineret din România*. Vol. 1, Buc. Editura tineretului, 1959. 144 p. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.)].

21—28 MARTIE — SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

22 MARTIE 1832 — A murit JOHANN WOLFGANG GOETHE — unul dintre cei mai mari creatori de literatură din întreaga lume. [Goethe, J. W. *Opere*, 2 vol. Buc., E.S.P.L.A., 1955. (Clasicii literaturii universale)].

23 MARTIE 1842 — A murit marele scriitor francez Henri Beyle cunoscut în întreaga lume sub pseudonimul STENDHAL — autor al unor minunate romane (*Roșu și Negru*, *Minăstirea din Parma*, *Lucien Leuwen*) care constituie adevărate tablouri realiste de o mare plasucitate. Creația lui Stendhal, în întregul ei, a ogîndit laturile cele mai interesante ale vieții social-politice din prima jumătate a secolului al 19-lea. [Vinogradov, A. *Viața romanțată a lui Stendhal*. Buc., E.S.P.L.A.—Cartea rusă, 1959, 644 p.; Vianu, T. *Ideile lui Stendhal*. Buc., E.S.P.L.A., 1959. 140 p.]

26 MARTIE 1892 — A murit WALT WHITMAN, marele poet clasic al Americii. În versurile sale clocotește dorul de viață, încrederea neștirbită în forțele omului stăpîn al naturii, credința în atotputernicia științei și artei, creații ale omului, ale poporului, dar mai ales încrederea puternică în biruința finală a luptei oamenilor simpli din lumea întreagă pentru pace și libertate. Capodopera sa *Fire de iarbă* îl așază pe Whitman alături de titanii literaturii mondiale. [Mihnea, Gheorghiu. *Poetul Americii*. În: Gheorghiu, Mihnea. *Orientări în literatura străină*. Buc., E.S.P.L.A., 1958. p. 196-253].

30 MARTIE 1952 — A fost asasinat NIKOS BELOIANNIS, erou al poporului grec.